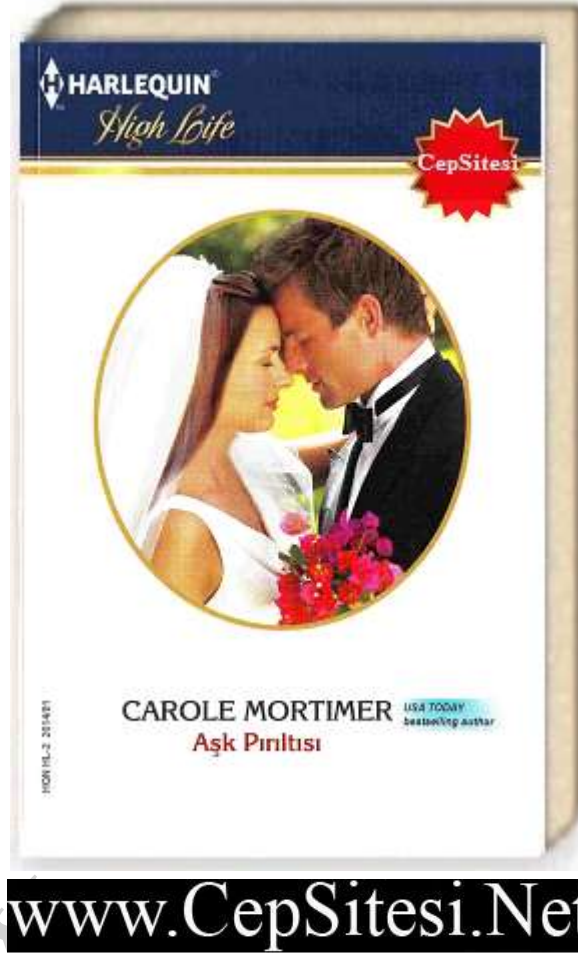

Carole Mortimer - Aşk Pırıltısı

www.CepSitesi.Net

www.CepSitesi.Net

Romanın Karakterleri

- Joey Mckinley** : Romanın Kadın Kahramanı
Gideon St Claire : Romanın Erkek Kahramanı
Lucan St Claire : Gideon'un Ağabeyi
Lexie : Lucan'm Karısı
Jordan : Gideon'un İkizi
Stephanie : Jordan'ın Karısı Ve Joey'in İkizi.
Molly St Claire : St Claire Kardeşlerin Anneleri
Richard Newman : Stephanie'nin Hastalarından Biri

Birinci Bölüm

BÜTÜN gün orada dikilip, suratıma mı bakacaksın, yoksa bir işe yarayıp, şu kutuları asansöre taşımama yardım edeceksin misin?

Gideon gözlerini kapatıp, içinden ona kadar saydı.

Sonra derin bir nefes aldı ve gözlerini açtı.

Joey McKinley hala karşısındaydı.

Şirketin otoparkına park edilmiş arabanın bagajına doğru eğilmiş, ince topuklarını beton zemine vurup duruyordu.

Gideon, bu iş böyle devam edecek olursa, bir kaç haftaya kalmaz bu kadının felaketine sebep olurdu. Bundan adı gibi emindi.

Joey McKinley...

Yirmi sekiz yaşında, bir altmış üç boyunda, biçimli yüz hatlarını çevreleyen kıvılcık saçlarıyla, yemyeşil gözleriyle, minik burnunun üstüne serpilmiş çilleri, dolgun dudakları ve duru teniyle çok güzel bir kadındı. Üzerindeki siyah tayyör ve gözleriyle aynı renk ipek bluzuyla, güzel fiziğini gözler önüne seriyordu.

Gideon derin bir nefes daha alırken, kendisini bu duruma soktuğu için ağabeyi Lucan'a yapabileceklerini düşünüyordu. Çok ciddi bir zarar veremezdi belki, ama biraz olsun acı çektirebilirdi ve bundan en küçük bir pişmanlık da duymazdı.

Sonuç olarak Lucan bu kadını başına sardığında, kardeşini hiç düşünmemişti, öyle değil mi Aslında Gideon, sadece son otuz altı saattir içinde bulunduğu durumdan şikayetçiydi. Lucan haberi, cumartesi akşamı, düğün partisinde vermişti.

Lucan, yeni evlendiği eşiyile balayına çıkacaktı ve bu bir ay süresince Gideon, St Claire Corporation'un geçici başkanlığına, Joey McKinley ise, Gideon'un yerine şirketin temsilciliğine getirilecekti.

Gideon, ağabeyine iki işi de rahatlıkla yürütebileceğini söylediyse de, Lucan dinlemek bile istememişti.

Tabi Gideon'un, Joey McKinley'le çalışamayabileceği konusundaki kuşkularını da dinlememişti.

Gideon, meslektaşlarından sürekli olumlu eleştiriler alan bu kadına, bir avukat olarak saygı duyuyordu, ama diğer bütün konularda ona sinir oluyordu.

Kıvılcık saçları, girdiği her ortamda parlak bir işaret fişegi gibi dikkat çekiyor, boğuk kahkahası ise bütün erkeklerin dönüp, ona bakmalarına yol açıyordu.

Bugün giydiği siyah tayyör, aslında son derece ağırbaşlı bir iş kıyafeti gibi görülebilirdi, ama öyle değildi işte. Ceketı kısa ve dardı. İpek bluzunun üç düğmesi de açıktı ve dolgun göğüslerini açıkta bırakıyordu. Diz hizasındaki eteği de, biçimli bacaklarını gözler önüne seriyordu.

Yani şu Joey McKinley denen kadın...

Biliyor musun, sen karar verene kadar iş işten geçer, diye seslendi Joey.

Gideon kendini kontrol edebilmek için, büyük bir çaba sarı' ediyordu. Bu kadar sinir bozucu olmak zorunda mısın?

Bu aptalca bir soruydu.

Onu her ağzına geleni söyleme adeti olduğunu anlayacak kadar tanımıştı ve bu, söyleyeceklerini hep iyice tartan Gideon gibi bir adam için, oldukça rahatsız edici bir özellikti.

Bugüne değin bu, dördüncü karşılaşmalarıydı.

İki gün önce Lucan ve Lexie'nin düğününde, ondan iki ay önce Joey'in, Pickard'taki ofisinde, ondan iki hafta sonra da, Gideon'un ikiz kardeşi Jordan'la, Stephanie'nin düğününde.

Ve ilk karşılaşmaları andan itibaren de, birbirlerinden hoşlanmamalardı.

Gideon, ikizinin düğün merasiminde nasıl şaşırdığım hiç unutamayacaktı.

İkiz kardeşinin sağdııcıydı.

Stephanie kilisede müstakbel eşine doğru ilerlerken, oldukça duygulanmıştı.

Gelinle damat karı koca ilan edildikten sonra, muhteşem bir sesin, bir şarkıyı kusursuzca yorumlayışını dinlemişlerdi.

Gideon, hayatında bu kadar güzel, bu kadar berrak bir ses işitme-mişti.

Ve arkasını dönüp, şarkıyı söyleyenin kimliğini anlamaya çalıştığında da, şaşkınlık içinde kalmıştı.

Şarkı söyleyen melek, Joey McKinley'den başkası değildi...

Joey, Gideon St Claire'in neden kendisine sinir olduğunu bilmiyordu, ama onun kendini beğenmiş halleriyle eğlenmekten de tuhaf bir keyif alıyordu.

Adam soğuk ve duyarsız bir tipti.

Her zaman mükemmel kesimli takım elbise ve beyaz gömlektten oluşan kıyafetini, ipek bir kravatla tamamlıyordu.

Altın rengi saçları vardı.

Sıradan, metalik gri bir araba kullanıyordu.

Kendisi St Claire ailesi kadar zengin olsa, altma kırmızı bir Ferrari çekerdi.

Belki de, bu adamın kendisine sinir olmasının nedeni, onun kız kardeşiyle ilgili yasal bir sorunu aylarca uğraşmasına karşın çözmemesi, kendisinin ise kısa bir sürede çözmüş olmasıydı.

Gerçi bütün bu soğuk görünüşüne rağmen, inanılmaz derecede yakışıklı bir adamdı, ama Joey için bunun hiçbir önemi yoktu.

Zaten Gideon da kendisine, bir kadına bakar gibi bakmıyordu.

Adamın saçları kısacıktı ve Joey bu kadar kısa saçlı erkekleri beğenmezdi. Gözleri siyaha yakın kahverengiydi ve çenesi de köşeliydi.

Joey onu ikinci karşılaşmalarında gizliden gizliye incelemişti. Oldukça atletik bir fiziği vardı. Onun iki erkek kardeşinin düğününe de bir kadınla gelmemesine epeyce şaşırmıştı ve sonunda da kız kardeşine, onun gay olup olmadığını sormaktan kendini alamamıştı.

Stephanie bu soru karşısında hararetle hayır derken, kahkahalarla gülmekten kendini alamamıştı.

Demek Bay Kendini Beğenmiş kadınlardan hoşlanıyordu da, sadece Joey'e sinir oluyordu. Gerçi bu umurunda bile değildi, ama bugüne dek tanıdığı en yakışıklı adamın kendisine yokmuş gibi davranmasının intikamını da, her fırsatta alacaktı. Senin gırtlak iltihabın falan mı var, yoksa sabahları konuşmamaya yeminli misin?

Belki sen biraz susarsan, konuşma fırsatı bulabilirim Bayan McKinley.

Joey.

Gideon ters ters baktı. Josephine dememin bir sakıncası var mı?

Yok... Tabii son kez biri bana böyle seslendiğinde yaptığımı yapmama itirazın yoksa dedi Joey neşeyle. Gözünü morartmıştım da.

Josephine denmesi hoşuna gitmiyor mu?

Evet, gitmiyor.

Yok, böyle olmayacaktı. Gideon, bu kadınla sakince konuşup, niçin birlikte çalışamayacaklarını açıklayacaktı. Aslında, onun da birlikte çalışamayacaklarını anladığını

sanıyordu. Şu son birkaç dakikadır yaptıkları atışmalar bile, planının ne denli doğru olduğunun kanıtıydı.

Ama bir taraftan da, Joey McKinley'nin, ne derse tersini yapacağına dair de bir hissiyatı vardı. Her şeye rağmen emin olduğu bir şey vardı ki, bu kadınla bir ay boyunca burun buruna çalışamazdı.

Şarkı söylerken muhteşem bir sesi olsa bile...

Gideon son birkaç aydır zaten huzursuzdu.

Erkek kardeşlerinin ikisi de arka arkaya aşık olmuşlar ve evlenivermişlerdi. Gerçi her iki yengesini de çok seviyordu ve huzursuzluğunun, Stephanie ya da Lexie'yle ilgisi yoktu. Sadece erkek kardeşlerindeki bu ani değişimden rahatsız olmuştu.

Ünlü bir aktör olan Jordan, son on yıldır bir sürü aktris ve modelle çıkmış, ama birdenbire bir fizyoterapistle aşık olmuş ve evlenmişti. Karısına öylesine aşıktı ki, sette geçireceği saatlerini bile, Stephanie'nin çalışma saatlerine göre ayarlamıştı.

Lucan ise, Lexie'yle tanışana değin dünyanın sayılı şirketleri haline getirdiği holdingin başından neredeyse hiç ayrılmamışken, şimdi bir aylığına çekip gitmişti.

Yani, Gideon'un kardeşleriyle olan ilişkileri, son iki ayda tamamen değişmişti ve bu yeni duruma uyum sağlamakta güçlük çekiyordu.

Pekala, Joey, dedi derin bir nefes alarak. Eminim patronun Jason Pickard, gidecek olmaya üzülüyordur.

Nereye gidecek olmama?

Gideon ona baktı. Buraya elbette.

Joey şaşkınlıkla Gideon'a baktı. Özür dilerim ama ne demek istediğini açıklar mısın? Özellikle de, patronun kısmını.

Gideon bu konuşmayı, şirketin otoparkının ortasında yapıyor olmaktan hiç memnun değildi. Her an çalışanlardan biri gelebilirdi. Gerçi saat daha sabahın sekiziydi ve şirket çalışanları dokuzdan önce ofise gelmezlerdi. Yine de işe erken gelmeyi tercih eden bir çalışanın, şirketin geçici başkanını, tanımadığı bir kadınla tartışırken görmesi, hoş bir durum olmazdı. Mecburen Joey'e doğru yaklaştı ve yaklaştığına da pişman oldu.

Joey'in parfümünün kokusu burnuna dolmuştu. Aslında oldukça ağır bir parfümdü ve kokuyu aldığı anda başına ağrı gireceğini sanmıştı, ama ne kadar şaşırtıcıydı ki, hoşuna gitmişti.

Ben sadece, seni şirketinden ayrılmak zorunda bıraktığı için, Lucan'm düşüncesizce davrandığını ifade etmek istemiştin. Yani sırf dört haftalığına bizimle çalışabilesin diye...

Joey ona dikkatle baktı. Saçlarını biraz uzatsa, hem daha genç gösterir, hem de kesinlikle daha seksi olurdu. Hele bir de şu ağırbaşlı takım elbiselerden vazgeçip, spor giyinse, her sağlıklı kadın, sırf ona bakarak bile orgazma erişirdi. Kendini tutamayarak gülümsedi. Kim bilir kendini beğenmiş Gideon St Claire, şu an düşüncelerini okuyabilse suratı ne hale gelirdi.

Komik olan nedir?

Bu adamın biraz gevşediğini hayal etmek eğlenceliydi de, eğer iş ciddiye biner de, adam gerçekten de daha uyumlu bir kişiliğe bürünse, durum epeyce tehlikeli bir hal alabilirdi.

Joey birden kendini topladı.

Hayır, bu adam kesinlikle tipi değildi. Yeniliğe açık erkeklerden hoşlanırdı ve muhtemelen bu adamın yapabileceği tek yenilik de, siyah yerine gri çorap giymek olabilirdi.

Joey derin bir nefes aldı. Ben Pickard'taki işimi bırakmadım ki, patronlarım Lucan'a yardım edebilmem için, bana bir ay izin verdiler. Peki, Lucan buna tam olarak ne zaman karar verdi?

Üç hafta önce... Joey birden duraklayıp gözlerini kısıtı ve Gideon'a baktı. Peki, kötü haberi sana ne zaman verdi?

Bundan kötü haber diye söz ettiğimi hatırlamıyorum.

Ama ima ettin. Evet... Ne zaman söyledi?

Gideon'un çenesi kasıldı. Ben gerçekte...

Cumartesi akşamı düğünde söyledi, değil mi?

Gideon, bu kadının yanında niçin kontrolünü kaybettiğini bilemiyordu. Onca insanla olan ilişkilerinde yaşamadığı her şeyi, Joey McKinley'le yaşaması çok tuhaftı.

Düğünde söyledi, değil mi, diye tekrarladı Joey, yeşil gözleri neşeyle parıldayarak. Muhtemelen hafta sonun mahvolmuştur. Gideon'un, evrak çantasının sapını tutan parmakları kasıldı.

Hafta sonum gayet iyiydi, teşekkür ederim, diye yalan söyledi. Dün Stephanie ve Jordan'la öğle yemeği yedim.

Ben de bu sabah onlarla kahvaltı yaptım ve sonra da onları hava alanına götürdüm. İkisi de telefon numaramı istediğinden söz etmediler. Ben de, eğer benimle daha önce konuşmak isteseydin, telefonumu isterdin diye düşündüm.

Aslında bu Gideon'un aklından geçmişti.

Stephanie'den, kız kardeşinin telefon numarasını istemeyi düşünmüştü, ama sonra bu kadar özel ilişkilere girmenin mantıklı olmayacağına karar vermişti.

Belki de onların yanlış bir sonuç çıkarmasını istemedin. Efendim.

Demek istediğim, Steph ve Jordan'ın, bana ilgi duyduğunu falan sanmalarını istememişsindir, dedi Joey alaycı bir ifadeyle.

Gideon, sabrının sınırına gelmek üzereydi. Uzun zamandır bu denli sinirlendiğini hatırlamıyordu.

Böyle bir şey düşünmeleri mümkün değil.

Öyle mi?

Gideon'a mı öyle gelmişti, yoksa Joey yanma mı sokulmuştu? Evet sokulmuştu. Öyle ki, onun dantelli sutyeninin üst kısmını bile görebiliyordu.

Yüce Tanrım!

Kuşkusuz şu yaptığımız konuşma bile, birlikte çalışmamızın mümkün olmadığını anlamayı sağlamıştır.

Joey birden ağırbaşlı bir iş kadınına dönüşüverdi.

Ben anlaşılmamı Lucan'la yaptım Gideon, seninle değil. Ve bir konuda söz vermişsem, insanları hiçbir şekilde hayal kırıklığına uğratmam. Umarım bu senin de onaylayacağın bir ilkedir.

Eminim Pickard, senin iş yeteneğine benden daha fazla ihtiyaç duyuyordun

Aksine, Lucan'ın isteğini yerine getireceğimiz için son derece memnunuz.

Elbette memnun olurlardı. Pickardlar elemanlarından birinin St Claire Corporation'da bir ay çalışacak olmasından dolayı onur duyuyor olmalıydılar. İş dünyasında Lucan St Claire gibi biri tarafından şahsen istenmek, oldukça önemli bir kariyer fırsatıydı.

Yani Gideon, ben, Lucan ve Pickard... Hepimiz bu anlaşmadan dolayı mutluyuz. Anlaşılan mutlu olmayan bir tek sensin. Joey bunları söylerken, Gideon'un gözlerinin içine meydan okurcasına bakıyordu. Mutsuz olduğumu söylediğimi hatırlamıyorum.

Öyle mi?

Öyle.

O zaman sorun yok, dedi Joey omzunu silkerek.

Kahretsin! Gideon dört hafta boyunca, Joey McKinley'e katlanmak zorunda kalacağına inanamıyordu.

Şimdi, Jason Pickard'ın benim gidişime üzüleceğini söylerken ne demek istediğini açıklar mısın?

Gideon onun yüzüne bakınca, özellikle kışkırtıcı konuşmadığını fark etti. O sakın görüntüsünün altında, öfkelenildiği anlaşıyordu, ama onun neden kızdığını anlayamadı.

Hukuk çevresindeki herkes, Joey McKinley'nin, son altı aydır Jason Pickard'la ilişkisi olduğunu biliyordu.

Gideon geniş omuzlarını kaldırdı. İkinizin arkadaş olduğunuzu bilmeyen yok.

Kesinlikle öyleyiz... Arkadaşız, dedi Joey dikkatle. Ne eksik, ne fazla...

Özel yaşamını ihlal ettiysem özür dilerim.

Az önce özel bir durum olmadığını söyledim.

Pekala, amaçsızca söylediğim ve özür dilediğim bir konuda daha fazla tartışacak değilim.

İnsanlar seninle tartışmaya cesaret edebiliyor mu Gideon?

Elbette ediyorlar.

İyi. Şu kadarını söyleyeyim, bu bir tartışma değil, konuşma.

Gideon başını iki yana salladı. İnan bana bunun için zamanım yok, sakıncası yoksa...

Sakıncası var.

Joey birdenbire yine onun burnunun dibine sokulmuştu.

Gideon, onun ılık nefesini yüzünde hisseder hissetmez, bunu başlattığına pişman oldu.

Keşke şu kutulardan birini yukarıya taşımasına yardım etseydi de, ardından kendini Lucan'm ofisine kapatabilseydi.

Gideon otuz dört yaşında, başarılı kariyeri olan biriydi. İşine duygularını karıştırmazdı. İki erkek kardeşine ve annesine oldukça düşküncü, ama onlar dışındaki insanlarla mecbur kalmadıkça iletişim kurmamaya özen gösterirdi.

Ancak Joey McKinley gibi birinin yanında, mesafeli kalması oldukça zordu. Özellikle de, parlak kıvılcıklarındaki limon kokulu şampuan kokusunu burnuna sokacak kadar yaklaştığında.

Gideon'a göre bu kadının saçlarının rengi oldukça sıra dışıydı. İkiz kardeşi Stephanie'nin saçları kestane rengiydi. Acaba saçları görüldüğü kadar yumuşak mıydı? Yoksa tıpkı karakteri gibi sert miydi?

Gideon birden neler düşündüğüne şaşmış, ondan uzaklaştı.

Joey, senin ikiz kardeşinin, benim ikiz kardeşimle evlenmesinin, bizi bir tür akraba yaptığının farkındayım, ama şu kadarını söyleyeyim ki, senin seks yaşamınla ilgilenmiyorum.

Joey şaşmıştı. Gideon'un sesini böyle yükseltmesini beklememişti. Onun, Stephanie'yi sevdiğinden ve kardeşiyle olan evliliğini onayladığından emindi. Peki, ama neden ilk karşılaştıkları andan beri kendisine sinir oluyordu? Jason Pickard'la birlikte olduğu yolundaki sözleri de bunu göstermiyordu mu?

Bu tür söylentileri Joey de duymuştu, ama aslı astarı yoktu.

Jason oldukça yakışıklı biriydi ve ikisi en azından haftada bir kez yemeğe çıkarlardı. Joey onun yalımdayken epeyce keyifli zaman geçirirdi. Ancak aralarında ne cinsel, ne de duygusal bir ilişki vardı. Zaten olamazdı da... Jason on yıldır, üniversiteden beri aşık olduğu bir adamla birlikte yaşıyordu ve ailesi oğullarının cinsel tercihim öğrenirse, kıyamet kopardı.

Jason ilk kez yemeğe çıkmalarını önerdiğinde, Joey çok sevinmişti.

Sonuç olarak Jason, çalıştığı hukuk bürosunun iki numaralı patronuydu.

Kısa bir süre sonra da onun gay olduğunu öğrenmişti, ancak bu, Jason'a karşı olan tavrını değişmesine neden olmamıştı. Onun arkadaşlığından çok hoşlanıyor, onunla her fırsatta yemeğe çıkmaya bayılıyordu. Zaten kendi aşk yaşamı da böylesine durgunken, çıkan söylentilerin ne sakıncası olabilirdi ki?

Ancak, anlaşılan bu söylentiler, soğuk Gideon St Claire'in kulağına kadar gelmiş ve onu rahatsız etmişti. Peki, o halde ne diye burada dikilmiş, seks yaşamımı tartışıyoruz ki?

Sen... Gideon her ne söyleyecekse vazgeçti. Artık eşyalarını yukarı taşıyıp, sonra da işe başlayabilir miyiz?

Joey dudaklarında hoşnut bir gülümsemeyle arabasını kilitledi ve Gideon'un eğilip bir kutuyu almasını izledi. Ardından da diğer kutuyu kendisi aldı ve onun peşinden yürümeye başladı.

Dört hafta...

Gideon için değilse de, kendisi için oldukça eğlenceli geçecek dört hafta başlıyordu...

- İKİNCİ BÖLÜM

NEREYE gidiyorsun, diye sordu Gideon, Joey'in, Lucan'ın sekreterinin ofisine doğru yöneldiğini görünce.

Lexie, Lucan'la halayına çıktığı için ofisi boştu.

Alaycı bakışlı yeşil gözler, Gideon'un gözlerine dikildi. Lucan senin ofisini değil de, Lexie'nin ofisini kullanmamı istedi.

Peki, sen o ofisin, Lexie'nin ofisi olduğunu nereden biliyorsun? Kapının üstünde isminin yazması dışında mı?

Gideon, Joey'in kendisiyle dalga geçmesine tahammül etmeye çalışarak, Evet, onun dışında, dedi.

Joey zarif omuzlarını silktilti. Perşembe günü öğleden sonra Lucan beni buraya çağırdı ve tam olarak benden neler beklediğini açıkladı. Perşembe günü...

O öğleden sonra Gideon kentteki hukuk bürosuna gitmiş ve bazı yasal işlemler için dosya hazırlamıştı. Lucan da, o saatlerde ofiste olmayacağını biliyordu.

Kahretsin!

Peki, tam olarak ne yapmanı bekliyormuş? Gideon'un başına bela olmak dışında tabii.

Lucan, senin yasal işlemlerle ilgili bana pek bir şey bırakmayacağını düşünüyordu. Yine de gerektiğinde sana yardımcı olmamı ve Lexie'nin yokluğunda, sana asistanlık yapmamı istedi.

Benim sekreterim...

Artık o, benim sekreterim, diye onun sözünü kesti Joey, gözleri ıslıl ıslıl parlayarak.

Durum, giderek daha da dayanılmaz bir hal alıyordu.

Herhalde Lucan ve Lexie, Karayipler'de geçirdikleri balayı sırasında, Gideon'un halini düşünerek bol bol gülüyorlardı. Aşık olmak erkek kardeşini tamamen değiştirmiş, her şeyle dalgasını geçen bir adama dönüştürmüştü.

İstiyorsan senin ofisini de kullanabilirim, dedi Joey, topuklarını sabırsızca yere vurarak. Çabuk karar verebilir misin Gideon, elimdeki kutu gittikçe ağırlaşıyor.

Gideon iyice çileden çıkmıştı. Ofisi özel dünyasıydı. Duvarları boydan boya kaplayan kitaplığı, alfabetik sıraya göre düzenlenmiş kitaplarla doluydu. Heybetli masasının üstünde, tek bir kişisel eşya bulunmazdı.

Ancak Joey'in taşıdığı iki ağır kutuya bakılacak olursa, çalıştığı yere damgasını vurmaktan hoşlanan bir tip olduğu anlaşılıyordu. Hayır, ofisini bu kadınla paylaşacak değildi. Zaten sinir bozucu McKinley'nin, hemen bitişiğindeki ofiste olduğunu bilmek bile yeterince rahatsız ediciydi.

Artık çok geç, diyen Joey, dirseğiyle Lexie'nin ofisinin kapısını açıp içeriye girdi ve Çok hoş, diye mırıldandı.

Gideon da onun ardından Lexie'nin ofisine girdi ve Bunun içinde ne var? Kaya falan mı, diye söylendi aksi bir ifadeyle, elindeki kutuyu masanın üzerine bırakırken.

Pek sayılmaz, diye karşılık verdi Joey, kutunun kapağını açıp içindeki kağıtlara sarılı eşyaları çıkarırken.

Gideon yanılmamıştı. Annesiyle, babasının ve Stephanie'le, Jor-dan'm fotoğraflarının olduğu iki çerçeve, altın bir ejderha... Altın bir ejderha mı?

Ne olmuş? Joey altın bibloyu savunmacı bir edayla sımsıkı tuttu. Hukuk fakültesinden mezun olduğunda, Stephanie bunu benim için yaptırmıştı.

İkizi Stephanie, ejderhaların Joey için ne kadar önemli olduğunu çok iyi bilirdi.

Joey, hep düşlerinde altın bir ejderha gördüğünden söz ederdi. On yaşlarındayken, ikiziyle birlikte trafik kazası geçirdiklerinde ve Stephanie iki yıl boyunca yürüyemediğinde, bu altın ejderha hep düşlerine girerek, her şeyin yoluna gireceğini söylemişti.

Joey nereye gitse, bu ejderhayı da yanında götürür olmuştu. Şimdi de ejderhasını, kararlı bir ifadeyle masanın ortasına yerleştiriyordu. Benim için çok büyük bir anlamı var.

Stephanie verdiyse öyledir, dedi Gideon usulca.

Joey şaşkınlıkla başını kaldırıp, ilk kez yumuşak bir ifade takman Gideon'a baktı. Jordan'ı özledin mi?

Gideon bu beklemediği soru karşısında şaşkına dönmüştü. Daha bu sabah gitti.

Ben daha öncesini kast etmiştim. Los Angeles'a gideli ne kadar zaman oldu?

Gideon kaşlarını çatı. On yıl.

Stephanie gideli henüz iki ay olmuştu, ama Joey ikizinin hayatında yarattığı boşluğun fazlasıyla farkındaydı. İlk gittiğinde onu çok özlemiş miydin?

Gideon, onun buğulanmış gözlerine dikkatle baktı. Stephani'yi hala özleyiyor musun?

Bunda, bu kadar şaşıracak bir durum yok Gideon.

Gideon gerçekten şaşırmıştı, ama aslında şaşırmaması gerektiğinin de farkındaydı. Joey her fırsatta kendisiyle dalga geçiyor diye, ikiziyle aralarında derin bir duygusal bağ olmadığını düşünmesi doğru değildi. Tıpkı kendisinin de. Jordan'la derin bir duygusal bağı olduğu gibi... Evet, Jordan Los Angeles'e ilk gittiğinde onu epeyce özlemiştim, diye itiraf etti. Ama insan zamanla alışılıyor.

Uzun süre bakıştılar. Sanki birbirlerinde varlığından habersiz ol dukları bir şeyin farkına varmış gibiydiler. Bir tür hassasiyetin...

Gideon, Joey'in bu yanını keşfetmekten daha çok, kendi zayıflığını fark etmekten dolayı rahatsız olmuştu. Ejderha çok güzel, dedi konuyu değiştirmek için. Ama şahsen ben, somut şeylere inanmayı yeğlerim.

Belki de sorunun budur, dedi Joey kutuda kalan eşyalarını çıkarmaya devam ederek.

Gideon'un çenesi kasıldı. Doğrusu bir sorunum olduğunun farkında değildim.

Joey masanın kenarına otururken, dar kesimli eteği hafifçe yukarı sıyrıldı ve biçimli bacakları iyice açığa çıktı. Hayal gücünün olmayışını bir sorun olarak görmüyor musun?

Gideon, Joey'in bacaklarına aldırnamaya çalışarak, dikkatini onun güzel yüzüne çevirdi. Her zaman için, gerçekleri temel almayı tercih ederim.

Sence de biraz sıkıcı değil mi?

Ne demek istediğimi bilecek kadar kendimi tanıyorum Joey, dedi Gideon aksi bir ifadeyle.

Joey, az önce bu adama Stephanie'yi özlediğini söylediğine pişman olmuştu. Gerçi, o da Jordan'ı özlediğini söylemişti ve ondan bunu duyduğuna çok şaşırılmıştı. Gideon o kadar katı ve duyarsız bir tipmiş gibi görünüyordu ki, onun da tıpkı kendisi gibi duyguları olduğunu öğrenmek, onun da normal bir insan olduğunu düşünmesine neden olmuştu. Belki Gideon da kendisi için aynı şeyi düşünüyordu. Birden, fazla içli dışlı olmaya başladıklarını hissetti. Her söylediğini o kadar da ciddiye alma Gideon, dedi alaycı bir gülümsemeyle.

Gideon başını iki yana salladı. Hayatımda tanıdığım en sinir bozucu kadınsın.

Gerçekten mi, dedi Joey memnun bir ifadeyle gülümseyerek.

İltifat değildi!

Bir an bile iltifat olduğunu düşünmemiştim. Ancak mesafeli Gideon St Claire'in varlığını fark etmesi bir yana, benimle ilgili bir görüş bildirmesi bile bir iltifat olarak düşünülebilir.

Gideon, bu kadının beklenmedik davranışlarının kendisini iyice huzursuz ettiğine karar verdi. Bu kadının ne zaman, ne söyleyeceğini, ne yapacağını kestiremiyordu ve her şeyi kontrol edebilmesiyle övünen biri için bunu kabullenmek, hiç de kolay değildi. Şimdi kim hakaret ediyor acaba?

Ben mi? Ama haksız mıyım? Kahverengi gözleri olan sensin. Sen bir aristokratsın, Lord Gideon St Claire...

Ne Gideon, ne de erkek kardeşleri unvanlarını kullanmazlardı ve pek çok insan Lucan'ın, Stourbridge Dükü, kardeşlerinin de birer lord olduklarını bilmezlerdi.

Gideon, onun sözlerine herhangi bir yorum getirmeden saatine baktı. Korkarım daha fazla ziyan edecek zamanım yok. Saat dokuzda bir randevum var.

Joey güldü. Bu, karşılama merasiminin bittiği anlamına mı geliyor? Yani burada bizimle çalışacak olmana sevindik, herhangi bir şeye ihtiyacın olursa, sakın tereddüt etme falan filan gibi sözler yok mu?

Gideon derin bir nefes aldı.

Aslında ikisi de bir karşılama merasiminin ya da iyi niyetli birkaç cümlemin önemli olmadığını farkındaydılar.

Şu ana dek burada olmandan memnuniyet duymadığımı anlamış olmalısın, dedi Gideon dürüstçe.

Ama hayat çok acımasız işte, dedi Joey gülerek.

Gideon ona şöyle bir baktı, sonra da arkasını dönüp, hızla ofisten çıktı.

Joey, Lexie'nin ofisinde yalnız kalınca, Gideon'la olan konuşmalarını hatırlamaya çalıştı. Bir ara araları düzelir gibi mi olmuştu? İkizlerini özlediklerini itiraf ettikleri sıralarda... Ama

sonra ortam yine gerilmişti. Omuzlarını kaldırdı. İnsanların kendisini saldırgan, zorlayıcı, fazla açık sözlü bulduklarını bilirdi. Mahkemede müvekkillerini dişi bir kaplan gibi savunurdu ve sert biri olarak tanınmak da işine gelirdi. Çünkü bundan birkaç yıl önce, erkeklerin egemen olduğu bir mesleğe adım atmıştı ve bu dünyada zayıf görünmek, başarısızlığa davetiye çıkarmak demektir. Erkeklerle başa baş mücadele edebilmesi için, oyunu onların kurallarıyla oynaması gerekiyordu. Bu yüzden de gerçek Joey'i tanıyan, pek az kişi vardı.

Joey, iki yıl önce Pickard'ta çalışmak için başvuru yapmadan önce, oldukça sert kesimli tayyörlerden oluşan bir gardırop düzmüş, saçlarını kısacık kestirmiş ve oldukça erkeksi davranışlar benimsemeye çalışmıştı. Ve sonuç beklediğinden de olumlu gelişmiş, Pickard gibi önemli bir hukuk bürosuna girebilmişti.

Ancak Joey, işe kabul edildikten bir süre sonra, zaman zaman kadınsı hassasiyetlerin de, en az erkeksi tavırlar kadar etkili olabildiğini keşfetmişti. Gerçi, bunca zamandır özenle inşa ettiği saygınlığının, Gideon St Claire'in karşısında yara aldığını görmek pek hoşuna gitmemişti ya neyse...

Ara verdim, aşağıdaki kafeye gidip sıcak çikolata içeceğim. Sana da bir şey getirmemi ister misin?

Gideon rakamlarla boğuştuğu bilgisayar ekranından başım kaldırıp, huzursuzca baktı. Joey kapıyı çalma nezaketini bile göstermemişti.

Lexie'nin ofisinde herhalde kahve makinesi vardır.

Kahve içmem.

Her katta içecek makinesi var, ayrıca yedinci katta şirket yemekhanesi de bulunuyor.

Gideon bunları söylerken, Joey arada bir kafa dinlemenin, bir nimet olduğunu düşünüyordu.

Eminim sütlü çikolata da bulabilirsin.

Evet, ama eminim üstünde krema bulamam ve saçları omuzlarına kadar uzun, yirmi yaşlarında, ilah gibi delikanlılar da servis yapmıyordun

Gideon kaşlarını çatarak, kantinde çalışan orta yaşlardaki, üç tombul kadını gözlerinin önüne getirdi. Hımm...

O halde ben gidiyorum.

Anladığım kadarıyla, o kafede bu tür delikanlılar servis yapıyor, öyle mi?

Oh... Evet, dedi Joey hülyalı bakışlarla. Evet, bir şey istiyor musun? İçecek bir şey ya da kek, pasta...

Hayır, teşekkür ederim.

İçeceğe mi hayır, hepsine mi hayır?

Hepsine.

Ama limonlu kekleri muhteşem...

Hayır dedim! Gideon'un sabrı tükenmişti. Kahve isteyecek olsa kahve makinesi vardı, yiyecek isterse de, sekreterine, daha doğrusu Joey McKinley sekreterini kapıldığı için, Lucan'ın sekreterine söylerdi.

Joey hiçbir şey olmamış gibi kapıda dikilmeye devam etti. Söylesene Gideon, bir kafeye gittin mi hiç?

Hayır, diyerek onu tersledi Gideon.

Peki, bir fast food restoranına...

Hayır. Bu arada paten de kaymıyorum, dalmaya da meraklı değilim.

Bense, ikisine de meraklıyım. Fast food restoranlarına gelince, sana sadece çok şey kaçırdığımı söyleyebilirim.

Herhalde uzun saçlı, ilah gibi delikanlıları kaçırmışımıdır, dedi Gideon alaycı bir ifadeyle. Zaten o tür bir tercihim de yok. Hem yirmi yaş senin için de biraz genç sayılmaz mı?

Artık genç erkekler revaçta. Yatakta yetişkin erkeklerden daha enerjik oldukları için olsa gerek.

Gideon birden durakladı. Bu nasıl bir konuşma konusuydu böyle? Cinsel tercihlerini daha önce üçüncü bir kişiyle konuşmuş değildi. Ancak Joey McKinley, insana istemediği şeyleri yaptırıyordu işte ve elinde olmadan onun sözlerine kafası takılmıştı. Ne yani, yetişkin erkekler derken kendi yaşındakileri mi kastetmişti? Arkasına yaslanıp gözlerini kıstı ve Joey’c dikkatle baktı. Deneyim, enerjiden daha önemlidir.

Joey, mesafeli Gideon St Claire’i, bu denli özel bir konuda konuştuğu için, neredeyse oley diye bağracaktı. Galiba bu adamın, o kontrollü havasını yavaş yavaş yıkıyordu. Demek onu şoke etmek için, her fırsatta bu tür konular açmalıydı.

Zayıf şubat güneşi Gideon’un arkasındaki pencereden sızıyor ve saçlarına altın rengi ışıltılar saçıyordu. Saçları ipek gibi yumuşak görünüyordu. Gözleriyse oldukça koyuydu ve derin bakıyorlardı. Joey bir an için, onun belli etmek istemese de, bu konuşmadan keyif aldığını hissederek, Bence enerjiyi denemeden, hafife alma, dedi bilgiç bir ifadeyle.

Anladığım kadarıyla sen denemişsin.

Aslında denememişti...

Joey dışarıdan bakıldığında, her yaştaki çerez niyetine yiyecek kadar deneyimli görünüyordu ve çoğu insan onun, sırf kendi tercihi olduğu için evlenmediğini düşünürdü. Oysa durum, farklıydı. Yirmili yaşlarına gelinceye dek iyi bir avukat olma idealiyle öylesine sıkı çalışmıştı ki, herhangi bir ilişkiye zaman bulamamıştı. Elbette ara sıra birileriyle çıktığı olmuyor değildi, ama uzun süreli ilişkilere inanmazdı. Annesi ve babası otuz yıllık mutlu bir evlilik sürdürüyorlardı, ama bu tür bir ilişki yaşayabileceği bir adam bulabileceğine inanmıyordu. Sonuç olarak erkekler konusunda pek deneyimli değildi, hatta hala bakireydi...

Herhalde Gideon St Claire bunu bilse, epey şaşırırdı.

Henüz denemedim, ama denediğimde sana haber veririm, dedi kışkırtıcı bir ifadeyle.

Gideon dirseklerini masasına dayayıp, Yani şu kremalı çikolatayla, yirmilik delikanlılar arasında, erotik bir bağlantı var, öyle mi ?

Joey McKinley’nin yeşil gözleri irileşti.

Gideon bir an için onun yanaklarının hafifçe pembeleştiğini görii gibi oldu. O rahat davranışlı Joey, bu sözlerinden utanmış mıydı? İşle bu oldukça ilginçti...

Vay canına! Düşünmek bile kanımı ateşledi!

Gideon içini çekti. İşimi bölmeyi bitirdiysen, birkaç dakika sonra bir toplantım olduğunu hatırlatırım. Daha sonra da bir öğle yemeğine katılacağım.

Joey’in yüzündeki kışkırtıcı gülümseme kayboldu ve yüzüne profesyonel bir ifade geldi. Seninle gelmemi ister misin?

Hayır. Toplantım uzun sürmeyecek. Yemekse işle ilgili değil.

Tamaaam... Joey düşünceli bir ifadeyle Gideon’u süzdü.

Ve seni ilgilendirmez.

Güzel. Joey omzunu silkti. İhtiyacın olduğunda beni nerede bulacağını biliyorsun.

Ya ofiste, ya da kremalı fanteziler kurduğun kafede olacaksın, dedi Gideon alaycı bir ses tonuyla.

Hey, sanırım sonunda benim esprilerimden keyif almaya başladın.

Ulu Tanrım! Umarım öyle değildir, diyen Gideon başını iki yana salladı.

Üç hafta, dört gün, altı buçuk saat...

Joey McKinley'nin, St Claire Holding'ten gitmesi için, bu kadar süre geçmesi gerekiyordu...

Yan tarafındaki ofisten ve hayatından çıkıp gitmesi için, kalan süre bu kadardı...

Ve Gideon, bu sürenin geçip, bitmesini sabırsızlıkla bekliyordu...

- ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

BELKİ de Gideon, düşündüğü kadar soğuk bir tip değildi.

Şu kremalı çikolata ve delikanlılarla ilgili manalı sözleri, onun seks konusuna pek de ilgisiz olmadığını gösteriyordu.

Gideon'un gay olup, olmadığını sorduğunda, Stephanie'nin kahkahalarla gülmesi de bu yüzdendi demek ki... Öyle ya, onu bugüne dek kadınlarla görmemiş olması, adamın kadınlardan hoşlanmadığı anlamına gelmezdi ya... Belki de hayatında bir kadın vardı da, şimdilik ailesiyle tanıştırmak istemiyordu...

Joey kendini bir yatakta, çırlıçiplak uzanmış hayal etti. Gideon da, göğüslerindeki kremayı yalıyordu. Birdenbire göğüs uçlarının sertleştiğini hissetti. Tanrım, bu hiç de iyi bir fikir değildi.

Başka bir şey ister miydiniz?

Joey tezgahın arkasındaki genç kıza boş gözlerle baktı. Sonra da sıcak çikolatasının tezgahın üstünde durduğunu ve arkasında küçük bir kuyruk oluştuğunu fark ederek, utandı.

Hayır. Bu kadar. Teşekkür ederim, diye mırıldandı ve aceleyle sıcak çikolatasını alıp, hızla arkasına döndü. Dönmesiyle de, sırada ilerlemeye çalışan sakallı bir adama çarptı. Affedersiniz, dedi iyice utanarak.

Sorun değil, dedi adam.

Joey, kendini daha fazla utandıracak bir şey yapmadan, aceleyle kafeden çıktı. Dışarıya çıkar çıkmaz da, kan hücum etmiş yanaklarını serinleten şubat serinliğine şükretti. Titreyen elleriyle karton bardağı sıkıca tuttu. Neler oluyordu böyle? Aslında... Aslında neler olduğunu gayet iyi biliyordu. Gideon St Claire'in kremalı çikolata ve delikanlılar konusundaki yorumundan etkilenerek, bir kafenin ortasında, gündüz gözüne fantezi kurmuştu.

Oysa Gideon denen bu adam, hakkında fanteziler kuracağı en son adamdı... Özellikle de, onunla bir süreliğine sıkı bir iş ilişkisi içinde olacakları düşünülürse... Üstelik bu adam kendisinden hiç hoşlanmıyor, hiçbir şeyini de onaylamıyorken... O zaman ne diye...

İyi misiniz?

Joey başını kaldırıp bakınca, kafede çarptığı sakallı adamı gördü. İyi olup olmadığını mı sormuştu? İyi olup olmadığını bilmiyordu ki. Terlemiş, tahrik olmuş, tedirgin olmuştu. Uzun zamandır böyle şeyler hissetmemişti. Belki de hiç hissetmemişti.

Hasta gibiydiniz de, dedi adam. Belki de üşütmüşsünüzdür. Havalardan olabilir. O kadar istikrarsız ki. Bir gün soğuk, ertesi gün güneşli...

Evet, olabilir, diye mırıldandı Joey, adama alıcı gözüyle bakarak. Otuzlu yaşlarında olmalıydı ve oldukça yakışıklıydı. Gözleri koyu maviydi. Aslında yüzü biraz tanıdık gibiydi... Sizi tanıyor muyum, diye sordu.

Tanıymış olsaydık, eminim sizi unutmazdım, diyerek gülümsedi adam. Buralarda mı çalışıyorsunuz?

Joey durakladı. Yabancı bir adama bu kadar kişisel bir bilgi vermemesi gerekirdi. Gerçi, adam kabul etmese de, oldukça tanıdık geliyordu. Evet. Artık işime dönmem gerekiyor, dedi gülümseyerek ve dönüp gitmeye davrandı.

Sıcak çikolatanız afiyet olsun, diye seslendi adam arkasından.

Teşekkürler. Joey yürürken bir yandan da düşünüyordu. Belli ki adam sıcak çikolata aldığını görecektiydi kadar, kendisini izlemişti. Belki de hala izliyordu.

Paranoyak mı olmuştu ne? Tanrı aşkına! Adam sadece kibarlık etmişti...

Öğle yemeğin iyi miydi?

Gideon ofise henüz dönmüştü ki, Joey McKinley'i yine ofisinin kapısına dikilmiş bir halde görünce, sinirleri tepesine çıktı.

Sanırım birkaç kural getirsek iyi olacak Joey, dedi ceketini çıkarırken, aksi bir ses tonuyla. Birincisi, bir daha ofisime dalmadan önce kapıyı çalarsan iyi olur.

Neden? '

Gideon dişlerini sıkı. Çünkü ben böyle tercih ediyorum.

Joey göz kırptı. Ne yapıyorsun? Suçüstü yakalanmak istemediğin özel bir şeyler mi yapıyorsun?

Üç hafta, altı gün, iki saat...

Gideon çenesinin kasıldığını hissetti. Sadece buraya istediğin an dalmanı istemiyorum.

Joey, Gideon'un ofiste olmadığı son üç saat boyunca, onunla ilgili kurduğu fantezilere son vermesinin tek yolunun, onunla karşı karşıya kalmak olduğuna karar vermişti. Ancak şimdi onu, geniş omuzları, altın rengi saçlarıyla Lucan'ın heybetli masasında otururken görünce, verdiği karardan pek de emin olamadı. Kendini toparlamalıydı. Hem bir adamla ilgili bazı fanteziler geliştirmesini de, ne sakıncası vardı ki? Ne olmuştu yani? Tamam, fazlasıyla yakışıklı bir adamdı ve bir kadınla yediği iki buçuk saatlik yemekten, az önce dönmüştü.

Ha... Bu arada, annem sana selamlarını yolladı.

Joey gözlerini kırptırdı. Annen mi?

Gideon alaycı bir ifadeyle güldü.

Sanki Joey'in ne düşündüğünü anlamış gibiydi. Edinburgh'a dönmeden önce, onunla yemek yedim.

Güzel ve zarif Molly St Claire...

Lucan, Lexie'yle evlenince, Molly'nin, Stourbridge Düşesi unvanı, gelinine geçmişti.

Joey derin bir nefes aldı.

Demek Gideon'un iki buçuk saat yemek yediği kadın, annesiydi... Tanrı aşkına ne oluyordu, rahatlamış mıydı? Ve şayet öyleyse, bu çok saçmaydı. Neyse ki aptal bir kadın değildi de, Gideon'un ilgileneyeceği, dünyadaki en son kadın olabileceğini biliyordu.

Gideon'a ilgi duymak da nereden çıkmıştı. Kendisinden hoşlanmadığını bu kadar açıkça belli eden, ailesinden başka hiç kimseye en ufak bir yakınlık, tek bir ilgi belirtisi göstermeyen bir adama ilgi duymak, saflığın daha doğrusu aptallığın daniskası olurdu.

Joey, dışardan bakıldığında çok sert mizaçlı biri gibi görünüyor olabilirdi, ama içi yumuşacıktı. Duygusal, hassas, hatta ikizinden bile daha uysaldı ve elbette ki Gideon St Claire gibi duygusuz ve mesafeli bir adamla ilgili hayaller kurmayacaktı. Çok iyi bir evlat

olmalısın? Gideon gözle görünür bir biçimde kasıldı. Sen farkına varmamış-sındır ama cumartesi günkü düğün, annem için oldukça zordu.

Joey, bu olayın hatırlanmasına neden olduğu için, birden suçluluk duydu.

Elbette Lexie ile Lucan'ın düğünü, Molly St Claire için zor olmuş olmalıydı. Çünkü Lexie, Molly'nin kocası merhum Stourbridge Dükü Alexander St Claire'in, bundan yirmi beş yıl önce, uğruna Molly'yi terk ettiği kadının, yani Sian Thomas'ın torunuydu.

Gerçi yıllar önce bu iki kadın arasında bir tür barış sağlanmıştı, ama her şeye rağmen oğlunun, Lexie olan evliliğini kabullenmek, Molly açısından pek kolay olmasa gerekti.

Bunun farkındayım, dedi Joey pişmanlık yansıtan bir ifadeyle. Üzgünüm.

Gideon birkaç saniye buz gibi bakışlarıyla onu süzdükten sonra, başım salladı. Neyse şimdi bunu geçelim. Ne istemiştin?

Ne istemişti? Haa... Evet. Sen dışarıdayken Jordan aradı. Sağ salim Los Angeles'e inmişler.

Gideon başını salladı. Benim telefonuma da sesli mesaj bırakmış. Bu kadınla evlilik yoluyla akraba olmalarını çok tuhaf buluyordu. İkiz kardeşleri, evliydi.

Kendisi ve Jordan tek yumurta ikiziyken, Stephanie ve Joey birbirlerinden oldukça farklıydılar. Stephanie sıcacık ve çekici biriyken, ikizi kaya gibi sert biriydi. Ancak bu sabah ikizini özlediğini fark ettiğinde, ilk kez Joey'in de en az ikizi kadar duyarlı biri olabileceğini düşünmüştü.

Ve Gideon'a tuhaf gelen bir şey daha vardı. Annesiyle yemek yediği sırada, aklı sık sık Joey'e takılmıştı. Özellikle de tatlı faslına geçtikleri sırada... Annesi kremalı çilek almıştı.

Gideon şaşkınlıkla, Joey'i kırmızı saten çarşafın üzerinde uzanmış ve kendisini de, onun çıplak bedenindeki kremayı yalarken hayal etmişti. Aslında çarşafın kırmızı olması şaşırtıcı değildi, çünkü kırmızının, onun saçlarıyla ne denli uyumlu olabileceğini tahmin edebiliyordu. Tanrı aşkına! Annesiyle yemek yiyordu ve tahrik olmuştu. Sonra da bedenindeki değişikliği fark edilmemesi için, peçetesini yavaşça pantolonunun üstüne düşürmek zorunda kalmıştı.

Senin kafe ziyaretin nasıl gitti? dedi Gideon, Joey'in çıplak görüntüsü aklına gelince, yine tahrik olduğunu hayretle fark ederek. Bu yüzden de sesi gerektiğinden sert çıkmıştı.

Joey yanaklarının kızardığından emindi. Üstelik göğüsleri de hassaslaşmış, göğüs uçları sertleşmişti. Kuruyan dudaklarını yaladı. Şey... İyiydi, teşekkürler.

Peki, yirmilik delikanlıyla herhangi bir gelişme oldu mu?

Yirmilik delikanlı, o ana kadar Joey'in hiç aklına gelmemişti. Tabi, aklı fikri Gideon'dayken, bir delikanlıyı düşünmemesi son derece doğaldı. İşte yine gözlerinin önüne ikisinin yataktaki o görüntüleri gelmişti, bu yüzden de onun yüzüne bakamadı. Bu konuda hala çalışıyorum. Sonra da ofisten çıkmak üzere arkasını döndü.

Gideon hemen masasından kalkıp, birkaç adımda onun yanına geldi ve Jordan'ın mesajını iletmiş için teşekkür ederim, dedi. Sesi boğuk ama yumuşaktı.

Zaten öğrenmişsin, diye mırıldandı Joey. Gideon'un bu kadar yakınında olması yüzünden ne yapacağını şaşırmıştı.

Ama sen bunu bilmiyordun. Ofise döner dönmez, gelip söylemen çok nazikçe.

Joey gülümsedi. Ofisine öylece dalmış olsam bile mi?

Öyle bile olsa, dedi Gideon ve birden, Joey'in o kuvvetli görünüşüne karşın, aslında ne kadar ufak tefek olduğunu fark etti. Onun da ikizini özlediğini fark etmek, farklı bir yanını görmesine neden olmuştu.

Galiba bu kadın güçlü, sert, bağımsız biri gibi görünmek için, özel bir çaba sarf ediyordu. Belki de, hassas yanlarını gizlemek için, bir tür savunma mekanizması geliştirmişti. Zaten öyle olmasa, kız kardeşinin düğününde o şarkıyı, o kadar kusursuz ve duygu dolu bir biçimde yorumlayabilir miydi?

Gideon'un düşündüğünden de daha kısa boyluydu. Boyu ancak çenesine kadar geliyordu. Ama bu sabah otoparkta, Joey'in gözlerini, neredeyse ağzının hizasında gördüğünden emindi. Gayri ihtiyari aşağıya, onun ayaklarına doğru baktı. Yalınayak mısın sen?

Joey'in ayakları çok güzeldi. Bilekleri biçimli, parmakları zarif ve tırnakları pembe ojeliydi.

Bir yere oturduğum an, ayakkabılarımı çıkarma huyum vardır da.

İş yeri için, pek alışlagelmiş bir huy değil. Üstelik de son derece seksi bir durumdu...

Joey saçlarını savurdu. Fark etmedin mi? Ben de alışlagelmiş bir tip değilim zaten.

Gideon, bugün onunla ilgili pek çok şey fark etmişti. Saçlarının yumuşaklığını... Teninin duruluğunu... İpek bluzunun altındaki göğüslerinin dolgunluğunu... Kalçasının mükemmel yuvarlaklığını... Ağzını dalga geçmek için açmadığında, dolgun dudaklarının muhteşem görüldüğünü...

Joey, ona bu kadar yakinken, birdenbire Gideon'la aralarında garip bir çekim olduğunu, göğsünün kaslı olduğuna dair tahmininin doğrulandığını, onun kokusunun ve bedeninden yayılan ısının da aklını başından aldığını fark etmişti. Ona sokulup, beline sarılmamak için de kendini güçlkle tutuyordu. Ona dokunmanın muhteşem bir his olacağından emindi. Sıcak ve sert...

Çelikle, kadifenin mükemmel uyumu...

Tanrım! Bu son derece tehlikeli bir dürtüydü. Özellikle de, bugün onunla ilgili gözlerinin önünde canlanan erotik görüntülerden sonra. Ama yine de yerinden kımlıdayamıyordu. Gideon'un bedeninden yayılan baştan çıkarıcı ısıyla, adeta büyülenmişti. Gözlerini, onun sert yüz hatlarından alamıyordu. Gerçi hatları eskisi kadar da sert değildi galiba. Dudakları da eskisi gibi kasılmış değildi... JJele gözleri...

Tanrım! O gözleri... Acaba onunla öpmek nasıl birhisti?

Tam bu sırada kapı hafifçe tıklatıldı ve bir anda açıldı.

Gideon, ben... Oh! Lucan'ın sekreteri May Randall, kapı eşiğinde durakladı ve onları birbirlerine bu kadar yakın dururken görmenin verdiği şaşkınlıkla, gözleri kocaman açıldı. Ben... Ben daha sonra gelirim! Yüzü kıpkırmızı olmuş bir halde hemen arkasını döndü ve dışarıya çıkıp kapıyı kapattı.

May'in bu beklenmedik gelişi, Gideon'un üzerinde soğuk düş etkisi yaratmıştı. Bir anda kendine geldi. Ne yapıyordu? Neredeyse... Kahretsin... Joey McKinley'i öpecek miydi?

Tanrım! Joey McKinley... Bir kadında hoşuna gitmeyen ne varsa, hepsine sahip bir kadındı...

Gideon'un hayatına kısa süreli giren kadınlar, en sevdiği beyaz şarap gibi olanlardı. Yani insanın duyularına hitap edip, hemen baştan çıkarıcı olan kadınlar. Joey ise, pahalı bir kırmızı şarap gibiydi. Başlarda keyif verici, eğlenceli, sonrasındaysa baş döndürücü...

Joey, Gideon'un yüzüne bakar bakmaz, onun az önce aralarında oluşan çekimden pişmanlık duyduğunu hemen anladı. Gözlerindeki kopkoyu parıltılar, çenesinin kasılması, omuzlarının dikleşmesi... Her hali pişmanlığını belli ediyordu. Yine de içinde canlanan arzusunun tüm benliğini sarmasına engel olamıyor, onun gözlerine büyülenmiş gibi bakmaktan kendini alamıyordu.

Birden, karşısındaki adamın gözlerinin, tıpkı masasının üstünde duran sevgili ejderhası gibi parladığını fark etti...

- DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Önceki durumumuzu, May'e nasıl izah etmemizi önerirsin, dedi Gideon, suçlar gibi, haşın bir ses tonuyla.

Joey az önce onun gözlerinin derinliklerinde gördüğünü sandığı o sıcaklığın, bir yanılsama olduğunu anladı. Açıklanacak ne var ki, dedi omzunu silkerek. Sadece konuşuyorduk.

İş sözleşmelerinden söz edemeyecek kadar yakın duruyorduk, diyen Gideon, Joey'le sadece bir gün aynı ortamda çalışmasının bile, aklını kaçırmasına yettiğini düşünerek, kendinden nefret etti.

Onu öpmeye kalkışmasını başka nasıl bir açıklayabilirdi ki?

Tanrım! Aklını kaçırmış olmasa, onu neden öpmeye kalkışsındı ki?

Bence unutam, gitsin, dedi Joey umursamazmışçasına omzunu silkerek. Deneyimlerime göre, hangi açıklamayı yaparsan yap, insanlar istedikleri şeyi düşüneceklerdir. Bu yüzden, üstünde durmamak en iyidir.

Gideon, onun umursamaz ifadesi karşısında kaşlarını çatı. Acaba kendisi dahil herkesin, onunla ilgili bu tür yargılara varmasından dolayı mı böyle umursamaz konuşuyordu?

Gideon onunla ilgili düşüncelerinden dolayı suçluluk hissetti, ancak bir yandan da bu düşüncelerini devam ettirmesi gerektiğinin farkındaydı. Çünkü ondan etkilenmesine karşı alabileceği tek önlem buydu.

Belki sen, insanların senin hakkındaki düşüncelerini önemsemyorsun Joey, ama ben önemserim, dedi soğukça. Özellikle de birlikte çalıştığım insanların düşüncelerini.

Joey'in yanakları birden pembeleşti. Şu sıralar benimle çalışıyorsun Gideon. Belki benim, senin hakkındaki düşüncelerimi de önemsersin.

Gideon, onun hakkında ne düşündüğünü bilmek istemiyordu. Bundan iki ay önceki, o ilk karşılaşmalarında, kendisinden hoşlanmadığım açıkça belli etmişti zaten.

O sıralarda Stephanie, bir hastasıyla sorunlar yaşıyordu.

Hastası olan Richard Newman'ın eşi, Stephanie'yi haksız yere, kocasının sevgilisi olmakla suçlamıştı. Richard Newman ise, kendine göre bazı nedenlerden dolayı, durumu açıklığa kavuşturmamayı yeğlemişti.

Gideon da, Jordan'ın isteği üzerine, bu olaya müdahale etmek durumunda kalmıştı.

Richard Nevvman ve karısı boşanmanın eşliğindeydiler ve Gideon, o kadının Stephanie'ye zarar vermesine engel olmaya çalışmıştı. Belki de bu olaya el atmadan önce, Joey'e danışmamakla hata etmişti. Çünkü Joey, o sıralarda özel bir dedektif tutmuştu ve Richard Nevvman'ın, karısını gerçekte kiminle aldattığını ortaya çıkarmaya çalışıyordu. Daha sonra da o adamın yasak ilişki yaşadığı kadının, patronunun karısı olduğu anlaşılmıştı. Ve bu da Nevvman'ın, Stephanie'nin ismini temize çıkarma konusunda niçin isteksiz davrandığını açıklıyordu.

Gideon da, Newman'ın boşanma davasında bu bilgiyi kullanıp, Stephanie'yi temize çıkarmakta tereddüt etmemişti.

Sonuç olarak da, Richard Newman hak ettiği gibi hem işini, hem de ailesini kaybetmişti.

Ancak Gideon, Jordan'ın nişanlısını ne kadar sevdiğini bilerek, Stephanie adına hareket ederken, Joey'i hiç düşünmeden, olaya doğrudan müdahale etmişti.

Tamam, Joey elbette ikizi bu iftiradan kurtulduğu için rahatlamıştı, ama kendisinin küstahça dışlanmış olmasına da içerlemiş olmalıydı.

Zaten Gideon, onunla her karşılaşmalarında, kendisine ne kadar içerlemiş olduğunu fark etmişti ve ona bir özür borçlu olduğunun bilincindeydi. Ancak az önce aralarında olanlardan sonra, özür dilemek için uygun bir zaman olmadığının da farkındaydı. Ben de seninle ilgili düşüncelerimi söyleyebileceksam, dedi sonunda.

Öyleyse vazgeçiyorum, teşekkürler.

Madem öyle, ikimiz de işlerimize dönsek iyi olur, dedi Gideon.

Emredersiniz efendim! diyen Joey, alaycı bir ifadeyle selam vermiş gibi eğildi.

Joey!

Evet.

Ayakkabılarını giy, olur mu? Çalışanlara kötü örnek olmanı istemeyiz.

Joey bir kahkaha attı. Dikkat et Gideon. Giderek esprili biri olmaya başladı.

Aslında Gideon'un, duygusal bakımdan bu denli dışarıya kapalı olmasının geçerli bir nedeni olabilirdi. Onun bu durumunun, anne ve babasının, o daha on yaşındayken ayrılmış olmalarından kaynaklanabileceğini düşünüyordu.

Zaten Stephanie de bir zamanlar, Jordan'la ilgili bu tür bir yorum yapmış ve Alexander St Claire'in yirmi beş yıl önce karısını ve üç oğlunu terk etmesinin, Jordan'ın ikili ilişkilere soğuk bakmasının en önemli nedeni olduğundan bahsetmişti.

Muhtemelen Gideon da, ilişkiler hakkında, ikiziyle aynı şeyleri düşünüyordu.

Tanrım! Neler oluyordu? Gideon'un bu soğuk tavırları için mazeretler üretmeye mi başlamıştı?

Şimdi lütfen beni işlerimle baş başa bırakır mısın Joey, diyen Gideon masasına döndü.

Hayır, Joey sadece kafasındaki soruları yanıtlıyordu, Gideon'un davranışlarına mazeret falan aramıyordu. Bu adam soğuk ve küstah biriydi. Bunları onun yüzüne karşı söylemekte, bir an bile tereddüt etmezdi.

Gideon, nihayet ofisinden çıkan Joey'in arkasından gözlerini kısarak baktı. Kapı kapanır kapanmaz da, derin bir geçirdi. Masasına alelacele dönmesinin tek bir nedeni olduğunun farkındaydı.

Joey McKinley'i öpmek için, dayanılmaz bir arzu duymuştu. Aslına bakılırsa, öpmekten daha fazlasını yapmak istemişti.

Kahretsin!

Uç hafta, altı gün, bir buçuk saat...

Yardıma ihtiyacın var mı?

Joey gözlerini kapatıp, şu an başka bir yerde olmayı diledi.

Arabasının önüne diz çökmüş, sabah park ettiğinde sapasağlam görünen, ama şimdi yere yapışmış olan lastiğini değiştirmeye çalışıyordu.

Saat altıya doğru ofisten çıkarken, bulunduğu kattaki sessizlik, Gideon'un şirketten ayrıldığını düşünmesine neden olmuştu, ama otoparka indiğinde, kendi arabasının dışında, sadece Gideon'un arabasının bulunduğunu görmüştü. Yine de Gideon otoparka inmeden buradan ayrılmış olacağını sanmıştı, ama arabasına ulaşır da, ön sağ lastiğin durumunu görünce umutlan suya düşmüştü.

Önce lastiğin sadece inmiş olabileceğini düşünerek şişirmeye çalışmış ve boş yere zaman kaybetmişti. Sonra da bagajdan yedek lastiği çıkarıp, işe koyulmuştu. Asansörün sesini

duyduğunda da, eli ayağı birbirine dolanmıştı. Teşekkür ederim, ben hallederim, dedi kararlı bir sesle.

Benim yapmamı ister misin?

Hayır!

Gideon gülmemek için kendini güçlükle tuttu. Belli ki Joey, bu durumda görülmekten hoşlanmamıştı. Belki de bir el atsam... Birden sustu. Bir yanı Joey'in kendi işini kendi halletmesi için, onu yalnız bırakması gerektiğini söylerken, diğer yanı, annesinin üç oğlunu yetiştirirken verdiği terbiye kurallarını hatırlatıyordu.

Molly St Claire, üç oğluna da bir hanımın zor durumda olduğunu gördüklerinde, ellerinden gelen yardımı esirgememeleri gerektiğini öğretmişti. Ve Joey kabul etse de, etmese de şu an zor bir durumdaydı. Zaten istese de böyle bir kış gününde, saatin altı buçuğunda, bir kadını in cin top oynayan bir otoparkta yalnız bırakamazdı. Bana bırak, dedi, onun yanına diz çöküp, elindeki İngiliz anahtarına uzanarak.

Joey elini çekerek, aleti vermek istemedi.

Joey çocukça davranmayı bırak ve şu anahtarı bana ver, dedi Gideon öfkeyle.

Joey'in yeşil gözleri de aynı şiddetteki bir öfkeyle parladı. Çocukluk etmiyorum. Sadece bana zayıf, iş görmez bir zavallıymışım gibi davranılmasına itiraz ediyorum, o kadar,

Öyle bir düşüncem yok.

Joey sesini çıkarmadı.

Lütfen şu inatçı ve özgürlükçü tavırlarını bir yana bırak da, anahtarı ver, dedi Gideon, onun gözlerine meydan okuyan bir ifadeyle bakarak.

Joey yavaşça aleti onun eline bıraktı ve geri çekilip, çıkmamak için kendisine hainlik eden son vidayı, Gideon'un kolaylıkla çıkarışını izledi.

Gideon yedek lastiği yerine taktı, patlak lastiği de bagaja yerleştirdi. Lastiğin patladığında, sen de benim gibi sinirlenir misin?

Hayır, dedi Gideon. Bu arada, son vidanın paslanıp, sıkışmış olması senin hatan değil.

Joey her ne olursa olsun, kendi işini, bir başkasının yapmasından hoşlanmazdı. Bu sabah lastikte herhangi bir sorun yoktu... diye mırıldandı. Neyse, yarın öğle arasında gidip yaptırırım.

Joey bunları söylerken, dönüp Gideon'a baktı. Takım elbisesi ve beyaz gömleği hala tiril tirildi. Sadece ellerinde ve ağzının kenarında hafif bir karalık oluşmuştu.

İşte oldu, dedi Gideon, Joey'in yere yaymış olduğu battaniyeyi katlayıp, bagaja yerleştirirken.

Joey yutkundu. Ben... Yardımın için teşekkürler.

Sorun değil.

Çok nazıksın.

Gideon alaycı bir tavırla, İlk önerdiğimde pek hoşuna gitmemişti ama... dedi.

Joey kaşlarını çatıp düşündü. Herhangi bir şey önerdiğini hatırlamıyorum. Doğrudan anahtarı elimden almaya kalkıştın.

Birkaç ay önce Nevvman davasını aldığım gibi mi?

Joey bu beklenmedik hatırlatma karşısında şaşırılmıştı. Evet, dedi. Aynen öyle.

Bunun için sana bir açıklama ve özür borçluyum.

Joey'in şaşkınlığı daha da artmıştı.

Gideon'un iki ay önceki küstah tavrı, onunla olacak ilişkisinin geleceğini belirlemişti ve eğer şimdi özür dileyecek olursa, ona karşı savunmasız kalmasına neden olacaktı. Yani ondan hoşlanmaması için, hiç bir mazereti kalmayacaktı.

Joey...

Joey şaşkın bakışlarını ona çevirdi. Yüzünün kızarmaya başladığını hissediyordu. Eminim iki ay önce öyle davranmak için geçerli nedenlerin vardı.

Gideon başını salladı. Stephanie'yi ilk gördüğüm an, ona kanım kaynakmış. Jordan da, ona elimden gelen her türlü yardımı yapmamı söylemişti. Ancak şimdi çok geç de olsa, harekete geçmeden önce sana danışmam gerektiğinin farkına varmış bulunuyorum.

Joey, onun her türlü yardımı yapacak kadar Stephanie'yi sevmesinden çok memnundu, ama özrünü kabul etme konusunda tereddüt duyuyordu. Zaten yeterince tuhaf bir gün geçiriyordu.

Gideon'dan giderek daha fazla etkilendiğini anlaması, sersemlemesine neden olmuştu. Ağzının kenarı kirlenmiş, dedi konuyu değiştirmek için.

Öyle mi? Gideon hemen ağzının kenarını silmeye davrandı, ama yanlış tarafı silmişti.

O taraf değil.

Gideon kaşlarını kaldırdı. Belki de sen silsen daha iyi olur.

Joey birden irkildi. Gideon'un varlığının fazlasıyla farkındayken, bir de ona dokunması çok tehlikeliydi. Kahretsin! Ne diye çenesini tutmamıştı ki? Çantamda ıslak mendil olacaktı. Hemen arabasının kapısını açıp, kızardığından emin olduğu yanaklarının normale dönmesini umarak, çantasında ıslak mendil aramaya başladı. İşte burada. Islak mendil paketini Gideon'a uzattı.

Sen yapsan daha iyi olur, diye ısrar etti Gideon.

Artık büyüdün Gideon, kendi yüzünü temizleyecek durumdasın.

Gideon kımıldamadı bile.

Arabanın aynasını kullan.

Gideon aynaya eğildiğin de, düşüncelere dalmıştı. Joey, Newman davasıyla ilgili bir açıklama istemediği gibi, özür dileme teşebbüsüne de aldırmamıştı. Bütün bu olanlar, birlikte çalışmalarını giderek daha da zorlaştırıyordu. Kahrolası lekeyi temizleyip doğruldu. Bak Joey, seninle sancılı bir başlangıç yapmış olabiliriz...

Üstünden iki ay geçti.

Evet ve bunun için özür dilemek istedim, dedi Gideon, sözcüklerini dikkatle seçerek. Niçin bir yere gidip, bir kadeh şarap içerek bunu konuşmuyoruz? O günlerde, yapması gereken şeyi yaptığını düşünüyordu ama şimdi aynı şeyi Joey yapsa, kendisinin de kızacağından emindi. Ve bu durumu düzeltmesi gerekiyordu.

Joey ise, onunla bir yerlere gitmek istemiyordu. Aslında, Gideon St Claire'le hiçbir şey yapmak istemiyordu ve bir gün içinde onunla ilgili düşüncelerinin nasıl değiştiği düşünülecek olursa, böyle düşünmekte de çok haklıydı. Artık birbirlerine bakışları çok farklıydı ve bu değişiklik rahatsız ediciydi. Her ne kadar sürekli çatışıyor olsalar da, aralarında gelişen bazı şeyler olduğu da kesindi. Belki de bu adam bir yerlere gitmelerini, sabah Stephanie'yi özlediğini itiraf ettiği için, kendisine acıdığından teklif etmişti. Bir şeyler içmek istersem, birlikte olabileceğim bir sürü arkadaşım var, teşekkür ederim. Hem... Saatine baktı. Bu akşam bir randevum var ve geç kalmak istemiyorsam, hemen gitmem gerekiyor.

Gideon'un dudakları gerildi. Jason Pickard'la mı?

Madem sordun, cevabım evet. Bir itirazın mı vardı?

Niçin olsun, dedi Gideon. Teklifi yaptığına pişman olmuştu. Umarım iyi bir akşam geçirirsiniz.

Oh, eminim harika zaman geçireceğiz, dedi Joey havalı bir ifadeyle. Jason muhteşem bir arkadaşdır. Tabii Jason'un morali bozuk değilse... Jason'la, Trevor'un yine kavga ettiklerini biliyordu. Jason, anne ve babasına ilişkilerinden bahsetmediği için, sıkça kavga eder olmuşlardı.

Bundan hiç kuşku yok, dedi Gideon aldırılmaz bir ifadeyle. Ama lastiği yaptırmak için yarın öğleni beklemeden iyi edersin. Sabah biraz geç gelebilirsin.

Bu bir emir mi?

Gideon gözlerini kıstı. Sadece sabah yaptırmanın daha iyi olacağını ve işe geç gelmenin sorun olmayacağını hatırlattım, o kadar.

Joey derin bir nefes aldı. Onun her sözünü bir emir gibi algılaması çok ilginçti. Belki de Gideon söz konusu olduğunda aşırı alınganlık gösteriyordu. Çünkü aynı şeyi bir başkası söylese, sadece kibarlık ettiğini düşünürdü. Demek kibarlıkla, Gideon St Claire'i bir arada düşü-nemiyordu. Gerçi bu adam, bazı konularda kendisini şaşırtmayı da başarmıştı. Stephanie'yi sevdiğini itiraf etmişti... Newman davasında inisiyatif almasına, yengesine ve ikiz kardeşine olan düşkünlüğünün neden olduğunu ima etmişti... Ve özür dilemeye teşebbüs etmişti... Bütün bunlar, onun gibi duygularını göstermeyen biri için, oldukça büyük açılımdı. Pekala, dediğin gibi yapacağım. Teşekkür ederim.

Rica ederim, dedi Gideon. Bu kadın, teşekkür etmek için ne kadar da zorlanmıştı. Belki de teklifini reddetmesi iyi olmuştu. Çünkü bir yere gitseler, bütün akşamını, onu ikna edemeyeceğini bile bile, iki ay önce yaptığı bir hatanın gerekçelerini açıklamakla geçirecekti.

Oysa zaman, Gideon için çok değerliydi. Bu arada, akşam ne yapacağını bilmiyordu. Hafta sonunu ailesiyle birlikte geçirmişti, ama şimdi her biri uzak yerlere gitmişlerdi. Evine gidip, sakın bir akşam geçirmesi en iyisiydi. Yoksa Valeri Temple'ı mı arasaydı? Birkaç hafta önce bir resim sergisinde karşılaştıklarında, Valerie bir yemek daveti almak istermiş gibi görünüyordu. Aslında bu akşamı nasıl geçirirse geçirsin, aklının Joey'e takılacağından emindi. Jason Pickard'la aralarında bir şey olmadığı söylememiş miydi? Peki, ne diye bu konuya kafasını takıyordu? İyi akşamlar, dedi arabasına doğru yönelirken.

Sana da. Joey arabasına binerken, kendi kendini ikna etmeye çalışıyordu. Elbette bu adam bir kadeh bir şey içmeleri konusunda ısrar etmediği için hayal kırıklığına uğramamıştı...

Yoksa uğramış mıydı?

Olabilir miydi?

BEŞİNCİ BÖLÜM

ARABAMIN iki lastiğinin birden patladığını biliyor musun, dedi Gideon, suçlar gibi. Çarşamba akşamüzeriydi...

Masasında oturmuş, bir dosyayı gözden geçirmekte olan Joey, şaşkınlıkla başını kaldırıp, Gideon'a baktı.

İki gündür, ne sabahları otoparkta karşılaşmışlar, ne kafedeki yirmilik delikanlıdan söz etmişler, ne de Gideon iki ay önceki davranışı için özür dilemeye ya da gidip bir yerlerde, bir kadeh şarap içmeyi teklif etmeye kalkışmıştı.

Hatta son kırk sekiz saattir, Gideon'u doğru dürüst görmemişti bile. Sabahları geldiğinde arabasını park yerinde görüyor ve yapması istenen işleri de ya masasının üstünde buluyor, ya da May Randal! getiriyordu. İki ofis arasındaki kapı da, her zaman kapalıydı. Belli ki Gideon

kendisiyle konuşmak için bir istek duymuyordu. Zaten kendisi de onunla görüşmeye hevesli değildi. Bu yüzden de Gideon'un ofisine gelmesine şaşırıyordu. Ne demek istiyorsun?

Masum rolü oynamayı bırak Joey, dedi Gideon, ofisin içinde dolanıp durarak. Son iki gündür sessiz durmanın, fırtına öncesi sessizlik olduğunu tahmin etmeliydim. Sadece zamanını bekliyordun, öyle değil mi? Ve Joey'in yanıt vermesine fırsat vermeden devam etti. Fırsat kolluyordun değil mi?

Neden söz ettiğinle ilgili en küçük bir fikrim yok Gideon, dedi Joey yavaşça ayağa kalkarken. Artık bu kadarı da fazlaydı. Ne diye senin arabanın lastiklerini patlatayım ki?

Senin beyninin nasıl çalıştığını bilmiyorum, dedi Gideon elini havada sallayarak. Belki de başlangıçta senin burada çalışmana izin vermediğim için bozulmuşundur ve...

Bir şeyi netleştirelim Gideon. Benim herhangi bir şeyi yapmama, sen izin vermedin. Daha önce de söylediğim gibi, ben Lucan'la bir anlaşma yaptım ve bunun, seninle hiç ilgisi yok. Burada çalışmamla ilgili duyguların da, umurumda bile değil.

Umurunda olmasını tavsiye ederim, dedi Gideon buz gibi bir sesle.

Tavsiyen de umurumda değil.

Umurunda. Hem de fazlasıyla umurunda. Bu açıkça anlaşılıyor. Joey bir an gözlerini kırpı. Birden kuşkuya düşmüştü.

Acaba Gideon'a ondan etkilendiğini belli edecek bir şey mi yapmıştı? Ama iki gündür onu neredeyse hiç görmemişken, bunu nasıl yapabilirdi ki? Hiç sanmıyorum!

Elbette kişisel olarak beni umursamandan falan söz etmiyorum, dedi Gideon.

Joey rahatladı.

Pazartesi günü, önemli olmadığını söylemiş olsan da Newman davasını fazlasıyla önemsiyorsun ve o konuda seni görmezden geldiğimi düşünerek bana içerliyorsun. Newman'ın ne haltlar karıştırdığını öğrendiğimde, seni bilgilendirip, geri çekilmem gerektiğini düşünüyorsun.

Joey başını salladı. O konuyu elbette önemsiyorum. En azından mesleki nezaket göstermeliydin.

Pazartesi günü senden özür dilemeye çalıştım...

İki ay sonra! Joey sesinin epeyce yükseldiğinin farkındaydı. Herhalde böyle bağırmasının nedeni son iki gündür içinden atamadığı o cinsel dürtülerdi. İki ay önceki o davranışın, nasıl da insanların duygularını dikkate alamayacak kadar duygusuz olduğunu açıkça göstermişti.

Sen tam olarak ne demek istiyorsun?

Oh, bırak bunları Gideon, dedi Joey hafifçe gülerek. Bir buzdağı bile senden daha duyarlıdır.

Gideon, onu kısık gözlerinin ardından izledi. Kızıl saçları yumuşacık görünüyordu. Bugün saçlarındaki tarçın ve sarı tonlarındaki tutamları daha da belirginleştiren, kırmızı bir bluz giymişti. İpek bluzunun altında göğüsleri, inanılmaz derecede dolgun görünüyordu. Dizine kadar inen siyah dar eteğiyle, otururken hafifçe yukarı çıkarak, kusursuz bacaklarını ortada bırakmıştı.

Acaba Joey, son birkaç gündür onu düşünmekle bile tahrik olduğunu bilse, duygusuzluğuyla ilgili aynı şeyleri söyler miydi? Ya şu an bile tahrik olduğunu bilse... Yavaşça ona doğru ilerledi. Gerçekten benimle ilgili böyle mi düşünüyorsun? Duygusuz olduğumu mu düşünüyorsun?

Joey geri çekildi. Gideon avını yakalamaya çalışan yırtıcı bir hayvana dönüşmüş gibiydi. Tamam, duyguları yok değildi, sadece onları saklamayı iyi biliyordu. Ama şu an, saklamak için herhangi bir çaba göstermiyordu. Öfkesi ve arzusu, net bir biçimde belli oluyordu.

Joey birden arkasındaki pencereyi hissetti. Artık pencerenin soğukluğuyla, Gideon'un sıcaklığı arasına hapsolmuştu. Kuruyan dudaklarını sinirli bir şekilde ıslattı. Belki biraz acele bir yorum yapmış olabilirim...

Belki mi, dedi Gideon yavaşça ve bir adım daha atıp Joey'e iyice sokuldu.

Joey'in yüreği ağzına gelmişti. Gideon'un göğsü, göğüslerine dokunuyordu. Göğüs uçları sızlamaya başlamıştı. Kasıklarının sızlamasını fark ettiğinde ise, gözlerini kocaman açtı. Aman Tanrım! Gideon tahrik olmuştu ve özellikle bedenini, kendisinininkine yapıştırmıştı.

Halen duygusuz olduğumu düşünüyor musun, diye sordu Gideon boğuk bir sesle. Joey'in afallamış halinden keyif alıyormuş gibiydi. Sonra da onun iki elini birden tek eliyle tutup, başının üzerine kaldırarak, pencereye yapıştırdı. Diğer eliyle de bluzunun düğmelerine uzanmıştı.

Sen... Ne yapıyorsun? Joey cılızda olsa bir ses çıkarabildiği için kendini kutladı.

Bu arada Gideon, Joey'in bluzunun düğmelerini açmaya başlamıştı. Sonunda bütün düğmeleri açıp, bluzu iki yana doğru itti ve Joey'in siyah dantel sutyenli göğüslerini açıkta bıraktı. Ne yaptığının gayet açık olduğunu sanıyorum, dedi, Joey'in gözlerinin içine bakarak. Sonra da bakışları, göğüslerine kaydı.

Joey'in sertleşmiş göğüs uçları, sutyenin altından belli oluyordu.

Ben... Tamam... Evet... Ama...

Aması falan yok Joey, diye mırıldanan Gideon, onun pürüzsüz boynunu öpmeye başladı.

Joey, onun bedeni, böylesine bedenine bastırılmışken, aklını topar-layamıyordu. Gideon'un dudakları göğüslerine yöneldiğinde, elinde olmadan inledi. Genç adamın eli çıplak sırtını, dili de sutyenin dantellerinin arasından göğüs uçlarını okşuyordu. Zevkten elinin, ayağının boşandığını hissediyordu. Gideon'un dili, sürekli sızlayan göğüs uçlarında dolanıyordu ve bacaklarının arasındaki sızı dayanılmaz bir hal almıştı. Elinde olmadan bacaklarını araladı ve Gideon'un adamakıllı sertleşmiş bedenine yer açtı. Nefes nefese kalmıştı. İçinde acılı bir zevk dalgası kabarıyor, rahatlamak için adeta yalvarıyordu.

Aslında Gideon, sadece kendisiyle ilgili yargısının, ne denli yanlış olduğunu Joey'e kanıtlamak için harekete geçmişti, ama gösterisi birdenbire yön değiştirerek, tamamen ilkel bir dürtüye dönüşmüştü.

Ve geri dönmek istemiyordu, artık devam etmesi gerekiyordu.

Joey kollarının arasında böyle arzuyla kıvrılırken ve her halinden orgazm olmak üzere olduğu anlaşılırken, devam etmeliydi. Peki, ama devam ederse ne yapacaktı?

Joey orgazm olduktan sonra ne yapacaktı?

Önce Joey'i soyup, sonra da kendisi mi soyunacaktı?

Onu masasının üstüne yatırıp, yüzünü bacaklarının arasına mı gömecekti?

Gideon bunları ne kadar yapmak istese de, yapamayacağını biliyordu. Bu iş, düşündüğünden çok ileri gitmişti. Joey'i sadece öpüp ve okşamakla bile böylesine tahrik olmuştu ve rahatlamak için dayanılmaz bir istek duyuyordu. Başka bir kadınla sonuna dek sevişse, bu kadar heyecanlanmazdı. Nasıl olmuştu da, bu kadın tüm savunma duvarlarını yıkmış, daha önce hiç olmadığı kadar zayıf ve savunmasız kalmasına neden olmuştu?

Tanrım! Joey McKinley, karşısında kendini zayıf hissetmek isteyebileceği en son kadındı...

Gideon birdenbire uzaklaşınca, halen zevk içinde inleyen Joey, kendini terk edilmiş gibi hissetti. İhtiras, yerini önce hüsrana, sonra da aşağılanmışlığa bırakmıştı.

Gideon tuhaf bir şekilde Joey'e baktıktan sonra, hızla dönüp ondan uzaklaşarak, ofisin diğer ucuna doğru yürüdü ve arkası Joey'e dönük bir halde durdu.

Joey, Lexie St Claire'in ofisinin diğer ucunda olduğu yerde kalakalmış ve az önce neyin olmasına izin verdiğini, yeni yeni kavramaya başlamıştı.

Ne yapmıştı?

Gideon durmamış olsa, burada herkesin her an girebileceği bir ofiste, onunla sonuna kadar gidecek miydi yani?

Titreyen parmaklarıyla gömleğinin düğmelerini iliklerken, az önce olanlara inanmak istemiyordu. Elbette Gideon'un neden böyle davrandığını biliyordu. Küçük bir ders vermek istemiş ve istediği zaman duygulu biri olabileceğini, uygulamalı bir şekilde göstermişti. Aslında anlayamadığı şey, kendisinin bunlara nasıl izin verebildiğiydi.

Neden? Neden, onca erkek dururken, bunların Gideon St Claire'le olmasına izin vermişti?

Herhalde artık kanıtlamışımdır.

Joey, Gideon'un sesini duyunca başını kaldırdı. Bereket versin ki bluzunun düğmelerini iliklemeyle başlamış ve o yarı çıplak görüntüsünden kurtulmuştu.

Gideon'un bakışları alaycıydı.

Joey, ona öylesine ateşli karşılık verdiği için, bu bakışları hak ettiğini biliyordu. Güçlülükle yutkundü. Doğru, fiziksel tepkiler verebildiğini kanıtladı.

Gideon, onun böylesine tehlikeli durumdan, bu kadar çabuk kurtulup, kendini bu kadar çabuk toparlamasına hayran olmuştu. Hem de öylesine tehlikeli bir durumdu ki, onun kızarmış yüzüne bakarken, az önce nasıl dayanılmaz bir zevk aldığını düşünmeden edemedi. Aynı şey, senin için de geçerli.

Joey'in yüzüne bir anda kan hücum etti. Benim duygularımda bir sorun olduklarını sanmıyorum.

Haklısın, artık bu tür bir sorunumuz yok, dedi Gideon. Aslında yanlış yolda olduğunun ve aralarına bir mesafe koyması gerektiğinin farkındaydı. Hem de hemen! Yine de bütün bu olanlar, iki lastiğimin birden aynı anda nasıl patladığına dair olan sorumu yanıtlamıyor.

Joey'in yeşil gözleri, bir kez daha öfkeyle parladı. Sana bu konuda hiçbir şey bilmediğimi söyledim.

Evet, söylemişti ve kendisi de ona inanmıştı.

Kahretsin, ne diye böyle bir suçlamada bulunmuştu ki?

Onunla aynı ortamda olmak, gerçekten de aklını kaçırmasına, man tık dışı davranışlar sergilemesine yol açıyordu. Her ne kadar ondan uzak durmaya çalıştıysa da ki, son iki gündür yaptığı şey buydu, onun varlığının hep farkındaydı.

O kadar ki, arabasının lastiklerinin halini görür görmez, aklına Joey'i suçlamaktan başka bir şey gelmemişti. Bu çok mantıksızdı. Bugüne kadar hiç yapmadığı şeyleri yapıyordu. Bir an önce kendine bir çeki düzen vermesi gerekiyordu. Sana inanmak istiyorum...

Ne kadar nazıksın, diye yanıt verdi Joey alaycı bir ifadeyle. Gideon, onun alaycı tavrına aldırmadı. Ama aynı zamanda merak ettiği bir şey var ve senin arabanın lastiğiyle, benimkiler arasında bir bağlantı olup, olmadığını düşünmeden edemiyorum.

Joey durakladı. Konunun değişmesinden dolayı rahatlamıştı. Yaşadığı utancın üzerinde durulmasından daha iyiydi bu konu. Tam olarak ne demek istiyorsun?

Gideon omzunu silkti. Sana tesadüflere inanmadığımı söylersem, karakterimin bir başka kötü yanını mı ifşa etmiş olurum?

Joey de tesadüflere inanmazdı.

Aynı şirkette çalışan ve arabalarını aynı otoparka park eden iki insanın arabalarının, bir iki gün arayla aynı akıbete uğraması, nasıl tesadüf olabilirdi ki?

Bir başka çalışanın arabasında da aynı problem olmuş mu? Bildiğim kadarıyla olmamış, ama senin de daha önce belirtmiş olduğun gibi, olduysa da bana söylemeye çekinmiş olabilirler.

Gideon, bu kadının birkaç gün içinde, şirketin neredeyse tüm çalışanlarıyla kaynaştığının farkındaydı.

May Randall'ın yanı sıra, kendi sekreteri de Joey'e övgüler düzüyordu ve görüntüye göre, Joey'in şirketteki varlığı, sadece kendisi açısından sorun oluşturunuyordu. Yine de kabul etmelisin ki, böyle bir şey olsa duyardım.

Tamam, diyerek omzunu silkti Joey. Belki de sadece bir tesadüftür.

Bundan kuşkuluyum, dedi Gideon yüzünü buruşturarak. Dün lastiğini tamir ettirmeye götürdüğünde, niçin patladığıyla ilgili herhangi bir şey söylediler mi?

Hayır, dedi Joey. Lastiklerin hepsini değiştirmenin daha güvenli olduğunu söylediler. Benim de fazla üstünde duramayacak kadar acelem vardı. İtiraf etmek istemese de, arabadan hiç anlamayan ve sadece motoru çalıştırıp, yola çıkmakla yetinen sürücülerden biriydi. Bu saatten sonra eski lastiği kontrol etmemiz de mümkün değil. Çoktan eski lastiklerin yanına götürmüşlerdir.

Kesinlikle.

Joey şaşkın bir ifadeyle durakladı. Sence, ne diye ikimizi sabote etmiş olabilirler?

Bu sadece bir varsayım...

Mahkemede değiliz Gideon. Söylediklerini aleyhine delil olarak kullanacak değilim.

Çok komiksin.

Aslında Joey, onunla dalga geçercesine konuştuğunda kendini çok daha rahat hissediyordu. Böylece az önce Gideon'un bluzunun düğmelerini açıp, göğüslerini öptüğünü hatırlamak ve utanmak zorunda kalmıyordu.

Belki de sadece şiddetten hoşlanan birileri yapmıştır. Ya da haylaz çocuklar...

Belki, dedi Gideon pek ikna olmuş gibi görünmese de. Yine de bu durumun çok farklı bir açıklaması olabileceğini, aklımdan çıkarmayacağım.

Ama bundan hareketle zayıf karakterli bir kadın olduğum sonucunu çıkarmasan iyi edersin.

Her şey olabilirsin Joey, ama karakterli kadın tanımlaması, sana hiç de uygun değil.

Güzel, diye mırıldandı Joey, gözlerinin önünde iki eli başının üzerinde, Gideon'un öpücüklerinin her saniyesinden zevk alırkenki hali gözlerinin önünde canlanırken. Gerçi şu an karşısında duran adamın soğuk ve mesafeli tavırlarına bakınca, o anların yaşandığından kuşku duymaması da mümkün değildi ya neyse.

Peki, nasıl tavır almamızı öneriyorsun?

Biz tavır almayacağız Joey. Senin bu işe karışmanı istemiyorum.

Bunun için biraz geç değil mi?

Daha fazlasına ihtiyacımız yok, dedi Gideon sert bir ses tonuyla. Yapman gereken en doğru şey, evinde gitmek ve bu işi bana bırakmak.

Henüz neler olduğuyla ilgili bir fikri yoktu ve bu konuda araştırma yaparken, Joey'in güvenli bir şekilde evinde olduğundan emin olmak istiyordu. .

Joey kaşlarını kaldırdı. Bu akşam bir randevun falan yok mu?

Hayır, ya senin?

Yok.

Umarım burada bir ay çalışacak olman, Jason Pickard'la olan arkadaşlığını olumsuz etkilemez.

Joey, Jason'u düşündü.

Jason nihayet, anne ve babasına, Trevor'la olan ilişkisini itiraf etmişti. Elbette ki, bu duruma çok üzölmüşlerdi, özellikle de torunları olmayabileceğini düşündüklerinde.

Ama Jason, ailesini bu fikre yavaş yavaş alışacakları konusunda ikna etmişti.

Ve böylece de Jason'ın, artık Joey'le çıkması için bir nedeni kalmamıştı.

Burada kalıp, araştırmana yardım etmem daha mantıklı olmaz mı? dedi Joey, neşeli görünmeye ve Jason'la ilgili sözlerini duymazdan gelmeye çalışarak. Hem böylelikle, işimizi bitirdiğimizde seni evine de bırakabilirim.

Buna gerek yok, dedi Gideon hemen. Tamircimi aradım, bir araba yolluyorlar, bunu götürecekler.

Ne güzeldi.

Joey'in tamircisi ise, sadece fatura gönderirdi. Zaten Çarşamba akşamları saat altı buçukta da kapalı olurlardı.

Demek Gideon St Claire olmanın bu tür ayrıcalıkları da vardı. Lord St Claire olmanın...

Yine de kalıp yardım etsem...

Joey! Yardımcı olacağımı düşünsem, bunu teklif ederdim, diye çıkıştı Gideon. Seni korumak istiyorum. Özellikle de senden.

Gideon onun ruh halini bu kadar çabuk değiştirebilmesine şaşırmadan edemiyordu.

Neyse şimdi bunları düşünmese iyi ederdi, yoksa onun Jason Pickard'la arkadaşlığı aklına gelecekti ve yine huzursuz olacaktı.

Evine git, olur mu Joey? dedi tüm ciddiyetini takınarak.

Joey meydan okuyan bir ifadeyle çenesini kaldırdı. Peki, ben gittikten sonra, sen tam olarak nasıl bir araştırma yapacaksın, söyler misin?

Gideon umursamazcasına omuzlarını kaldırdı. Birkaç şeyi kontrol ederim herhalde.

Mesela...

Bunu sabah konuşmaya ne dersin?

Joey, dikkatle Gideon'u süzdü.

Bakışlarından Gideon'a inanıp, inanmamakta kararsız kaldığı açıkça belli oluyordu. Pekala, diyerek başını hafifçe salladı. Ama sabah ne yaptığınla ilgili ayrıntılı bilgi istiyorum.

Emredersiniz hanımefendi, dedi Gideon alaycı bir ifadeyle.

Joey onun alaycı tavrına aldırmamaya çalışarak döndü, iskemlesinin arkasına astığı paltosunu aldı ve az önce titreyerek iliklediği gömleğinin üstüne giydi.

Gideon'u duygusuz olmakla suçlamıştı, suçlamasına da, onunla karşılaşana kadar, kendisi de hislerinin farkında değildi. Demek bir anda tahrik olabiliyor, zevk alabiliyor, ihtirastan çılgına dönebiliyordu. Ayrıca, içinde yuvalanan şu huzursuzluk halini de yeni keşfetmişti.

Yavaşça Gideon'a doru döndüğünde, yüzünden ne düşündüğü anlaşılmıyordu. O zaman sana iyi akşamlar dilerim.

İyi akşamlar.

Joey çantasını alıp, son bir kez Gideon'a baktı.

Nedense gitmek istemiyordu. Aslında ne gitmek istiyordu, ne de Gideon'un kollarında olduğu o anların, anılarından uzaklaşmak istiyordu.

Ha... Bu arada Joey...

Joey durakladı ve omzunun üstünden merakla Gideon'a baktı. Efendim.

Gideon'un ifadesi sert, bakışları buz gibiydi. Az önce olanlar için özür dilerim.

Joey işte buna inanamıyordu.

Gerçekten inanamıyordu...

Az önce olanlar, Gideon özür dilese de, dilemese de tek kelimeyle utanç vericiydi.

Tanrım! Üç hafta boyunca az önce olanlar hiç olmamış gibi çalışmaya nasıl devam edecekti?

Onun bitişiğindeki ofiste olduğunu bilerek, nasıl çalışacaktı?

Gideon başını salladı. Lastiklerimin patlamasından seni sorumlu tutmam çok saçmaydı.

Joey rahat bir nefes aldı. Demek Gideon, başka şey için özür diliyordu. Unut gitsin Gideon, dedi. Elinde değil, sersemlik etmeden duramıyorsun işte.

Gideon elinde olmadan güldü. Hiç kimse, kesinlikle hiç kimse, kendisiyle bu şekilde konuşmaya cesaret edemezdi. Biliyor musun, bir gün gelecek, benimle ilgili güzel bir şey söylemen gerekecek.

Öyle mi düşünüyorsun?

Bunu hayal ediyorum, edemez miyim?

Senin yerinde olsam hiç heveslenmezdim.

Gideon, onun yeşil gözlerinin içinin güldüğünü fark eder gibi oldu. Joey zafer kazanmış bir ifadeyle son bir kez ona baktı ve ofisten çıktı.

Gideon gidip masasının kenarına oturdu. Hala gülümsüyordu.

Joey McKinley, olağanüstü bir kadındı.

Arzu dolu bir kadındı...

Onunla seviştikleri birkaç dakikayı düşününce, gülümsemesi yüzünde birden dondu sanki. Bu ateşi tutmak gibi bir şeydi. Fazlasıyla baştan çıkarıcıydı... Can sıkıcı derecede tehlikeliydi... Her an parlayıp, kontrolden çıkabilecek bir alevdi... Bir erkeği yok edebilecek bir alev... Ne yapacağı önceden kestirilemeyen, düzenli yaşamını tehdit eden bir alev...

ALTINCI BÖLÜM

AKŞAMIN saat dokuzunda, çalan kapıyı açıp, karşısında Gideon'u görmek, üstelikte alışıldık halinden çok daha farklı bir halde görmek, Joey'in tam anlamıyla afallamasına neden olmuştu.

Gideon'un üstünde dümdüz karnını ve geniş omuzlarını belirginleştiren ince siyah kaşmir bir kazak ve siyah kumaş pantolon vardı. Altın sarısı saçları da, siyah kıyafetiyle iyice odaya çıkmıştı.

Joey'in, onun bu görüntüsü karşısında, birkaç saniyeliğine nefesi kesilir gibi oldu.

Gideon, Joey'in bu afallamış halini görünce, buraya gelmekle hata ettiğini düşündü.

Burada ne arıyorsun, diye sordu Joey, kapının kenarını sıkıca tutarak. Sanki duyacağı cevabı beğenmezse, kapıyı Gideon'un yüzüne kapatacakmış gibi bir hali vardı.

Bu adam, gerçekten de buraya gelmemeliydi. Yemyeşil gözlerinde, halen şaşkın bir ifade vardı. Üstünde gözlerinin renginde bir kazak ve düşük belli bir kot pantolon vardı. Makyajını da silmişti ve bu haliyle yirmi sekizden çok daha genç görünüyordu.

Seni ziyarete geldim.

Nerede oturduğunu, nereden biliyorsun?

Gideon omzunu silkti. Dosyana baktım.

Joey'in kaşları kalktı. Bir dosyam mı var?

St Claire'de çalışan herkesin bir dosyası vardır, dedi Gideon kup kuru bir ses tonuyla. Sadece dört hafta çalışacak olanların bile.

Demek öyle.

Yine ayakların çıplak... Gideon gözleri, Joey'in zarif ayaklarını daydı.

Joey omzunu silkti. Ayakkabılarımı her fırsatta çıkarmayı yeğle rim.

Gideon başını salladı.

Gideon, niçin buradasın?

Gideon yüzünü buruşturdu. Kötü bir fikirdi, değil mi?

Joey gergin bir ifadeyle alt dudağını ısırды. Bu şeye bağlı...

Gideon gözlerini kıstı. Neye bağlı?

Niçin geldiğine, dedi Joey yavaşça.

Gideon'la tamamen tarafsız bir zemin olan ofiste çatışmak ve onu kışkırtmak başka bir şeydi, evinde ağırlamak bambaşka bir şey.

Özellikle de, bu sabah ofiste yaşadıkları o özel anlardan sonra...

Ve şayet Gideon, o fazlasıyla samimi duruma devam etmek niyetiyle gelmişse, hüsrana uğrayacak demektir.

Her ne kadar yaşadıkları o birkaç dakikayı aklından çıkaramıyor olsa da, o olayı yeniden canlandırmaya hiç niyeti yoktu.

Onu görür görmez, kendisiyle inanılmaz bir savaş vermeye başlamış olsa da...

Gideon için, Joey'in ne düşündüğünü sezmek hiç de güç değildi. Yanaklarının birdenbire kızarması, ardından gözlerinin kararlı bir ifadeyle parlaması, ofiste yaşananları hatırladığının deliliydi.

Kendisi de son üç saattir, o görüntülerle boğuşup duruyordu.

Aslında buraya, ikisinin arabasına yapılanları rahatça konuşabilmek için gelmişti, ama o özel anları da düşünmeden edemiyordu.

Yoksa Joey'in evine gelmesinin asıl nedeni, bu muydu?

Joey'i görünce, onun Jason Pickard'la arkadaşlığı konusunda his settiği huzursuzluk iyice su yüzüne çıkmıştı ve bu davranışının ması miyetinden o kadar da emin olamayacağını anlamıştı.

Buraya lastiklerle ilgili konuyu konuşmak için geldim. Arabamı almaya gelen tamirciler, lastiklerin ikisinin de bıçak gibi keskin bir aletle kesildiğini belirttiler.

Joey'in gözleri kocaman açıldı. O zaman kasten yapılmış.

Kuşkusuz öyle.

Joey dudaklarını ısırды. Ya benim arabam?

Muhtemelen o da öyle. Sen gittikten sonra güvenlik kamerasındaki kayıtlara şöyle bir göz attım, ama herhangi bir tuhaflık fark etmedim. Güvenlik görevlilerinden bir kopya istedim ve eğer birlikte izlersek, vakit kazanırız diye düşündüm. Belki benim kaçırdığım bir şeyi, ya da

birini sen fark edersin. Bu akşam bir programın olmadığını da söylemiştin... Ben de... Gideon başını iki yana salladı. Aslında buraya gelmemeliydim. Bu bekleyebilir.

Hayır! Hayır, sorun değil. İçeri gel. Lütfen. Joey kapıyı sonuna kadar açtı. Gideon'u kapıda bekletmekle gergin bir bakire gibi davranmıştı. Aslında, doğruydı, gergin bir bakireydi zaten, ama bunu belli etmesi gerekmiyordu. Hele de, söz konusu olan kişi, son derece deneyimli olduğu anlaşılan Gideon St Claire ise...

Sıkıcı bir dedektif filmi izliyordum, dedi, Gideon'un peşinden oturma odasına girip, televizyonu kapatırken. İzlemeye başlamadan önce sana kahve ya da içecek başka bir şey getirebilir miyim? Kahretsin, şimdi de gergin bir bakire gibi kızarıyordu işte.

Gideon kaşlarını kaldırdı. Kahve içmediğini sanıyordum.

Ben içmem ama bu konuklanma ikram etmeyeceğim anlamına gelmiyor. Hiç olmazsa kahve yaparken biraz kendine gelebilirdi, şu kahrolası kırmızı yanakları da normale dönerdi. Yemek yedin mi? İstersen yiyecek bir şeyler de getirebilirim.

Yemek yapar mısın?

Pek sayılmaz. Joey özür dilercesine gülümsedi. Ailenin aşçısı Stephanie'dir. Benim yapabileceğim sadece tost ya da onun gibi basit şeyler.

Sadece kahve iyi olur, teşekkür ederim.

Gideon kaçamak bakışlarla Joey'in mutfığa gidişini izledi. Joey'in yuvarlak kalçaları insanı adamakıllı tahrik edecek kadar belirgin bir şekilde sağa sola hareket ediyordu. Bakışlarını güçlükle oturma odasına çevirdi.

Onun evinin modern döşenmiş olduğunu ve duvarlarda da modern tabloların olacağını sanmıştı, ama yanlışmıştı. Sonbahar renklerinin hakim olduğu oturma odasının duvarlarında, papatyalar açmış kırlarda, uzun elbiseleriyle gezinen kadınların tabloları vardı.

Yoksa bu sivri dilli, alaycı Joey McKinley gizli bir romantik miydi? Joey elinde tepsiyle mutfaktan döndüğünde, Gideon'un yüzündeki anlaşılmasız ifadeyi neye yoracağını bilemedi. Tepsiyi sehpanın üstüne yerleştirirken, Oturabilirsin, dedi Gideon'a ve kendisi de gidip, üçlü kanepenin tam ortasına oturdu. Böylelikle ona, diğer iki koltuktan birine oturabileceğini göstermiş oluyordu. Mutfakta geçirdiği birkaç dakika normale dönmesine yardımcı olmamıştı.

Gideon tereddüt etti. Seni rahatsız etmediğimden emin misin? Ediyor olsan bile, yaptığım kahveyi içmek zorundasın, dedi Joey alaycı bir ifadeyle ve iki fincana kahve doldurdu.

Joey'in evinin görünümü, Gideon'un beklediğinden farklı olsa da, davranışları aynıydı. Sade olsun lütfen, teşekkürler, diyerek oturmadan önce uzanıp kahvesini aldı. Burada uzun zamandır mı yaşıyorsun?

Birkaç yıldır.

Hep Londra'da mı yaşadın?

Steph'le üniversiteye gittiğimiz yıllarda küçük bir daireyi paylaşıyorduk.

Hukuk okuduğun sırada mı?

Elbette.

Özel bir müzik eğitimi mi aldın? Gideon, Jordan ve Stephanie'nin düğününde Joey'in söylediği şarkıyı dinlediğinden beri bu soruyu sormak istiyordu. Şarkı söyleyişini duyana kadar o kadar mükemmel bir sesin olduğunu bilmiyordum.

O özel bir durumdu. Gideon buraya bana kişisel sorular sormaya mı geldin, yoksa kamera kayıtlarını izletmeye mi?

Gideon kahvesinden bir yudum alırken anlaşılmaz bir ifadeyle Joey'i süzdü. Sadece neden profesyonel bir yorumcu olmadığını merak ettim.

Belki de sesimin yeterince iyi olmadığını düşünmüşümdür. İkimiz de sesinin çok iyi olduğunu biliyoruz.

Bu kişisel bir durum, tamam mı?

Demek kendinden bahsetmeyi sevmiyorsun.

Söyleyene bak!

Gideon gülümsedi. Benimle ilgili pek çok şeyi biliyorsun. Jordan'la ikiziz. İki yaş büyük bir erkek kardeşim daha var. Annem Edinburg'ta yaşıyor..

Bunların hiç biri tam olarak seninle ilgili değil ki. Bahsettiğin konular Jordan için de geçerli.

Doğru, dedi Gideon. Bu arada kahve iyiymiş.

Kahve konuyu değiştirmek için de iyi bir mazeret, dedi Joey onu alaycı bir ifadeyle süzerek.

Söyleyene bak, dedi Gideon, Joey'in az önceki sözlerini tekrarlayarak.

Joey omzunu silkti. Sanırım, ikimiz de özel hayatımızdan bahsetmeyi sevmiyoruz.

Gideon hafifçe kaşlarını çatı. Galiba bu akşam buraya davetsiz gelerek, senin özel hayatım ihlal etmiş oldum, değil mi?

Bunun için endişelenmeyi bırak Gideon. Ben de bir akşam senin dosyana bakıp, ev adresini öğrenebilirim.

Gideon bir an oldukça pahalı ve modern döşeli evini gördüğünde Joey'in ne düşüneceğini merak etti.

Muhtemelen hiç beğenmezdi.

Gerçi hiçbir zaman Joey'in evine gelmesine izin vermeyeceğine göre, evini beğenip, beğenmeyeceği de bilemeyecekti. Evi özel alanıydı ve sadece ailesi gelebilirdi. Sanırım haklısın. Artık kayıtlara baksak iyi olur.

Güzel, diye yanıt verdi Joey. Farkında olmadan hassas bir konuya temas ettiğini anlamıştı.

Gideon'un tepkisi gerçekten ilginçti. Onun evine davetsiz gidecek hali yoktu ya... Belki de evinde her zaman yalnız olmadığından, habersiz gidildiğinde hoş olmayan bir durumla karşılaşılmasından korkuyordu. Ya da gerçekten de özel yaşamına çok düşküncü. Ancak nedeni her ne olursa olsun, kendisini evine yaklaştırmak istemediği son derece açıktı. Aslında bu çok normaldi, kendisi de, onun kişisel sorularına yanıt vermek istemiyordu. CD'yi ondan alıp, DVD'ye yöneldi, çalıştırdı ve yerine döndü.

Ve St Claire çalışanlarının, sabah otoparka girişlerini izlemeye başladılar...

Dört CD'yi izlemeleri, iki saatlerini almıştı ve Gideon gibi, Joey'in de dikkatini çeken sıra dışı bir şey olmamıştı.

Joey daha üç gündür St Claire'de çaişiyor olmasına rağmen, çalışanların çoğunu tanımıştı ve personelden hiç kimse Gideon'un arabasına yaklaşmamıştı bile.

Hiçbir şey dikkatini çekmedi mi, diye sordu Gideon.

Korkarım hayır.

Ne yazık ki kamera biraz uzakta...

Joey ayağa kalktı. Yeniden kahve yapayım mı?

Saat geç oldu. Belki yatmak istersin... Gideon, Joey'in yüzünün birden pembeleştiğini ve gözlerini kendisinden kaçırdığını fark edince durakladı. Onunla zaman geçirdikçe, farklı yanlarını keşfediyordu. Bir an geliyor görmüş geirmş bir kadın gibi davranıyor, bir an sonra ise, son derece masum bir yoruma bile yetme bir genç kız gibi tepki gösteriyordu. Joey!

Haklısın. Geç oldu... Sabah ikimiz de erken kalkacağız...

Bana bakar mısın Joey?

Joey bakışlarını Gideon'un yüzüne çevirdi.

Gördüğü yüz öylesine etkileyiciydi ki! Bugüne kadar, onun hep o pahalı takım elbiseleri yüzünden o kadar yakışıklı göründüğünü düşünmüştü, ama bu akşamki spor giyimiyle de olağanüstü yakışıklıydı.

Kahretsin, göğüs uçları yine sertleşmişti. Bacaklarının arası da sızlıyordu. Bakışlarını karşısındaki adamdan kaçırdı. Çünkü onun bakışlarından da manalı bir şeyler düşündüğünü anlarsa, mahvolurdu.

Dudaklarını ıslattı ve kendini bir anda Gideon'un kollarında, onun yüzüne bakarken buldu.

Tanrım, yardım et...

Gideon'un koyu kahverengi gözleri, Joey'in yüzünü araştırıyordu. Yüzü pembeleşmiş, dudakları aralanmıştı. Onu pecek miydi? Aslında bu eve girdiği andan beri bunun olacağını biliyordu. Aksini iddia etse, tam anlamıyla yalan söylemiş olurdu. Kamera kayıtlarını izledikleri iki saat boyunca sürekli onu izlemiş ve beklemişti. Ve dakikalar geçtikçe de tahrik olmuş, bedeninin acısı dayanılmaz bir hal almıştı. Joey McKinley'i arzuluyordu...

Kahretsin...

Onu sadece arzulamıyor, ona sahip olmak zorunda olduğunu hissediyordu. Ama içinde bulunduğu durumun ne kadar karmaşık olduğunun da farkındaydı. İki kardeşi, Joey'in ikiz kardeşiyle evliydi ve bu evlilik nedeniyle akraba olmuşlardı. Bu durumda ikisinin arasındaki bir ilişki, kesinlikle büyük bir sorun olurdu ve özellikle de sona erdiğinde, tam bir felaket olurdu. İlişkileri iyi ya da kötü, nasıl biterse bitsin, anılar hiç silinmeyecek ve aile toplantıları tam anlamıyla bir kabusu dönüşecekti.

Ama ne yazık ki yaşanacak tüm bu karmaşalar, şu an Gideon'un umurunda bile değildi. Tek isteği, Joey'i yatağa götürmek ve onunla sınırsız, kısıtlamasız sevişmektir. Ve Joey'in az önceki tepkisi de, onun bu arzusuna yanıt vereceğini gösteriyordu. Belki de sevişirlerse aralarındaki bu gerilim azalırdı. Belki de birbirlerinden hoşlanmadıkları için, birbirlerine karşı bu kadar büyük bir arzu duyuyorlardı. Aslında şu an için sevişmelerinden sonra neler olacağını hiç umursamıyordu. şu an istediği tek şey, bu kadınla sevişmektir... Joey'in gözlerinin içine baktı. Birkaç dakika içinde üzerindeki her şeyi çıkaracağım, sen de aynı şeyi bana yapacaksın ve sonra seni yatağa götürüp sevişeceğim. şayet istediğin bu değilse, şimdiden söylesen iyi edersin.

Joey, dikkatle Gideon'a baktı. Sözleri romantik duygulardan tamamen uzaktı. Evet, bakışları ihtiras doluydu, pırıl pırıl parlayan gözleri arzu doluydu, ama hepsi bundan ibaretti. Kendisiyle sevişmek için, sadece bedensel bir arzu duyuyordu.

Peki, onun bu arzusu, kendisinin Gideon'a duyduğu arzuyla aynı mıydı? Belki evet, belki de hayır... Tamam, bu adamı arzuluyordu. Daha önce pştkleri sırada hissettikleri ve gösterdiği tepki düşünülecek olursa onu bugüne dek hiçbir adamı arzulamadığı kadar arzuluyordu.

Ama Joey, ilk deneyimini sevdiği ve kendisini de seven adamla yaşamayı hayal ederdi. Hele ikizi Stephanie'nin, Jordan'la birbirlerini nasıl da sevdiklerini görünce, bu konudaki umudu daha da güçlenmişti. Onlar birbirlerine adeta tapıyorlardı.

Oysa Gideon'la, kendisinin durumunda böyle bir duygudan eser yoktu. Üstelik bu adamla, ikiz kardeşlerinin evliliği yoluyla akraba olmuşlardı ve daha üç buçuk hafta boyunca, birlikte çalışacaklardı. Yavaşça geri çekildi. Hep böyle açık sözlü müsün?

Gideon kaşlarını çatı. Özel ilişkilerimde dürüstlüğe inanırım. Joey omzunu silkti. Dürüstlük başka şey, gerçekleri soğuk bir şekilde ifade etmek başka şey... Dürüstlük, insan ilişkilerinde takdir edilecek bir meziyet, ama insan, sevişeceği birinden daha farklı sözler duymak istiyor.

Gideon'un çenesi kasıldı. Kahretsin, Joey! Senin de beni istediğini biliyorum, dedi sözlerini kanıtlamak istercesine onun dolgun göğüslerine bakarak.

Joey meydan okurcasına çenesini kaldırdı. Bir şeyi istemek, her zaman için bunu gerçekleştirmenin akıllıca olacağını göstermez. Biraz daha uzaklaştı. İnan bana Gideon, sana hayır dediğim için, bana minnettar kalacaksın.

Gideon bundan pek emin değildi. Joey'le aynı ortamda her bulunduğu böylesine tahrik olmasından nefret ediyordu. Kahretsin, buradan çıkıp gitse bile bu halinin devam edeceğinden emindi. Ama evet, Joey haklıydı. O da, az önce kendisinin de düşündüğü şeyleri düşünüyor ve bu yüzden kendisiyle bir ilişkiye girmekten kaçınıyordu...

Kahretsin!

Gideon ellerini pantolonunun ceplerine soktu. Evet, haklısın, dedi, aralarındaki mesafeyi biraz daha açarak.

Öyle mi, dedi Joey, alaycı bir ifadeyle. Sanırım ilk kez bana bir konuda hak veriyorsun. Bunu günlüğüme not etmeliyim...

Bence şansını fazla zorlama.

Joey, aralarındaki gerilimin hafiflemiş olmasından dolayı rahatlamıştı. En azından durum, ikisi için de utanç verici olmaktan çıkmıştı. Şimdi, bir kahve daha alır mısın yoksa gidecek misin? dedi gülümseyerek.

Sence...

Sanırım sabah görüşeceğiz.

Aslında, akşam vakti buraya gelmemin bir nedeni de buydu. Sabah Oxford'a gidiyorum. Saat onda, bir otelin sahipleriyle toplantım var. Lucan o otelin bize geçmesini istiyor.

Bu Gideon'un, son üç günde St Claire'le ilgili verdiği, ilk ayrıntılı bilgiydi.

Benim gelmeme gerek var mı?

Hayır, bu aşamada yok.

O zaman öğleden sonra görüşürüz.

Gideon başını salladı. Perşembe günleri öğleden sonra, St Claire için çalışmam.

Öyle mi?

Uzun zaman önce, Lucan'la bu konuda bir anlaşma yapmıştık. Joey ona dikkatle baktı. Peki, perşembe günleri öğleden sonraları ne yapıyorsun? Yoksa sormamak mıyım?

Gideon'un bakışlarında hiçbir değişiklik olmadı. Sormamaksın. Aslında Joey şaka yapmaya çalışmıştı, ama belli ki Gideon ciddiye almıştı.

Onun bu gizemli tavrı, Joey'in iyice meraklanmasına yol açtı. Bu kadar gizli ne yapıyor olabilirdi ki?

Gideon gittikten sonra da bu konuyu düşünmeye devam etti. Gideon'u perşembe günleri öğleden sonraları St Claire'den uzak tutan şey ne olabilirdi? Bu bir kadın meselesi olabilirdi tabi, hatta evli bir kadın bile olabilirdi, ama söz konusu olan kişi Gideon olunca, her nedense bunun doğru bir açıklama olabileceğini sanmıyordu.

Gideon bir iş kolikti... Hayatındaki her şey işinden sonra geliyordu. Sevgilisiyle birlikte olmak için, haftanın bir günü işini boşlamak, ona göre bir davranış göre değildi.

Joey derin bir nefes aldı. Belki de yanılıyordu. Belki de, sadece böyle olmamasını umuyordu...

Ama Gideon, babası ailesini bir başka kadın uğruna terk ettiği için kırgın değil miydi? O halde böyle bir şeyi asla yapmazdı.

Joey, Gideon'un gizemli perşembe öğleden sonralarını düşünerek, yatağına uzandı...

YEDİNCİ BÖLÜM

Cuma sabahı saat sekiz buçukta, St Claire'e giren Gideon'u gören Joey, heyecanla ırkıldı.

Gideon her zamanki gibi soğuk ve mesafeliydi.

Gri takım elbisesi, beyaz gömleği ve gri, ipek kravatıyla önceki gün öğleden sonrayı evli sevgilisinin yatağında geçirmiş bir aşığa hiç benzemiyordu.

Hoş öyle geçirmiş olsa nasıl görünürdü, Joey bunu hiç bilmiyordu ya neyse... Hem bu konu neden bu kadar ilgisini çekiyordu ki? Gideon'la yatmak için çarşamba akşamı bir şans elde etmişti, ama onu reddetmişti. Öyleyse neden şimdi, Gideon'un önceki gün öğleden sonrayı nasıl geçirdiğini düşünerek, kıskançlık krizinin eşiğine geliyordu.

Saçma olduğunu bile bile May'i sıkıştırıp, Gideon'un perşembe günleri öğleden sonraları ne yaptığını sormadan edememişti.

May de, ya gerçekten patronunun perşembe günleri ne yaptığını bilmediğinden, ya da kendisine bu kadar kişisel bir bilgiyi vermek istemediğinden, bilmediğini söylemişti.

Yani sonuç olarak, cuma sabahı olmuştu ve Joey, Gideon'un sırrıyla ilgili hiçbir şey öğrenememişti.

Gideon, onu Lucan'ın ofisinde görünce durakladı. Ofisinin yan tarafta olduğunu sanıyordum.

Gelir gelmez seninle konuşmak istediğim bir şey vardı da.

Gideon ofise girip çantasını masanın üstüne bıraktı. Gelir gelmez üstüme atlamana neden olan bu acil durum ne? Önceki günü oldukça yorucu geçirmişti. Ayrıca, bir önceki akşam reddedilmiş olmanın yarattığı hayal kırıklığının olumsuz etkisinden de kurtulamamıştı. Şimdi Joey'e bakınca, ne yazık ki ona duyduğu arzunun, yine tüm gücüyle ortaya çıktığını fark ediyordu.

Joey kırmızı tayyörü, bembeyaz ipek bluzuyla bugün olağanüstü çekici görünüyordu. Kısa eteğinin altındaki bacakları uzun ve pürüzsüzdü. Yüksek topuklu kırmızı pabuçları zarafetini artırmıştı. Gerçi, onları ayağından çıkarıp atmak için can atıyor olmalıydı ya neyse...

Gideon, belki yüzüncü kez kendine aynı soruyu sordu.

Niçin bu kadın?

Neden Joey McKinley'e baktığı an, onu çıtırılçılak kırmızı saten çarşafın üstünde uzanırken hayal ediyordu? Ancak nedeni her ne olursa olsun, bu duygunun esiri olmaktansa, bu duyguyu yönetmeye başlaması gerekiyordu.

Joey heyecanla, Sanırım arabalarımızı kimin sabote ettiğini buldum. Şey... Adamın ismini falan bilmiyorum. Ama neye benzediğini biliyorum. Yani, sanırım... Bir an kaşlarını çatıp,

durakladı, sonra devam etti. Hemen hemen herkese sordum, ama kimse, kimden söz ettiğimi anlayamadı. Bunun üzerine her katı dolaştım ve çalışanları tek tek gözledim, ama onu bulamadım. Ve...

Joey, lütfen bir nefes alıp, baştan başlar mısın? Mümkünse en başından, dedi Gideon. Şu ana dek söylediklerinden hiçbir şey anlamadığımı söylemeliyim.

Joey sabırsız bir ifadeyle Gideon'a baktı, ama ona hak vermeden de edemedi. Derin bir nefes alıp sakinleşmeye çalıştı. Arabanı tamirciden aldın mı?

Gideon başını salladı. Dün akşam.

Güzel. Peki, evvelki gün getirdiğin kamera kayıtları yanında mı? Joey güvenlik görevlisine kayıtlara bakmak istediğini söylemişti, ama adam Gideon'un izni olmadan göstermeye yanaşmamıştı.

Evrak çantamda. Neden sordun?

Çünkü sanırım ben... Joey durakladı. Gideon St Claire'ı karşısında böyle boş konuşmamalıydı. Sakin bir şekilde en başından başlamalı, mantıklı kelimeler seçmeli ve en önemlisi de, Gideon'un anlayacağı şekilde konuşmalıydı. Bildiğin gibi, pazartesi sabahı kafeye gitmiştim...

O ilah gibi delikanlıyı görmek için... Evet, hatırladım, dedi Gideon alaycı bir gülümsemeyle.

Joey kızgınlıkla ona baktı. Onu unuttur musun artık?

Adamı takıntı haline getiren ben değilim!

O adamı takıntı haline getirmiş falan değildi. Sadece o an için, Gideon'un renksiz ve tatsız rutiniyle alay etmek için, o delikanlıdan söz etmişti. Unut onu, tamam mı, dedi Joey huzursuzca. Benim bahsetmek istediğim, pazartesi günü tanıştığım başka bir adam...

Yüce Tanrım, Joey... Hayatında kaç tane adam var? Gideon bunu söylerken birden doğruldu ve gözlerini kısıp Joey'e baktı. Zaten düzenli olarak Jason Pickard'la görüşüyorsun, sana sıcak çikolata servisi yapan delikanlı için de ağzının suyu akıyor... Bu durumdan öğrenirmiş gibi yüzünü buruşturdu. Şimdi de listene başka birini mi eklediğini söylüyorsun?

Joey listedeki hiçbir adamın kayda değer olmadığını düşündü. Hiç birinden hoşlanıyor değildi ki. Listeye kendini eklemeyi unuttun, dedi alaycı bir tavırla.

Galiba haklısın, dedi Gideon öfkeyle.

Anlatmak istediğim, ben bu adamı, çarşamba akşamı izlediğim kayıtlarda gördüğümü hatırladım. Öğle üzeri, yaya olarak otoparka geliyordu.

Joey bunları söylerken, Gideon uzanıp çantasını açtı.

Belki adam masumdur ama onunla konuşurken yüzü hiç de yabancı gelmemişti. Onu bir yerde gördüğümü düşünmüştüm.

Yani adam seninle konuştu öyle mi, dedi Gideon çantasını sertçe kapatırken.

Aslında önce ben, konuştum ve kuyrukta beklettiğim için, ondan özür diledim.

Kuşkusuz o sırada, senin şu delikanlıyı ağzın sulanarak izlemekle meşguldün.

Gideon, yemin ederim ki, bir daha o çocuktan söz edersen, çok kötü bir şey yapmak zorunda kalacağım! Joey adamı kuyrukta bekletme nedeninin, yirmi yaşındaki delikanlı değil, otuz dört yaşındaki Gideon olduğunu söyleyecek değildi elbette.

Madem öyle, bir daha bahsetmem, dedi Gideon muzipçe.

Hatta tamamen unutsan çok iyi edersin, dedi Joey dişlerinin arasından. Evet, adamı geciktirdiğim için özür diledim ve kafeden çıktım. Arkamdan geldi ve benimle konuştu...

Tabii, bu anlaşılır bir şey, adama yeşil ışık yaktın, son derece güzel bir kadınsın, o da şansını denemek istedi.

Joey kaşlarını kaldırıp, bakışlarını Gideon'un yüzüne dikti.

Gideon omuzlarını kaldırdı. Öylesin ama...

Her zaman böyle düşünüyormuş gibi değilsin ama...

Senin güzel bir kadın olduğunu hiç inkar etmedim Joey.

Ama hep ruh sağlığı yerinde bir erkeğin, benimle ilgileneceğine ihtimal vermezmiş gibi davrandın.

Gideon kaşlarını çattı. O zaman ben de ruh sağlığı yerinde olmayan erkekler arasına katılmış oluyorum.

Bence bu konuşmayı da unutsak çok iyi olur.

Şimdilik mi, sonsuza kadar mı?

Gideon, dedi Joey şaşkınlıkla. Özellikle mi tuhaf davranıyorsun yoksa bana mı öyle geliyor?

Doğruydı. Tuhaf davranıyordu çünkü yabancı bir adamın, Joey'e yaklaşp, onu etkilemeye çalışmış olduğu gerçeğini unutmaya çalışıyordu.

Gideon başını hafifçe salladı. Ama bunun nedeni, onun Stephanie'nin kız kardeşi olmasıydı. Joey ailesinden biri sayılırdı, bu yüzden de St Claire ailesinin koruması altında olması gerekirdi. Yani bu halinin, ona duyduğu mantıksız ilgiyle alakası yoktu. Hem de hiç alakası yoktu... Affedersin, dedi birden toparlanarak. Demek adam seninle konuştu.

Konuşması o an bana son derece normal gelmişti, diye devam etti Joey. İşte... Havaaların nasıl da istikrarsız olduğundan falan bahsetti. Sonra da yakınlarda çalışıp, çalışmadığımı sordu...

Herhalde ona nerede çalıştığını söylemedin.

Gideon lütfen, bana biraz olsun güvenir misin?

Özür dilerim, diye mırıldandı Gideon.

Elbette ona nerede çalıştığımı söylemedim, ama bunu sormasından da rahatsız olduğum için hemen adamın yanından uzaklaştım. Ama içimden bir sesin, adamın arkamdan baktığını söylüyordu. Hay

Allahım! Gene ne olmuştu? Joey, Gideon'un yüz ifadesini görünce durakladı.

Gideon başını salladı. Sadece adamın davranışını tuhaf bulmana şaşırdım. Her normal erkek, seksi bir şekilde yürüyen bir kadının arkasından bakar. Ayrıca bana çıkıştığın zamanlar da, nasıl da annemi hatırlattığın hakkında bir fikrin var mı?

Bunun nedeni hiç kuşku yok ki. tıpkı annen gibi benim de, insanı sinir eden şeyler söylediğinde, seni pataklamak istememizdir.

Gideon gülümsedi. Annem oğullarım pataklamaya eğilimli biri değildir.

Bu da, neden bu kadar sinir bozucu bir yetişkin olduğunu açıklıyor.

Gideon hafifçe güldü. Peki, senin nedenin nedir?

Benimki son derece doğal...

Gideon bir kahkaha attı. Bir yandan da, Joey yakınındayken ilk kez böyle bir gülmek isteği duyduğunu düşünüyordu.

Hem en azından ben, ne zaman sinir bozucu bir tip olmaya başladığımı biliyorum, diyerek kendini savundu Joey.

Bazı insanların aksine...

Kesinlikle!

Öyleyse sen. bunu özellikle yapıyorsun.

Joey güldü. Elbette.

Özellikle de benim yanımda.

Özellikle, diyerek başını salladı Joey. Sana takılmak bu kadar kolayken elimde değil.

Çoğu insan bunu yapmaya cesaret bile edemez.

Joey omzunu silkti. Dedim ya, ben çoğu insana benzemem. Doğruydum... Kesinlikle benzemezdim...

Joey McKinley herkesten farklıydı...

Belki de kayıtlara öğle arasında baksak iyi olur. Gideon diz üstü bilgisayarını çıkarıp, masasının üstüne yerleştirdi ve açtı.

Joey konunun birdenbire değişmesine şaşırılmıştı. Gerçi şaşırması gerekirdi, çünkü artık Gideon'un hoşuna gitmeyen konular konuşulduğunda ustalıklı geri çekildiğini öğrenmiş olmalıydı. Dün öğleden sonrayı güzel geçirdin mi? Bunu sorarken sesinin doğal çıkması için çaba sarf etmişti, çünkü onun sırrını öğrenmek için deli olduğunu fark etmesini istemiyordu.

Gideon ters ters Joey'e baktı. Her perşembe öğleden sonra yaptığım şeyleri yaptım.

Mesela... Joey'in içi, içini yiyordu. Gideon gibi işine düşkün bir adamın her perşembe gününü sevgilisiyle yatakta geçirebileceğine hiç ihtimal vermiyordu, ama merak etmemek de elinde değildi işte. Aslında, belki de sadece böyle olmamasını diliyordu, o kadar... Çarşamba akşamı onunla yatabilirdi ama reddetmişti. Şimdi de tutmuş, onun bir sevgilisi olabileceğini düşünerek, deliriyordu.

Niçin ilgileniyorsun?

Joey omzunu silkti. Bilmem, bu durum karakterine pek uygun gelmiyor gibi de...

Gerçekten mi?

Tamam... Peki. Joey ellerini teslim olurcasına havaya kaldırdı. Perşembe öğleden sonralarını, evli sevgilinin yatağında geçirdiğini düşünmeye devam etmemi istiyorsan...

Ne dedin sen, dedi Gideon, kulaklarına inanamazmış gibi...

Joey onun ifadesini görünce kıpkırmızı oldu. Hayır... Sevgilisi falan yoktu. Gideon'un bakışları bunun en iyi kanıtıydı. Sadece düşünmüştüm de...

Hakaret mi kabul etmeliyim, yoksa övgü mü, karar veremiyorum, dedi Gideon. Galiba daha çılgın düşüncelere kapılmanı engellemek için bir açıklama yapsam iyi olacak. Perşembe öğleden sonraları başka... Yasal konularla ilgileniyorum.

Joey gözlerini kırptı. Bu hiç aklına gelmemişti. Kendine ait çalışmaların olduğunu bilmiyordum.

Gideon bu konuşmayı başlattığına birden pişman oldu. Hayır, öyle bir şey demedim.

Ama anlayamıyorum.

Gideon içini çekti. Anlamak zorunda mısınız?

Sanırım evet.

Gideon pes etmeden önce birkaç saniye Joey'i süzdü. Sırf sesini kesmen için anlatacağım. Son birkaç yıldır kentte ücretsiz bir hukuk danışmanlığı şirketinin çalışmalarına yardımcı oluyorum. Gördüğün gibi öyle gizemli bir durum yok. Sevgili falan da yok!

Ah.

Ah ya... Şimdi, vaktimizi boş yere harcamayıp, kayıtlara dönmemize ne dersin?

Gideon konuyu kapatmak istediğini açıkça belli etmişti.

Joey masanın arkasına, Gideon'un yanına geçerken onu yine yanlış değerlendirdiğini düşünmeden edemedi. Bu arada Gideon'a yaklaşmak ve onun ılık bedeninden yayılan ısıyı fark etmek de, bambaşka hislere kapılmasına yol açmıştı.

Kes şunu Joey...

Gideon'dan olabildiğince uzak durmaya çalışıyordu.

Neyi vardı?

Gideon'la tek bir ortak yanları bile yoktu.

Aslında bu çok da doğru değildi. İkisinin de ikizleri vardı. İkisi de ailelerine düşkündüler. İkisi de bağımsızlıklarını önemsiyorlardı. İkisi de işlerine yoğunlaşmayı seviyorlardı. Gerçi Gideon, kendisinden daha düşkün olmalıydı ki, ücretsiz bir hukuk bürosunun işlerine katkı da bulunuyordu ve bu konuda ona hayranlık duymadan edemiyordu. Aslına bakılırsa, bu kadar ortak yan, evli birçok çiftte bile olmayabilirdi.

Joey buraya dikkat ediyor musun?

Joey birden kendini topladı. Elbette ediyorum. Bahsettiğim bölüm şimdi geliyor... İşte! Joey heyecanla bağırıp, Gideon'un omzunu sıktı. Sıkar sıkılmaz da, ne yaptığını fark edip elini hemen çekerek, Üzgünüm, diye mırıldandı.

Gideon dönüp, şaşkınlıkla Joey'e baktı ve onun kızarmış yanaklarını görünce kaşlarını kaldırdı. Joey, çarşamba akşamı yaptığım teklif halen geçerli. Yeniden düşünmek istersen ben hazırım.

Joey, Gideon'a bakamıyordu. Bunun iyi bir fikir olmadığı konusunda anlaştığımızı sanıyordum.

Evet, anlaşılmışlardı...

Ama bu, iki gün öncesi için geçerliydi...

Bu sabah Joey'i görür görmez, içinde yine o dayanılmaz arzular canlanmıştı. Kahretsin, son otuz altı saattir sadece kendini kandırmıştı. Onunla sevişmeye hala can atıyordu. Gideon uzanıp onun belinden tuttu ve kendine doğru çekti. Ta ki Joey'in bacakları, bedenine dokununcaya dek. Joey'in ipek bluzunun altındaki göğüsleri dipdiri idi. Dudakları birkaç santimetre uzağındaydı. Sana hemen şimdi sahip olmak istiyorum, dedi boğuk bir sesle. Joey birden kuruyan dudaklarını ıslattı, elleriyle Gideon'un göğsüne tutundu. Ö... Öyle mi

Evet...

Joey de onu istiyordu...

Gideon'un içindeki yangını söndürmek istiyordu... Geçen sefer yarıda bırakmak zorunda kalmıştık

Kapıyı kilitlerim.

Pencere...

Pencere mi? Gideon'un bakışları şaşkınlıkla boydan boya uzanan pencereye döndü.

Joey başını salladı.

Onuncu katta olabilirlerdi ama karşıda dokuz katlı bir binanın teras katı vardı ve Joey zaman zaman çalışanların sigara içmek için terasa çıktıklarını görmüştü. İşte şu anda da birkaç adam terasta sigara içip, sohbet ediyorlardı.

O zaman banyoya gidip kahrolası kapıyı kilitleyelim!

Joey'in yanakları kıpkırmızıydı. Ama May içeriye girecek olursa... Bu biraz tuhaf görünmez mi?

Gideon derin bir nefes aldı. Nasıl görüneceği kimin umurunda? Sonra da Joey'in bileğini sıkıca tuttu ve onu Lucan'm kişisel banyosuna yönlendirdi.

Banyo oldukça büyüktü, bir kenarda geniş bir duş kabini, kabinin hemen yanında mermer bir bank ve aynalı duvarın önünde bir lavabo vardı. Yerler ve duvarlar krem rengi mermerle kaplıydı, armatürlerse altın rengiydi.

Gideon kapıyı kilitler kilitlemez, Joey'i duvara dayadı ve dudaklarını onun dudaklarına yapıştırdı.

Gideon'un öpüşleri, Joey'in beklediği gibi haşin değil, aksine son derece şefkatliydi.

Ve o öptükçe, Joey'in ihtirası da artıyordu.

Gideon ceketini çıkarırken, Joey onun öpücüklerinin arasında kaybolmuştu.

Gideon bluzunu çıkarırken, Joey hiç tepki göstermedi.

Gideon ondan biraz uzaklaşıp, sutyeninden belli olan pembe göğüs uçlarına baktı, sonra da o pembe noktaları hafifçe okşadı. Seni çıplak görmek istiyorum Joey, dedi soluk soluğa ve onu aynaya doğru çevirip, arkadan göğüslerini tutarak, onu aynadan seyretti.

Joey, onun nefesini boynunda hissederken, inanılmaz derecede yakışıklı görünen yüzüne bakıyor, onun sertleşmiş bedenini kalçasında hissediyordu.

Gideon eğilip, onun ensesini, boynunu öpmeye başladı, sonra da göğüslerini sıkıca tutup, Sutyenini çıkar Joey, dedi boğuk bir sesle.

Joey ellerini sutyenin kopçalarına götürürken, aynadaki görüntülerinden gözlerini alamıyor, kendi davranışlarına inanamıyordu. Artık göğüslerini örten tek şey Gideon'un elleriydi.

Gideon başını kaldırıp, aynaya baktı ve Joey'in görüntüsü karşısında adeta nutku tutuldu. Joey'in göğüsleri, dolgun ve dipdiri idi. Pembe uçları iyice serleşmişti. Çok güzelsin, diye fısıldadı ve onu kendine doğru çevirdi. Sonra da onu mermer banka oturttu ve eteğini yukarı sıyrıp, bacaklarının arasına diz çöktü. Göğüs uçlarını öpmeye başladığın da ise, Joey'in tahrik olduğunu hissedebiliyordu. Göğüs uçlarını hafifçe ısırp, dilini çevresinde dolaştırırken, Joey'in bütün bedeni titriyordu.

Joey dünyada onca adam varken, kendini neden tüm benliğiyle Gideon'a verdiğini düşünemeyecek kadar, onun dünyasında kaybolmuş gibiydi. Sen halen giyiniksin, dedi, onun çıplak bedenine dokunmak için sabırsızlanarak.

Gideon gülümseyerek doğruldu ve ceketini, kravatını çıkarıp, Joey'in yerdeki giysilerinin üstüne attı.

Bana bırak, diyen Joey onun ellerini itip, gömleğinin düğmelerini açmaya başladı ve gömleğini vücudundan sıyırdığında, geniş omuzlarına, kaslı göğsüne arzuyla baktı, göğsündeki altın rengi tüylerin arasında beliren sert göğüs uçlarını heyecanla okşadı ve bunun ona da, kendine verdiği gibi, zevk verip vermediğini merak etti.

Ve Gideon başını sıkıca tutup, dudaklarını göğüs uçlarından birine yaklaştırdı, bu konudaki merakını gidermiş oldu. Kesinlikle zevk alıyordu. Elinin altında hızlanan kalp alışları bunun kanıtıydı. Ellerini yavaşça aşağıya indirdi ve pantolonunun üstünden onu okşamaya başladı.

Tanrımevet, Joey... Gideon acı çekercesine inliyordu.

Joey'in ellerinin hareketleri hızlanmıştı.

O sırada Gideon aceleyle fermuarını açtı ve çamaşırını dizlerine ka dar indirdi.

Birden kısıtlamadan kurtulmuş, rahatlamıştı. Joey'in elleri çıplak tenine dokunduğunda, boğazından hafif bir inilti yükseldi.

Tanrım! Bunu yapmaya biraz daha devam ederse... Ah... Buna çok ihtiyacı vardı...

Benimle yer değiştir Gideon, dedi Joey yavaşça.

Gideon onun dediğini yapıp, banka oturdu.

Bu kez Joey onun önünde diz çöktü ve Gideon'un tahrik olmuş erkekliğini okşamaya başladı.

Gideon, onun zarif parmaklarıyla ve diliyle kendisini okşayışını izlerken, bir anda görüşü bulanıklaştı. Durmazsan boşalacağım, dedi ama bir yandan da onun başını sıkıca tutup, kendinden ayrılmamasını sağladı. Diğer eliyle de onun bir göğsünü avuçlamıştı.

Joey zevkle inlerken, bacaklarının arasından ılık bir sıvının sızdığını hissetti. Bir erkekle hiç bu denli yakınlaşmamıştı. Aslında Gideon dışında hiçbir erkekle böyle yakınlaşmak istememişti. Dolayısıyla da bu konuda hiç bir deneyimi yoktu. Okşamaları ve tepkileri tamamen içgüdüsel idi.

Evet Joey... Oh Tanrım!

Ve tam o anda, kapının yavaşça çalındığını duydular.

Gideon! Gideon iyi misin?

Kahretsin, bu May Randall'ın sesiydi.

Joey donup kalmıştı.

SEKİZİNCİ BÖLÜM *»

TAMAM, sen haklıydın. Banyoda sevişmeye kalkışmak yaptığım en mantıksız şeydi, diyen Gideon, Joey'in ofisinde dolanıp duruyordu.

Joey ise masasına oturmuş, Gideon'u izliyordu.

Gideon onun ne kadar üzgün olduğunu, solgun yüzünden anlayabiliyordu. Acaba üzüntüsü on beş dakika önce yaşadıklarından mı kaynaklanıyordu, yoksa sevişmeleri yarım kaldığı için hayal kırıklığına mı uğramıştı? Onun ne düşündüğünü bilemiyordu... Bildiği tek şey, May Randall banyonun kapısını tıklattığında, ikisinin de suçüstü yakalanmış, yeni yetmeler gibi davrandıklarıydı.

Joey birden ayağa fırlamış ve sırtını Gideon'a dönerek aceleyle sutyenini ve bluzunu giymişti.

Gideon da üstünü giyerken ondan pek farklı durumda değildi. Aksi bir sesle May'e iyi olduğunu ve birkaç dakika sonra banyodan çıkacağını bildirmiş ve titreyen elleriyle gömleğinin düğmelerini iliklemişti.

Tanrım! O dakikalarda çok kötüydü.

Ama ne yazık ki, Joey'i daha sabah ofisinde görür görmez, o alışıldık soğukkanlılığı yine yok oluvermişti. Lütfen bir şey söyler misin Joey, dedi adeta yalvarırcasına.

Joey söyleyecek bir şey bulabilse, sessizliği bozacaktı, ama olanlardan öylesine şoke olmuştu ki... Aslında şu an ideal olan şeyi yapmalı ve umursamazca bir şeyler söyleyip, gerilimi dışırmeliydi.

Ancak şu an umursamaz bir ruh hali takınmaktan o kadar uzaktı ki...

Deneyimsizliğini ortaya çıkarmayacak bir şey söylemesi o kadar güçlü ki...

Şu an ona bakmak bile, kısa bir süre önce paylaştıkları anları aklına getiriyor ve bir yerlere kaçıp, saklanmak istiyordu.

Derin bir nefes aldı. Yapması gereken en doğru hareket, yaşananlar hiç olmamış gibi davranmaktı. Şu kamera kayıtlarına bakacak zamanın oldu mu?

Gideon dolaşmayı bırakıp, şaşkınlıkla Joey'e baktı. Söyleyebileceğin en iyi şey bu mu?

Olanlarla ilgili konuşmanın, ikimize de bir yaran dokunmayacağı düşünüyorum. Özellikle de daha şoktan kurtulamamışken.

Aslında Gideon da böyle düşünüyordu, daha doğrusu Joey bu konuda konuşmaya istekli olmadığını belli edene dek, böyle olduğunu ummuyordu. Yüce Tanrı! Bu kadınla aynı ortamda bulunmak bile, mantıksız ve saçma sapan davranmasına yol açıyordu.

Ve şu an, sırf Joey umursamaz davrandığı için, onu kollanndan tutup, sarsmak istiyordu. Başladığımız şeyi bitirmek için bir zaman belirlemeye ne dersin?

Joey'in yeşil gözleri kararsızca Gideon'a yöneldi. Bu çok aptalca olur.

Benim sürekli ereksiyon halinde, senin de orgazmın eşiğinde dolaşmandan daha aptalca olmaz, dedi Gideon.

Joey'in yanakları birden kızardı. Kasten kabalık ediyorsun...

Sadece dürüst davranıyorum.

O zaman belki de biraz daha az dürüst ve çok daha tedbirli davran-san iyi edersin.

Gideon bir kahkaha attı. Sen ortaya çıkana dek, tedbir benim göbek adımdı. Ama görünen o ki, o duyguyu elimden kaçırmışım.

O halde, yeniden yakalamanı öneririm. Joey masanın üstündeki bir deste kağıdı eline aldı.

Onun bu hareketi, Gideon'un dikkatini masanın üstünde oturan altın ejderhaya çekti.

Ejderhanın parlak gözleri, Gideon'a kötü kötü bakıyordu sanki...

Sanırım iyilik meleğin, şu sıralar görevini pek yapmıyor, diye mırıldandı Gideon alaycı bir sesle.

Joey ejderhasını eline aldı. İyilik meleğim görevini gayet iyi yapıyor. Saçma sapan davranan biziz.

Ben de aramızda neler olduğunu bilemiyorum Joey, dedi Gideon kaşlarını çatarak. Ama kesin olan bir şey var ki, bunu böyle sürdüremeyiz.

Joey'in parmakları ejderhayı sıkıca tuttu. Neyi sürdüremeyiz? Her seferinde biraz aşama kaydedip, sonra da sevişmenin ortasında vazgeçmek zorunda kalamayız. Bu hayal kırıklığı yarattığı kadar, insanın dikkatini de dağıtıyor.

Joey hafifçe gülümsedi. Nedense bu açıdan bakmana hiç şaşırmadım. Elbette sevişmemizin her seferinde yarım kalmasının, çalışma performansım etkilemesine izin veremeyiz.

Benim sözlerim, ikimiz için de geçerli. Kahretsin Joey, bir türlü gideremediğim bir kaşıntı gibisin.

Oh, bu ne büyük bir iltifat! İlk kez bir erkek beni bu şekilde övüyor, diye alay etti Joey.

Seni sinir etmek için söylemedim.

Ama yine de ses tonun beni sinir etti.

Gideon'un sabrı taşmak üzereydi. Beni ses tonumdan sonuçlar çıkaracak kadar iyi tanı mıyorsun.

Zaten seni iyi tanımaya da niyetim yok, dedi Joey kararlı bir ses tonuyla. Gideon olanların ne kadar büyük bir hata olduğunu yeterince vurgulayamamış olabilirim. Ama ikimizin de birbirimizden hiç hazzetmediğimizi düşünecek olursan, yaptığımızın ne denli büyük bir hata olduğunu sen de anlayabilirsin.

Gideon, onun sözlerinin doğru olup, olmadığını düşünmeden edemiyordu. Onun şirketinde çalışmaya, gelmesine karşı olduğu bir sır değildi. Bunu Joey'e de açıkça söylemişti. Ancak şimdi, onunla ilgili ne düşündüğünden o kadar da emin değildi. Haklısın, dedi sakın bir sesle.

Joey dikkatle Gideon'un yüzüne baktı. Onun bu ani teslimiyetini nasıl yorumlaması gerektiğini bilemiyordu.

Gideon, hemen o bilindik mesafeli tavrına bürünmüştü ve bakışlarından ne düşündüğünü anlamak mümkün değildi. Belki de böylesi daha iyiydi. Özellikle de birbirlerini gördükleri an dokunmadan edemedikleri düşünülecek olursa...

Sorunun yanıtına gelirse, cevabım hayır, dedi Gideon. Kamera kayıtlarına bakacak zamanım olmadı. Buraya gelip, olanlar konusunda seni rahatlatmayı daha önemli bulmuştum, ama belli ki yanılmışım.

Joey, May kapıyı tıklatana kadar halinden çok memnun olabilirdi, ama şimdi, o utanç verici anları unutmak istiyordu. Başını kibirli bir ifadeyle yukarı kaldırdı. Evet, öyle.

Gideon, onu kendine getirinceye kadar sarsmamak için kendini güçlükle tutuyordu. Derin bir nefes aldı. İstese de bunu yapamazdı. Çünkü Joey'e dokunduğu an, onu kollarına alıp çılgınca öpmeye başlamayacağını hiç bir garantisi yoktu. Şayet istediğin buysa, gidip şu kahrolası kayıtlara bakalım.

Gideon bunu söyler söylemez, Joey'in arkasından gelip gelmediğine bakmaksızın, arkasını dönüp ofisine gitti. O an Joey'in peşinden gelip gelmemesi umurunda bile değildi. En başından itibaren Joey'in şirkette çalışmasının bazı can sıkıcı olaylara yol açacağını biliyordu ve işte yanılmamıştı. Üstelik daha nelerle karşılaşacağını da bilmiyordu.

Gideon yatağını paylaşacağı kadınları özenle seçerdi. Birlikte olacağı kadınların bağımsızlığına saygılı olmaları şarttı. Onlarla hoşça vakit geçirirdi ve ayrıldığı an da varlıklarını bile unuturdu.

Ama Joey farklıydı...

Onun parfümünün kokusu bile beyninde yer etmişti...

Ve birden, Evet... Onu tanıyorum, dedi Gideon daha önce dondurmuş oldukları görüntüye bakmak için eğildiğinde. Onu nereden tanıyor olabilirim?

Belki burada çalışıyordun

Hayır, dedi Gideon ekranda donmuş olan sakallı adamın görüntüsünü dikkatle süzerken. Burada çalışmıyor. Bir dakika... Evet, kesinlikle. .. Sakalını yok saysak, biraz da kilolu olarak düşünsek, bir gömlek ve kravat...

Ve karşınızda Richard Newman, diye fısıldadı Joey.

Gideon dönüp Joey'e baktı. Sonra bakışlarını yeniden bilgisayar ekranına çevirdi. Ve karşınızda Richard Newman, dedi yavaşça başını sallayarak.

Richard Newman...

Bundan birkaç ay önce sırf gerçek aşığının, yani patronunun karısının kimliğini gizlemek için, Stephanie'ye iftira atılmasına sessiz kalan adam...

Ve gerçek ortaya çıkınca, karısını, çocuklarının velayetini, işini ve metresini kaybeden adam.

O adamla ilgili gerçeği Gideon ortaya çıkarmıştı ve Joey de, ikiz kız kardeşinin masumiyetini kanıtlamıştı.

Nevvman'ın ikisini hedef seçmesinin nedeni de buydu zaten.

Gideon dönüp baktığında, Joey'in masadan birkaç adım uzaklaşmış, kollarıyla bedenini sarmış bir halde pencereden baktığını fark etti. Joey.

Joey yanıt vermedi. Omuzları titriyordu.

Gideon yavaşça ayağa kalktı. Joey, iyi misin?

İyi miyim, diye bağırdı Joey ve Gideon'a döndü. Yeşil gözleri öfkeyle parlıyordu. Az önce o kahrolası banyoda neredeyse seviştik ve şimdi de...

Lütfen artık şu Richard Newman'a yoğunlaşalım, dedi Gideon ciddi bir ifadeyle.

Joey başını iki yana salladı. Hukuk diplomamı aldığım da beni bu tür şeylere karşı uyarmışlardı. Sonuçtan memnun olmayan bir müvekkilin kötülük yapmaya kalkışabileceğini söylemişlerdi. Ama hiç aklıma gelmemişti... Yani benim başıma geleceğini hiç düşünmemiştim. Bunun nasıl korkunç bir duygu olabileceğini anlayamamıştım.

Joey...

Onunla konuştum Gideon! Joey'in sesi titriyordu. Kafenin önünde durdum ve o da kasten yanıma gelip benimle havadan sudan konuştu. İnan bana bu tesadüf olamaz. Beni izlemiş olmalı. Kafeye kadar izlemiş olmalı. Muhtemelen de özellikle arkamda durdu. Oh Tanrım!

Gideon, Joey'in kendine güvenli haline o kadar alışmıştı ki, bir an onu bu kadar sarsılmış görüce, şaşırmadan edemedi. Güzelim yeşil gözlerinden akan yaşlar, yanaklarından yuvarlanıyordu. Oh Joey! Daha fazla dayanamadı ve onun yanına gidip, kollarının arasına çekerek, sımsıkı sarıldı.

Joey hayatı boyunca bu kadar korktuğunu hiç hatırlamıyordu. Gideon'a sarıldı. Kontrolünü tamamen kaybetmişti.

Richard Newman ne kadar zamandır peşindeydi?

Acaba St Claire'de çalışmaya başladığından beri mi izliyordu, yoksa daha önce mi başlamıştı?

Haftalardır kendisini gözlüyor olabilir miydi?

Lütfen hayal gücünün, kendine olan güvenini yenmesine izin verme Joey.

Hiç değilse, benim bir hayal gücüm var, dedi Joey, ondan uzaklaşmaya çalışarak.

Gideon, Joey'in kendisini hayal gücü olmamakla suçladığı konuşmayı anımsadı. Bana hakaret etmen, senin bu durumdan çıkmana yardım etmez.

Hiçbir şey bundan kurtulmama yardım etmez!

Bu işle ben ilgilenirim.

Nasıl, diyerek ona kafa tuttu Joey. Nasıl ilgileneceksin Gideon? Yenilmez St Claire ailesinin üyesi olduğumu biliyorum ama yine de...

Joey.

Joey birkaç saniye boyunca onun yüzüne baktı.

Gideon'un ismini söylemesi bile sakinleşmesine yardımcı olmuyordu.

Derin bir nefes aldı ve Üzgünüm, dedi yavaşça. Sana hakaret edeceğime, kendimi tebrik etmem gerekiyor. Newman benim arabamın tek lastiğini patlattı, senin arabanınsa iki lastiğini birden. Bu da, benden nefret ettiğinden iki kat daha fazla, senden nefret ettiğini gösterir.

Espri anlayışının geri dönmesine memnun oldum, dedi Gideon ondan uzaklaşarak.

İşte ben buyum, dedi Joey başını sallayarak. Bir dakikada değişebilirim.

Ama Gideon, ona bir anlığına bile inanmadı.

Bu sabah Joey'in farklı bir yanını görmüştü.

O sert görünüşünün altında, tıpkı ikiz kardeşininki gibi yumuşak ve kırılgan bir kişilik vardı.

O, ikiz kardeşinin verdiği ejderhayı, gittiği her yere götüren kadındı. Şans getirmesi için diye açıklamıştı, ama duygularını kimseyle paylaşmayı sevmediği için böyle söylemeyi tercih etmişti.

Gideon, artık gerçek nedeni çok iyi biliyordu.

Joey McKinley, Gideon'un tanıdığı en karmaşık, ama büyüleyici kadındı ve bu kadarını bilmek bile, beynindeki alarm zillerinin çalması için yeterli bir nedendi. Artık sadece onun açığa vurduğu duygularıyla ilgilenmeli ve ondan uzaklaşmalıydı.

Gideon yirmi yılı aşkın bir süredir, ailesi dışındaki insanlarla duygusal bir ilişkiye girmemeyi başarmıştı. Ve şimdi karmaşık, büyüleyici, fazlasıyla duygusal biri olan Joey McKinley, her şeyi mahvetmek üzereydi.

Gideon annesi ve babası ayrıldığında, yani henüz on yaşındayken duyguların ne denli tehlikeli olduğunu öğrenmişti.

Özellikle de bir kadına romantik duygular beslemenin...

Annesi, babasını sevmişti. Ve on üç yıllık bir evlilikten, üç erkek evlat doğurduktan sonra da, kocasının yirmi yıldır bir başka kadına aşık olduğunu öğrenmişti. Sonunda da babası, karısını ve üç oğlunu, bu kadın uğruna terk etmişti...

Gideon, babası evi terk ettiğinde, annesinin nasıl yıkıldığını çok iyi hatırlıyordu.

Aradan geçen onca zamana rağmen, Molly St Claire yeniden aşık olmayı, ya da evlenmeyi aklından bile geçirmemişti.

Ve bu olay, Molly'nin üç oğlunun, aşkla ilgili öğrendikleri ilk ders olmuştu.

Jordan ve Lucan'ın, iki ay arayla kalplerini çalan kadınlarla evlenmeye karar vermeleri bile, Gideon'un aşk konusunda annesinden aldığı o ilk dersi unutmasını sağlayamamış, yıllar önce verdiği kararı değiştirememişti. Şimdi bu kararım, Joey McKinley için değiştirecek değildi.

Ancak Joey'e her baktığında olduğu gibi, şimdi de içini tarifsiz bir arzu dalgası sarmıştı.

Joey ne kadar tahrik olduğunu anlamasın diye masasının arkasına geçip oturdu. Bence bu işi çözmenin tek yolu, polisi aramak ve bildiğimiz her şeyi anlatmak.

Ben hiçbir yere gitmiyorum, dedi Joey. Richard Newman sorunu, kısa bir süre önce banyoda yaşanan sıcak dakikaları soğuttuğu için şükreliyordu. Gideon'la aralarındaki her neyse, kontrolden çıkmaya başlamıştı. Nasıl olacak da o banyoda yaşadıklarını aklından çıkarabilecekti, bilemiyordu. Ama bu şirkette üç hafta daha kalacak ve Gideon'la birlikte çalışacaksa, o anları tamamen unutsa iyi olurdu. Stephanie ve Jordan'a şimdilik hiçbir şey söylemememizi öneriyorum. Bu konuda yapabilecekleri bir şey yok ve bilmeleri sadece endişelenmelerine neden olur, o kadar...

Gideon kaşlarını kaldırdı. Bunu akıl edecek durumdayım, merak etme.

Joey bu konuda hiç kuşku duymuyordu, ama yine de söyleme ihtiyacı duymuştu işte. Ne de olsa, o banyoda orgazmın eşğine geldiğini düşünmekten daha iyiydi. Hala bedeni sızlıyor, göğüsleri ağrıyordu ve iç çamaşırının ıslaklığı rahatsız ediciydi. Şimdi polisi araman için seni yalnız bırakayım. Bunları söyler söylemez de arkasını dönüp, kapıya yöneldi.

Joey...

Joey durakladı ama meraklı görünmemek için elinden geldiğince kontrollü davrandı. Efendim.

Biliyorsun, her şey yoluna girecek, dedi Gideon güven veren bir gülümsemeyle. Newman'ın sana bir daha yaklaşmasına izin vermem. Bunları öylesine nazık bir tonda söylemişti ki, Joey birden boğazının düğümlendiğini hissetti. Gideon'un alaycı ifadesiyle, soğuk ve mesafeli tavırlarıyla, aniden ortaya çıkan ateşli yanıyla başa çıkabilirdi, ama nezaketiyle... Hayır, bu bambaşka bir şeydi... Göreceğiz, dedi ve hemen ofisine kaçtı. Yine kontrolünü kaybetmekten ve onun güçlü kollarına koşup, bir bebek gibi ağlamaktan çok korkmuştu.

- DOKUZUNCU BÖLÜM

BUNLARIN çok gereksiz olduğunu düşünüyorum, diye mırıldandı Joey arabasından çıkıp, kapıyı kilitlerken.

Polisin tavsiyesini işittin, diye karşılık verdi Gideon. Arabasını Joey'in arabasının arkasına park etmişti. Şimdilik onların tavsiyelerine uymalıyız ve bu da, bir süreliğine senin işe, ya da herhangi başka bir yere yalnız gitmene izin veremeyeceğim anlamına geliyor. Yani polis Newman'ı yakalayıp, sorgulayana dek.

İki polis memuru Gideon'un ofisine geldiğinde, Joey de ofisteydi. Polislerin önerileri, güvenlik açısından gerçekten de doğrudu. Yalnız başına dışarı çıkmazsa, Newman daha önce yaptığı gibi yanma yakla-şamazdı. Ama Gideon'un sabah ve öğle saatlerinde dışarı çıktığında yanından ayrılmayacağını düşününce... İşte şimdi de eve kadar arkasından gelmişti ve bu sürekli birliktelik, banyo faciasını aklından çıkmasına engel oluyordu.

Joey çantasını kararlı bir biçimde omzuna taktı ve Artık eve gel dim, dedi manalı bir şekilde, kendisiyle birlikte eve yönelen Gideon'a. Gideon gözlerini kıstı. Yoksa akşam dışarı mı çıkmaya niyetlisin? Niyetliysen ne olacak, dedi Joey kaşlarını çatarak. Herhalde benimle gelecek halin yok.

Bu nereye gitmeye niyet ettiğine bağlı.

Joey sabırsızlıkla inledi. Peki ya biriyle çıkacaksam?

Gideon kaşlarını kaldırdı. Biriyle mi çıkacaksın?

Normalde cuma akşamları spor salonuna giderim.

Gideon başını salladı. O zaman beraber gideriz.

Joey bıkkınlıkla içini çekti. Newman beni spor salonunda izleyemez. İçeri girmek için üye olması gerekir. Hem...

Joey.

Gideon yine yalnızca ismini söylüyordu ve bu da, hiçbir mazeret dinlemeyeceğini gösteriyordu. Spor salonuna gidecekse, Joey'le birlikte gidecekti.

Son iki gündür adam ortalarda görünmedi...

Bu, bu akşam senin peşine düşmeyeceği anlamına gelmez.

Bu çok saçma!

Gideon, Joey'in hayal kırıklığı barındıran sesini işitince gülmek için kendini güçlükle tuttu. İçinde bulunduktan durum hiç komik değildi ama Joey'in tepkileri için aynı şey söylenemezdi.

Bu sabah Joey'le kafeye gitmek ve yirmilik delikanlıyı görmek yeterince rahatsız ediciydi. Öğleyin parkta birlikte sandviç yemeleri de Joey açısından sinir bozucu olmuştu ve onun huzursuzluğu, Gideon'u eğlendiriyordu.

Elbette her an Joey'e eşlik etmek, Gideon için ideal bir durum değildi. Ondan uzak kalma konusunda sayısız kez karar almıştı. Ancak Newman tehlikesi karşısında başka bir çözüm

yolu da bulamamıştı. Polis Newman'ı bulup, konuşturana dek Joey'in yanından ayrılmaması gerekiyordu. Ve Joey'in de bu durumu uysalca kabul etmesi gerekiyordu.

Daha sonra seni yemeğe götürmeme ne dersin?

Spor salonunda ter döktükten sonra yemek yemek biraz tuhaf olmaz mı?

Sağlıklı şeyler yersen olmaz.

Joey, onun özellikle böyle davrandığından emindi. Kendisiyle açıkça eğleniyordu. Bak Gideon...

Hayır, sen bak Joey, diye onun sözünü kesti Gideon sakın bir ses tonuyla. İkimizde biliyoruz ki, sana bir şey olmasına izin verirsem, Stephanie beni hiçbir zaman affetmez.

Kahretsin! Kahretsin! Kahretsin! Kahretsin!

Joey öfkeyle Gideon'a baktı. Özellikle Stephanie'den söz etmişti. İtirazlarını yok etmek için en iyi taktiğin bu olduğunu biliyordu. Her ne kadar özgürlüğüne düşkün olduğunu bilse de, ikiz kardeşinin, Jordan'la olan mutluluğunu bozacak bir şey yapmayacağını da biliyordu.

Jordan ve Gideon, ikiz olmalarına karşın hem kişilik hem de görünüş olarak birbirlerinden oldukça farklıydılar. Jordan koyu renk saçlı, ela gözlü, Gideon ise sarı saçlı, kahverengi gözlüydü. Jordan'm yumuşak mizacına karşılık, Gideon oldukça haşındı.

Şu son birkaç gün içinde Joey, Gideon'un farklı yanlarını keşfetmişti. Ailesine inanılmaz derecede düşküncü. İki ay önce Stephanie'yi, ailesinin bir üyesi olduğu için nasıl da yürekten savunmuştu. Ve şimdi de kendisine aileden biri olduğu için sahip çıkmaya çalışıyordu.

Joey polisin bir an önce Richard Newman'ı bulması için dua ediyordu. Çünkü bu adamlar her yere birlikte gitmek, sürekli beraber olmak zorunda kalmak her an aralarında istenmeyen şeylerin gelişmesine neden olabilirdi. Buna duygusal şantaj, denir.

Gideon, onun suçlamasından etkilenmiş benzemiyordu. Ne olmuş yani?

Ne mi olmuş? Stephanie'ye olan sevgimi kullanman utanç verici. İşe yaradı ve önemli olan da bu. Normalde ben her sabah ofise gelmeden önce spor salonuna giderim, bu yüzden giysilerim bagajda. Sen gidip eşyalarını al. Ben burada bekliyorum.

Joey buna hiç şaşırmadı. Gideon o kaslı bedeni sabahtan akşama dek masa başında oturarak elde etmiş olamazdı. Kendisi de haftanın üç günü formda kalmak için spor salonunda ter döküyordu, ama bunu Gideon'un gözetiminde yapmak hiç de hoş olmayacaktı. Düşündüm de... Seni konuk olarak kayıt ettirsem... Böylelikle oturup beni gözle-mektense, kendin için bir şeyler yaparsın.

İyi fikir, dedi Gideon. Tabii Jason Pickard'ın akşamı birlikte geçirmemize itirazı olmayacaksa.

Joey, Gideon'a baktıysa da yüzünden ne düşündüğünü anlamak mümkün değildi. T uzağa düşecek değildi. Sana kaç kez söyledim. Niçin Jason ve benimle ilgili yanlış fikirlere kapılmakta ısrar ediyorsun? İkimiz sadece arkadaşız.

Beni inandırmakta kararlısın yani.

Bunun tek nedeni hakkımdaki yanlış yorumlara engel olmak. Bir sevgilim varken, beni öpmene izin vereceğimi mi sanıyorsun?

Gideon omuzlarını kaldırdı. Kesinlikle böyle bir düşüncem yok. Seni böyle bir şey yapmayacağını bilecek kadar tanıyorum.

O zaman ne diye Jason'dan bahsedip duruyorsun?

Sadece takılıyorum.

Takılmak mı? Gideon St Claire birine takılıyor muydu? Tanrım, bir canavar yarattım galiba!

Gideon, onun gidişini yüzünde hafif bir gülümsemeyle izledi. Oldukça seksi bir kadındı. Birden aklına Richard Newman geldi. Herhalde o adam da Joey'in arkasından yürüyüşünü izlerken, kendisiyle aynı şeyleri düşünüyordu... Dudaklarındaki gülümseme bir anda dondu. O adamın, Joey'in yanına ilk ve son kez yaklaşmıştı... Ona bir zarar gelmesi halinde Stephanie'nin kendisini affetmeyeceğine dair sözlerinde son derece samimiydi, ama başka bir şey daha vardı...

Joey'e bir zarar gelmesi durumunda, asıl kendisi, kendisini hiçbir şekilde affedemezdi...

Hazır mısın? Gideon, beş dakika içinde yanına gelen Joey'e şaşkınlıkla baktı. Beyaz tişörtünün altına siyah bir tayt ve mor spor pabuçlar giymişti. Tişörtünün içinde sutyeni yoktu ve vücudunun hatlarını cömertçe ortaya çıkmıştı. Oldukça kısa boylusun, dedi, onun ancak çenesine kadar geldiğini fark ederek.

Bence sen fazla uzunsun, dedi Joey öfkeyle. Sonra da arabasının arka kapısını açıp, spor çantasını arka koltuğa attı.

Belki de haklısın, diye mırıldandı Gideon olayın daha fazla büyümesini engellemek için. Sen önden git.

Ah, ne kadar ilginç bir öneri... Hiç aklıma gelmezdi.

Bence bir gün için yeterince ilginçlik yaşandı, dedi Gideon gülümserken. Yine banyoda olanlar aklına gelmişti.

Orada görüşürüz, diyen Joey arabasına bindi ve hareket ettirdi. Gideon hemen arkasından geliyordu. Öyle ki, aralarına bir başka arabanın girebilmesi mümkün değildi. Dikiz aynasından onu görebiliyordu. Onun hemen arkasında olduğunu bilmek, kafasını öylesine karıştırıyordu ki, Richard Nevvman yan koltukta otursa, ruhu duymazdı.

Her ne kadar onunla yapışık ikizler gibi dolaşmaktan şikayetçi olsa da, içten içe bu durumdan memnunluk duymadan da edemiyordu.

Joey, spor salonundaki bir buçuk saatlik sıkı çalışmadan sonra, salonun barında Gideon'la buluştuğunda, kendi kıpkırmızı yüzüne ve bitkin düşmüş vücuduna karşılık, onun mükemmel bir halde olduğu görerek, öfkelenirdi. Bardaki birkaç kadın Gideon'a bakıp duruyorlardı, o ise bu bakışlardan habersizmiş gibi portakal suyunu yudumluyordu. Aralarında gittikçe uzayan sessizliğe son vermek istercesine, Lucan'dan haber aldın mı? dedi.

Gideon alaycı bir ifadeyle gülümsedi. Lucan balayında Joey. Elbette ki ondan haber almadım.

Şey... Bu doğru. Joey yüzüne kan hücum ettiğini hissetti. Sanki daha fazla kızarmaya ihtiyacı varmış gibi. Sadece şey düşünmüştüm... Joey yüzünü buruşturdu. Akli başında değildi ki. Elbette Lucan'm balayında olduğunu ve düğünde gelinine bakışından mutlu çiftin yataktan çıkmadığını tahmin etmenin zor olmadığını düşünmesi gerekti.

Gideon bir kahkaha atarken, utanmış ifadesi yüzünden Joey'e acımadan edemedi. Seni anlıyorum. Herhalde Lucan gibi işkolik birinin, beni sık sık arayıp, işlerin yolunda gidip gitmediğini kontrol edeceğini düşündün.

İş söz konusu olduğunda St Claire erkeklerinin birbirlerinden pek farklı olmadıklarını düşünmüştüm.

Gideon omzunu silkti. Sanırım güzel Lexie, ağabeyime hayatta neyin daha önemli olduğuna dair, farklı bir bakış açısı gösteriyor. Tıpkı Stephanie'nin, Jordan'a gösterdiği gibi...

Joey, Gideon'un bunları söylerken hafifçe kaşlarını çatıldığını fark etmişti.

Gideon kardeşlerin hayatları, kısa bir süre içinde nasıl da değişmişti. Yıllar boyunca üç erkek kardeş, birbirlerine destek olarak dünyanın karşısında durmuşlardı. Yetişkin yaşlara gelinceye kadar, babalarıyla görüşmek zorunda kaldıkları zamanlarda birbirlerine destek olmuşlardı. Kendi kararlarını alacakları yaşlara ulaştıklarında da, birlikte verdikleri bir kararla, babalarıyla görüşmeyi reddetmişlerdi. Daha sonra üniversite yıllarında da, yine birbirlerinin en iyi arkadaşları olmuşlardı. Sonra da, önce Jordan, Stephanie'ye aşık olmuş ve evlenmişti. Ondan kısa bir süre sonra da, Lucan, Lexie'ye aşık olmuş ve evlenmişti. Yani Gideon dışındaki St Claire erkeklerinin hayatları, temelden değişmişti. Bambaşka bir yaşama adım atmışlardı...

Gideon kardeşlerinin kararlanna saygı duymasına karşın, onların izinden gitmeye hiç niyetli değildi ve şu sıralar Joey'e duyduğu ilginin de geçici olmasını umuyordu. Dikkatle Joey'in kızarmış yüzüne baktı. Spor salonunda bile son derece çekici görünmeyi başarabiliyordu. Zaten son bir buçuk saattir, gözünü kırpmadan onu izlemişti.

Onun zarif vücudunu, kadınsı kıvrımlarını ve güzel yüzünü...

Kahretsin!

Sanırım duş alsak iyi olur, diyen Gideon, elindeki bardağı bara bıraktı.

Joey ikisini birlikte duş alırken, daha doğrusu kendini, Gideon'un kaslı bedenini sabunlarken hayal ettiğı için, bir an yanıt veremedi. Elbette Gideon'un kast ettiğı, duşun altına birlikte girmeleri değildi. İyi fikir. Daha sonra lobide buluşuruz.

Gideon onun telaşla kabinlere doğru ilerleyişini izlerken şaşkıındı. Nesi vardı? Yoksa yine, Lucan'ın banyosunda yaşananlar mı aklına gelmişti?

Joey on beş dakika sonra lobide, Lucan'la buluştuğunda, kendini toplamıştı. Saçları hafifçe ıslaktı ve birkaç tutam saçı alnına düşmüştü. Kendini çok daha canlanmış hissediyordu. Üstüne farklı bir spor takım giymişti.

Gideon ise, duştan sonra yine aynı takım elbisesini giymişti. Bir tek kravatı yoktu ve gömleğinin iki düğmesini de açık bırakmıştı.

Sanırım yemeğe gitmek için pek uygun bir kıyafette değilim, dedi Joey, onun ciddi haline bakarak.

Ya da ben fazla ciddi giyimliyim, diyerek gülümsedi Gideon.

Joey birden yüreğinin ağzına geldiğini hissetti. Gideon bir daha böyle gülümserse, karşısında erimesi işten bile değildi.

Belki de eve gidip üstümü değiştirsem iyi olur.

Joey başını salladı. Bir yerde buluşuruz.

Korkarım böyle bir seçeneğimiz yok.

Ama...

Benimle geliyorsun.

Joey gözlerini kırptırdı. Nereye?

Evime tabii ki, dedi Gideon ve Joey'in dehşete düşmüş ifadesine şaşırmandan edemedi. Ama belki de Joey haklıydı. Bu hiç de iyi bir fikir değildi. Evet, evet düşündükçe hata yaptığını daha iyi anlıyordu. Ne diye teklif etmişti ki? Bir kadını evine götürmek de nereden çıkmıştı? Bu kural dışıydı ve koruması gereken kadınlar da, bu kurala dahildi. Zaten onu evine götürecek olursa, belki de çok daha fazla korunmaya ihtiyacı olabilirdi... Boş ver, dedi.

Nasılsa ayaküstü bir şeyler atıştıracağız. Sonra da seni eve bırakacağım. O yüzden üstümde ne olduğunun da pek önemi yok.

Hayır! Hayır, ben... Yani ilkin evine gitmemizin bir sakıncası yok, dedi Joey, aceleyle. Gideon'un evini o kadar merak ediyordu ki, vazgeçecek diye ödü patlıyordu.

Spor salonunun park yerine doğru ilerledikleri sırada Gideon, Eminim evimin dekorasyonunu beğenmeyeceksin, dedi birden.

Sen de beğenmiyormuşsun gibi konuştun. Joey düşünceli bir ifadeyle ona baktı. Nedense Gideon fazlasıyla ciddilemişti.

Ben taşındığımda dekorasyonu yapılmıştı, ben de değiştirmeye gerek görmedim. İhtiyaçlarıma cevap verebiliyordu nasıl olsa...

Ama ev dediğin...

Kullanışlı olmalı, diyerek onun sözünü kesti Gideon. Benim ev anlayışım budur. Sonra da hızla arabasına doğru ilerledi.

Joey hayal kırıklığına uğramıştı. Bu adam bazen çekilmez biri oluyordu.

Kahretsin! Kahretsin! diye bağırdı birden Gideon.

Ne oldu? diyen Joey, hemen onun yanma koştu ve Gideon'un yanıt vermesine gerek kalmadan, ne olduğunu kendi gözleriyle gördü. Arabanın sol tarafına boydan boya derin bir çizik atılmıştı. Oh, olamaz!

Olmuş bile, dedi Gideon öfkeyle ve hemen Joey'in arabasına doğru yöneldi.

Joey de onun peşi sıra kendi arabasının yanma koştu. Ve kendi arabasının sol tarafının da aynı şekilde çizilmiş olduğunu gördü.

Dönüp birbirlerine baktılar.

İkisi de arabalarına kimin zarar verdiğini biliyorlardı...

ONUNCU BÖLÜM

İÇ şunu Joey, dedi Gideon iki kadeh konyaktan birini, Joey'e uzatırken. Ve Joey'in sadece küçük bir yudum içtiğini görünce, Hepsini içersen, kendini daha iyi hissedeceksin, diye devam etti.

Spor salonundan çıkıp, arabalarının halini görmelerinin üzerinden bir saat kadar geçmişti.

Hemen daha önce görüştükleri polis memurlarım çağırmışlar ve onlardan durumla ilgili görüş almışlardı.

Elbette, St Claire ailesinin ismi, polisin konunun üzerinde çok daha titizlikle durmasında rol oynuyordu.

Polis, Richard Newman'ın yerini henüz bulamamıştı. Bu da, arabalara ikinci kez zarar veren kişinin de Richard Newman olduğu yönündeki kuşkulanan güçlendiriyordu.

Polislerden ayrıldıklarında, Gideon, Joey'in hiç de iyi bir durumda olmadığını fark etmişti. Elleri titriyordu ve yüzü kağıt gibi bembeyazdı.

Arabasını bırakmasını söylediğinde de, beklentisinin aksine Joey hiç itiraz etmemişti.

Böylelikle de eve, Gideon'un arabasıyla gelmişlerdi.

Gideon daha önce Joey'i evine getirme önerisinden pişmanlık duymuştu, ama arabalarıyla ilgili yaşadıkları sorundan sonra, bunun en iyi fikir olduğuna karar vermişti. Sonuç olarak evi, son derece emniyetli bir yerdi. Binanın girişinde güvenlik görevlisi vardı ve giriş çıkışlar kayıt altına alınıyordu. Oysa Joey'in dairesinin olduğu binada, bu tür önlemler yoktu. Ayrıca onun dairesinde konyak gibi sert bir içki bulunduğundan da çok kuşkuluydu ve şu durumda ikisinin de sert bir içkiye ihtiyaçları vardı.

Gideon'un oturma odasındaki tek renk, Joey'in kızıl saçlarıydı.

Deri oturma grubunun yanı sıra masa ve sehpa da siyahı ve bembeyaz duvarlarla tam bir tezat oluşturunlardı.

Gideon kendi eviyle, Joey'in evinin birbirinden ne kadar farklı olduklarını düşünmeden edemedi.

Joey evini sıcak bir yuvaya dönüştürmüştü.

Nevvman'ın niçin bu kadar zaman beklediğini anlayamıyorum. Yani bütün bunları yapan oysaki o olduğunu sanıyorum... Joey, pazartesi sabahı o adamla konuştuğunu hatırlayınca titredi. Biz, daha doğrusu sen, olayı açıklığa kavuşturmalı iki aydan fazla oldu...

Gideon sesini çıkarmadı, düşünceliydi.

Joey tüm korkusuna rağmen, Gideon'un evinde olduğu gerçeğini de aklından çıkaramıyordu.

Etrafını kaçamak bakışlarla süzdü.

Tıpkı Gideon'un kendisini uyardığı gibi, evin kişisiz bir dekorasyonu vardı.

Evin görünüşünden tek kelimeyle nefret etmişti.

Richard Newman her şeyini kaybetmiş bir adam, diye mırıldandı Gideon sonunda. Son işinden hiç hazırlıklı olmadığı bir dönemde atıldı ve araştırmalarına göre başka bir iş de bulamamış. Çocuklarının velayetini, karısını, sevgilisini de kaybettiğini düşünecek olursak, adamın kontrolünü kaybetmiş olmasına şaşmamak gerekir.

Umarım adama acımanı beklemiyorsun, dedi Joey. Bir yandan da Gideon iki ay önce müdahale etmemiş olsa, Stephanie'nin başına neler gelirdi diye düşünmeden edemiyordu. Belki de Gideon olmasa, ikizi fiziki bir zarar bile görebilirdi. Bence çok daha büyük bir cezayı hak ediyor.

Sana karşı yanlış bir şey yapacak olursam, beni uyar, olur mu, diye mırıldandı Gideon.

Hiç kuşkun olmasın, dedi Joey gülümseyerek.

Gideon gülümseyerek karşılık verdi. Korkarım dışarıdan yiyecek bir şeyler getirmek zorundayız. Evde nadiren yemek yerim, bu yüzden de buzdolabında birkaç yumurta, tereyağı ve süt dışında bir şey bulundurmam. Ha... Biraz da somon füme olabilir. Geçen hafta annem İskoçya'dan getirmişti.

Joey keyiflenmiş gibiydi. Somon fümeyi İskoçya'dan getirmek ve her gün dışarıda yiyecek durumda olmak hoş olmalı.

Gideon ise, bu durumun oldukça can sıkıcı olduğunu düşünüyordu artık...

Kısa bir süre öncesine kadar, yani Joey hayatına girene dek, bazı şeylerin hiç farkına varmamıştı.

Evinin dekorasyonunun, ne denli kişilikten yoksun olduğunun...

Haftanın dört beş günü genellikle aynı restoranlara gittiğinin...

Yanında nadiren kendisine eşlik eden birilerinin olduğunun...

Her şeyi yeni fark ediyordu...

Gerçi yalnız başına yemek yemesinin ne zararı vardı ki?

Ama Joey'le evine gelmek ve evini onun gözleriyle görmek, bu evde kendisine ait kişisel hiç bir şey olmadığını fark ederek, şaşırmasına neden olmuştu.

Evinin, bir otelden farkı yoktu...

Aslında bu kendi seçimiydi.

Küçüklüğünde, annesinin yaşadığı Edinburg'taki evle, babasının Gloucestershire'daki malikanesi ve yatılı okul arasında mekik dokumuştur. Ardından öğrencilik yıllarında, birçok pansiyon değiştirmişti ve bütün bunlar, şahsi eşyalarını en az seviyede tutmasına neden olmuştu. Çünkü böyle yaptığında, bir yerde, bir yere çok daha kolaylıkla gidebildiğini fark etmişti.

Ve Gideon bu duruma o kadar alışmıştı ki, sonuçta hiç kişisel eşyası olmadığını şu ana kadar fark bile etmemişti. Tabi yemek yapmayı bilmediğim de aşık, dedi aksi bir ses tonuyla.

Seni yanlış mı işittim, dedi Joey. Kendine her bakımdan güvenen Gideon St Claire, bir konuda iyi olmadığını mı söylüyor, doğru mu duydum?

Gideon kaşlarını çatı. Benim her konuda iyi olduğumu sandığım düşüncesine nereden kapıldığını bilemiyorum Joey, ama şu kadarını söylemeliyim ki, yapamadığım birçok şey var.

Joey dikkatle onun yüzüne baktı. Her ne kadar, kendisini evine getirmek Gideon'un önerisi olsa da, özel yaşamına bir yabancıya girmesinden hiç de memnun olmadığı belliydi. Artık kendimi iyi hissediyorum, gitsem iyi olacak.

Nereye gitsen iyi olacak?

Nereye olacak, evime.

Bunun hiç de iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Eminim aşağıdaki güvenlik görevlisini ve kameraları fark etmişsindir. Bu binaya yabancı birinin girmesi imkansız... Asansöre binmek için bile, şifreyi bilmek gerekir.

Joey, onun ne demek istediğini anlamıştı. Birden midesinin kasıldığını hissetti. Evet ama...

Sanırım Newman yakalanana kadar burada, benim yanımda kalman en doğrusu.

Kesinlikle olmaz! Joey birden ayağa fırladı. Bütün gün, peşimde olmandan yeterince bıkmış durumdayım zaten...

Ben de aynı durumda olabilirim, bunu unutma! Yani bütün gün senin peşinde olmaktan, ben de bıkmış olabilirim, değil mi?

Joey yüzünün kızardığını hissetti. Bu benim değil, senin seçimin. Benim bir sorumluluğum var.

Biliyorum, Stephanie yüzünden, diyerek başını salladı Joey. Üzgünüm Gideon, ama bunu kesinlikle kabul edemem... Bak, bu sabah mantıksız davranmış olabilirim ama... Bu her kararında mantıksız davranacağım anlamına gelmez. Buraya taşınıp, seninle yaşayamam. Gideon birden irkildi. Sana buraya taşınmanı ve benimle yaşammanı önerdiğim falan yok.

Joey, onun dehşete düşmüş haline öfkeyle baktı. O zaman ne önerdiğini söyler misin, diye kafa tuttu. Sadece geceleri yatağını paylaşmamı mı öneriyorsun?

Bu suçlayıcı konuşmalarına aldırmayacağım.

Öyle mi? Senin ne yapacağın, umurumda bile değil, diyen Joey odada dolanmaya başladı. Beni ne sandığımı bilmiyorum Gideon, ama kolay biri olmadığımı hatırlatmak isterim.

Bundan hiç kuşku yok.

Ne demek istediğimi gayet iyi anladın ve...

Söylediğim şeyleri istediğin gibi anlama konusunda serbestsin, öyle mi, diyerek içini çekti Gideon. Seninle yatmak gibi bir niyetim yok. Sen yatak odasında kalabilirsin, ben burada kanepede uyurum.

Bunları söylerken bacaklarının dışarıda kalacağı kanepeye bakarak, ne kadar rahatsız bir gece geçireceğini düşünmeden edemedi.

Bu kadar fedakarlık yapıyordu ve bir teşekkür bile duyamıyordu. Hayatı alt üst olmuştu. Bugüne kadar hiç yapmadığı bir şey yapmış, Joey’i evine getirmişti ve karşılığında ne almıştı?

Joey’in hakaretlerini ve güvensizliğini...

Burada seninle kalacak değilim!

Gideon derin bir nefes aldı. O halde ben, senin evine gelmek zorunda kalacağım.

Seni evime davet etmek gibi bir niyetim yok, diye bağırdı Joey kararlı bir ifadeyle.

Kanepede yatarım...

Koridorda yatacak olsan bile umurumda değil! Yanıtım hayır! Peki ya Newman bu akşam arabalarımıza zarar vermesinin yeterli olmadığını düşünür de, olayı daha kişisel ele almak isterse... O zaman ne olacak?

Joey birden durakladı. Yani sana, ya da bana zarar vermeye kalkacağından mı kuşkulaniyorsun?

İkimiz de bunu yapmayacağından emin olamayız, öyle değil mi? Adam şiddete eğilimli bir tip olduğunu kanıtladı. Fiziksel şiddeti seçmeyeceğini kim garanti edebilir?

Joey’in gözlerinin önünde Richard Newman’ın sakallı yüzü canlanmıştı. Kuyrukta arkasında dikilmiş, izlemiş ve kendisiyle konuşmuştu. Ellerinin titremeye başladığını hissetti. Adam, kendisini tanımasından falan da çekinmemişti. Öylece karşısında durup, konuşmuştu. Belki de tanımasını istemişti. Peki, ya onu tanısaydı, o zaman ne olacaktı? Acaba Newman, o zaman nasıl bir tepki gösterecekti?

Gideon, Joey’in renginin solduğunu ve titrediğini görünce, ağzını açtığına pişman oldu. Seni korkutmak gibi bir niyetim yoktu Joey, dedi yavaşça.

Ama korkutmayı başardın!

Gideon parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. Bak, biraz sakinleşelim, ne dersin?

Bunu nasıl yapmamızı önerirsin?

Belki bir şeyler yesek, kendimizi daha iyi hissederiz.

Yani ben daha iyi hissederim, öyle değil mi, diyerek çenesini kaldırdı Joey. Çünkü senin kendine son derece hakim bir durumda olduğunun farkındayım Bay Sakini

Gideon’un onunla daha fazla tartışmaya niyeti yoktu. Dışarıdan bir şey sipariş etmemizi istemiyorsan, somon fümenin yanma yumurta kiralım, tost da yapalım, ne dersin?

İkimizin de yemek pişiremediğimizi unutuyorsun.

Sen tost ekmeklerine yağ sürebilirsen, benim mutfak becerim yumurta kırmaya ve somon fümeyi paketten çıkarmaya yetebilir. Gideon öğrencilik yıllarında, harçlığını yetiştiremediği zamanlarda, nasıl sadece yumurtayla yaşadığını hatırladı.

Emin misin?

Gideon başını salladı.

Belki de yemek pişirmeye girişmeden önce, üstüne daha rahat bir şeyler giymek istersin.

Daha rahat giysiler mi? Kast ettiğin kot pantolon falansa, kot pantolonum yok Joey.

Neden peki, diye sordu Joey şaşkınlıkla.

Gideon omzunu silkti. Tarzım değil.

Joey’in gözlerinin içi gülüyordu. Madem öyle doğru mutfağa Lord St Claire!

Gideon, Joey’in neşesinin yerine gelmesine memnun olmuştu.

Siyah beyaz renklerin hakim olduğu mutfağa girince, doğruca buzdolabına yönelip yumurtaları, sütü ve tereyağını çıkardı.

Ve birden Joey'le yemek yapma fikri keyfini kaçırdı.

Daha doğrusu, biriyle birlikte yemek yapma fikri ürkütücü geldi... Kendi başına bile yemek hazırlamayı sevmezken, bir kadınla yemek hazırlamak...

Haklıymışsın. Karnım doyunca kendimi daha iyi hissetmeye başladım, dedi Joey iskemlesine yaslanırken.

Yemek için mutfak masasını tercih etmişlerdi.

Daha doğrusu Joey, o resmi görünümlü yemek odasındansa, burada yemeleri için ısrar etmişti. Görmesine izin verilen diğer iki oda da bir ev sıcaklığından çok uzaktılar. İnsan bu evde birinin yaşadığına bile inanamıyordu. Zaten Gidon'un ofisi de, orada her gün çalışan bir adam olduğuna dair hiç bir ipucu vermiyordu. Gerçi şimdilik Lucan'ın ofisinde çalışıyordu ama hafta başında bir evrak almaya gittiğinde, onun odasının da Lucan'ın odasından farksız olduğunu görmüştü. Oysa kendisi, bir aylığına gelmiş olmasına rağmen, Lexie'nin ofisini kişisel eşyalarıyla doldurmuştu.

Acaba Gideon neden böyle yaşamayı tercih ediyordu? Kim böyle bir yerde yaşamak isterdi ki? Belki de bulunduğu yerlere kişiliğini yansıtmayarak, kendini duygusal yaşamdan uzak tuttuğuna inanıyordu. Lütfen burada kalmamı önermeni takdir etmediğimi düşünme.

Ama teklifimi yanlış değerlendirdin.

Doğru ve farkındaysan şu an özür dilemeye çalışıyorum.

Gideon gözlerini kısıp, Joey'in sözlerini değerlendirmiş gibi düşündü. Sana engel olmayayım.

Joey bir kahkaha attı. Bu konuda biraz daha nezaket göstermeni beklerdim.

Gideon gülümsedi. Doğrusu Joey McKinley'nin benden özür dileyecek olmasından öylesine keyiflendim ki, nezaketi düşünemedim. Birbirimize ne kadar kaba davrandığımız düşünüldüğünde, bazı konularda nasıl uzlaştığımıza şaşırmmamak mümkün değil... diyen Joey cümlesini tamamlar tamamlamaz kızarıverdi. Benim demek istediğim...

Sorun değil Joey, ne demek istediğini biliyorum. Gideon da bütün gün aynı şeyi düşünmüştü ve bulabildiği tek yanıt, zıt kutupların birbirini çektiğine dair teoriydi. İkisi, tıpkı ay'ın serinliği ve güneş'in sıcaklığı gibiydiler.

Ve aralarındaki bu çekim hiçbir zaman azalmıyordu...

Gideon kaşlarını hafifçe çatı. Bu sabah olanlar...

Umarım yine beni aşağılamaya kalkışmayacaksın, çünkü hatırladığım kadarıyla bu karşılıklı yaptığımız bir şeydi.

Benim söylemek istediğim, bu sabah hiç olmadığı kadar kontrolümü kaybettiğimdi.

İnan bana, kontrol sözcüğüne bambaşka bir yorum getirdin.

Bu yüzden de, sabah olanlardan pişmanlık duyduğumu belirtmeliyim.

Söylesene Gideon, ilişkilerin uzun sürer mi?

Gideon beklemediği bu soru karşısında şaşırdı. Efendim... İlişkilerinin genellikle uzun sürüp sürmediğini sordum, diye sorusunu tekrarladı Joey. Tamam, çok yakışıklı ve seksi bir adamdı ama ortada bir kadın falan da yoktu.

Gideon huzursuzlukla kımıldandı. Senin deyimimle, ilişkilerde tamamen dürüst davranmayı tercih ederim.

Joey kaşlarını kaldırdı. Benim deyimimle mi? Peki, sen nasıl adlandırıyorsun?

Gideon omzunu silkti. Karşılıklı ihtiyaç anlaşması...

Joey bir kahkaha patlattı. Karşılıklı ihtiyaç anlaşması mı? Bir iş sözleşmesi gibi mi yani?

Ben böyle düşünmeyi tercih ediyorum.

Peki, bu karşılıklı ihtiyaç anlaşmasının süresi ne kadar oluyor? Genellikle ilk randevu sonrasında, yeniden görmek isteyip, istemediğini söylerim.

Yani yatmak isteyip, istemediğini demek istiyorsun.

Gideon başını salladı. Evet.

Otuz dört yaşında, bekar bir erkek olmana şaşmamak gerek o zaman...

Otuz dört yaşında, bekar bir erkek olmak benim tercihim...

Sen böyle olduğuna inanmaya devam et Gideon, dedi Joey alaycı bir tavrıyla. Ama şahsen ben, şu karşılıklı ihtiyaçlar söyleviden sonra, seninle ikinci kez çıkacak bir kadın olduğuna inanmıyorum!

Gideon, konunun nasıl olup da kendi ilişkilerine geldiğini anlayamamıştı. Zaten anlamaya da çalışmamalıydı, çünkü Joey McKinley, istediği zaman, istediği konuyu gündeme getirirdi.

Sanırım bana da şu karşılıklı ihtiyaçlar anlaşmasını yapmamızı önermediğin için şükretmem gerekiyor.

Gideon'un yüzünde anlaşılmaz bir ifade vardı. Teklif etsem yanıtın ne olurdu?

Joey onun gözlerinin içine baktı. Tahmin et!

Gideon, ona birkaç saniye bakıp, bir tahmin yürütmeye çalıştı ve Joey'in gözlerindeki öfke pırıltılarını gördüğü anda, yanıtının ne olacağını da anladı.

Joey masayı ve mutfağı topladıktan sonra, Şimdi beni spor salonunun otoparkına götürürsen sevinirim, arabamı almalıyım da...

Elbette bunu yapabilirim, dedi Gideon. Tabi sonrasında ya bura-ya dönmemiz, ya da senin evine gitmemiz koşuluyla.

Gideon...

Bunu tartışmayı reddediyorum Joey.

Joey, onun sesindeki ve tavrındaki kararlılığı görebiliyordu, ama geceyi onunla aynı çatı altında geçirmek fikri hiç de iç açıcı değildi. Elbette kendisini yalnız bırakmak istemediği için ona minnettardı. Ve tabi Gideon'un yalnız bırakmak istemediği kişinin Joey McKinley değil de, Stephanie'nin kız kardeşi olduğunu biliyordu... Pekala, dedi sonunda. Bana gidiyoruz, ama sakın iyi ev sahibi rolü oynamamı bekleme. Sana yatağımı verip, kanepede yatamam.

Gideon alaycı bir ifadeyle güldü. Böyle bir beklentim yok zaten. İyi, seni hayal kırıklığına uğratmadığıma sevindim.

Gideon üstüne bir iki giysi almak için yatak odasına giderken, bu kadının her davranışı, her sözüyle kendisini kasten şaşırttığı ve tahrik edip, arzuyla kıvrandırdığını düşünüyordu.

Ve bu kadın, asla hayal kırıklığı yaşatmıyordu...

ON BİRİNCİ BÖLÜM

BURADA rahat edeceğinden emin misin?

Joey, oturma odasındaki kanepeye bulabildiği temiz bir nevresim takım, iki eski battaniye ve bir yastıkla yatak hazırlamıştı.

Muhtemelen hayır, diye karşılık verdi Gideon küçük çantasını yere bırakırken. Cebinden cep telefonunu ve cüzdanını çıkarıp masanın üstüne yerleştirdi. Ve kuşkusuz bunu biliyor olman, rahat yatağında her zamankinden daha huzurlu uyumamı sağlayacaktır.

Ancak Joey bundan kuşkuluydu. Özellikle de Gideon sırf kendisini koruyabilmek için bunca sıkıntıya girmişken. Belki de kanepede benim uyumam daha iyi olacak...

Sadece şaka yapıyordum Joey, diyen Gideon, kendini kanepeye bırakıp gülümsedi. Burada rahat edeceğimden eminim.

Tamam, öyle diyorsan...

Joey artık odasına gitmesi gerektiğinin farkındaydı, ama nedense bir türlü gidemiyordu. Zaten yatağına gitse de uyuyabileceğinden kuşkuluydu ya neyse... Gideon'un birkaç metre uzağında olduğunu bilerek, nasıl uyuyabilirdi ki? Bu adam muhtemelen çıplak yatardı...

Evet, öyle diyorum Joey, hadi git yat artık.

Joey ona son bir kez baktı. Gözleri parlıyordu sanki. Acaba bu, onun da aynı şeyleri düşündüğünü mü gösteriyordu? Kuruyan dudaklarını ıslattı. Seni burada yatırdığım için suçluluk hissediyorum.

Güzel.

Gideon!

Şakaydı, şakaydı...

Sabah benden önce uyanırsan mutfakta kahve var ve...

Ben de kahvaltımı yatağıma getireceğini hayal ediyordum.

Şaka yapıyor olmalısın.

Gideon güldü. Ne sanıyordun?

Joey yüzünü buruşturdu. İnan bana böyle bir hayalin varsa çok beklersin.

Gideon abartılı bir şekilde içini çekti. İşte yaşamın getirdiği hayal kırıklıklarından biri daha...

Joey, onun bu alaycı ruh haliyle baş etmekte güçlük çekiyordu ve kafası iyice karışmıştı. İyi geceler Gideon, dedi ve odasına gidip, kapısını kapatıp, sırtını kapıya dayadı. Kalbi deli gibi atıyor, yanakları alev alev yanıyordu.

Saçmaydı... Bu gerçekten de çok saçmaydı...

Sahip olamayacağı bir adama platonik aşk duyan on sekiz yaşında bir genç kız değil, yirmi sekiz yaşında, isim yapmış bir avukattı.

Gideon'a ilgi duyuyor olabilirdi, ama onu elde edemeyeceğini de biliyordu. En azından kendi istediği anlamda sahip olamayacağını biliyordu ve maceraya atılacak hali de yoktu.

Joey gider gitmez, Gideon'un neşesi de yok olup gitmişti. Kendine rahatmış gibi rol yapacak hali de yoktu ya... Kalkıp odanın içinde huzursuzca dolaşmaya başladı.

Onun birkaç metre uzakta yattığını bilirken, nasıl uyuyabilirdi ki? Bu kadın çıplak yatıyor olmalıydı...

Çıplak yatıyor...

Bu ihtimali düşünmek bile, Gideon'un tahrik olmasına yetmişti. Joey'in dolgun göğüslerini, incecik belini ve yuvarlak kalçalarını ipek çarşafın üzerinde sere serpe düşünmek, kalp atışlarının hızlanmasına yol açmıştı.

Tam bu sırada yatak odasının kapısı açıldı.

Gideon kaşlarını kaldırıp Joey'e baktı.

Banyoyu kullanmam gerekiyor, dedi Joey boğuk bir sesle. Üzerinde bol bir tişört vardı.

Gideon, onu çıplak hayal ederek kendine işkence etmişti ve şimdi o vücudun, boi bir tişörtün altından bile mükemmel görüldüğünü fark edince...

Başım ıstırapla salladı. Kimi kandırdığını sanıyordu? Joey çuval bile giyse, onu seksi bulurdu. Üstelik tişörtün altında çıtırçıplak olduğundan da emindi.

Tekrar iyi geceler, diye mırıldandı Joey, bakışlarını kaçırarak ve odasına girip, kapıyı sıkıca kapattı.

Gideon oturma odasının ortasında öylece durmuş, yatak odasının kapısına bakıyordu.

Joey, o kapının gerisindeydi ve onun dolgun dudaklarını öpmek için dayanılmaz bir istek duyuyordu.

Onu kollarına alıp baştan çıkarıncaya dek öpmek ve okşamak istiyordu.

Kahretsin!

Kanepenin yanında yerde duran çantasını kapıp, banyoya yöneldi. Soğuk bir duşa ihtiyacı vardı.

Uzun sürecek, soğuk bir duşa...

Joey, bu kadar rahatsız ve huzursuz bir gece geçirdiğini hatırlamıyordu.

Gideon'un kendi evinde, oturma odasındaki kanepede yattığını bilmekten daha rahatsız bir durum olabilir miydi zaten.

Gece boyunca, en az beş altı kez yatağından kararlılıkla kalkmış ve Gideon'un yanına gidip, onu odasına davet etmeye niyetlenmişti. Başladıkları şeyi bitirmek için dayanılmaz bir arzu duyuyordu. Ama nasıl olduysa, her seferinde kendini durdurabilmiş ve yatağına dönebilmişti.

Saat sabahın yedi buçuğuydu.

Joey bitkin bir halde yataktan kalktı, odasından çıkarak, Gideon'a hiç bakmadan, doğruca banyoya girdi.

Sonra da banyodan çıkıp, mutfığa doğru yöneldiği sırada, dönüp onun yattığı yere baktı.

Gideon derin bir uykundaydı. Üzerindeki pike hafifçe kaymıştı. Sırtı çıplaktı. Pikenin altında çınlı çıplak bir vücut olduğunu tahmin edebiliyordu. Yavaşça kanepeye yaklaştı. Ona o kadar yaklaşmıştı ki, biraz eğilse, onu öpebilirdi...

Kahvaltı kokusu almadım.

Joey kahverengi gözlerin birden kendisine baktığını fark edince, ne yapacağını şaşırdı. Uyuduğunu sanıyordum, dedi suçlar gibi. Utancından yüzü alev alev yanıyordu.

Gördüğün gibi uyanığım. Gideon pikeyi beline doladı. Vücudunun kendisinden önce uyandığının farkındaydı ve Joey'i yataktan kalkmış haliyle görmenin, bu durumu için hiç iyi olmayacağı açıktı. Ve Joey'in şaşkınlıkla bakan gözlerinden, durumunun onun tarafından da anlaşıldığını fark ederek, Ne bekliyordun ki, elbette vücudumun bir bölümüm seni gördüğüne çok sevindi, dedi muzipçe.

Joey dudaklarını ıslattı. Peki, ya diğer bölümü ne düşünüyor? Gideon kolunu, başının altına koydu. Dediğim gibi, kahvaltı kokusu almadım. Gece boyunca Joey'in kapısını çalmamak için verdiği mücadeleden yorgun düşmüştü. Soğuk duş da hiç bir işe yaramamıştı ve kanepeye yatar yatmaz yine Joey'le ilgili erotik hayaller kurmaya başlamıştı. Ve şimdi onu karşısında, böyle uyku mahmuru bir halde görünce, onunla sevişme isteği doruğa çıkmıştı.

Dün akşam kahvaltı hazırlamayacağımı söylemişim. İstersen mutfakta kruvasan bulabilirsin, diyen Joey, arkasını döndü.

Gideon birden yerinden doğruldu ve Joey'in bileğini tuttu. Nereye gidiyorsun?

Joey güçlkle yutkundu. Mutfığa... Kahve ve çay yapacağım. Birkaç dakika önce, bana günaydın öpücüğü mü verecektin?

Joey gözlerini kocaman açtı. Saçmalama...

Bana yalan söyleme Joey. Tabi kendine de...

Joey geriye çekilmeye çalıştı. Yalan söylemiyorum...

Bence söylüyorsun.

Hayır!

Evet! Gideon'un, Joey'in bileğini tutan parmakları sıkılaştı ve onu bir anda kendi üstüne doğru çekti.

Gideon, kes şunu!

Dudakları birbirine değdi degecekti.

Joey öylece, nefes bile almadan kalakaldı. Gözlerini Gideon'un gözlerinden alamıyordu. Neden sonra, Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum, diyebildi.

Gideon, Joey'in bileğini bırakıp, yüzünü ellerinin arasına aldı. Dün gece uyuyabildin mi?

Ben... Pek sayılmaz.

Ben de uyuyamadım.

Joey gergin bir ifadeyle kuruyan dudaklarını ıslattı. Ama bu çözüm değil Gideon.

Peki, sence ikimizden biri olacakları engelleyebilir mi? Gideon hafifçe kımıldayarak, Joey'in bacaklarını araladı. Sen yapabilir misin?

Joey artık tam olarak onun üzerindeydi ve aldığı zevk inanılmazdı. Hafifçe inledi. Şimdiden ıslandığını hissediyordu.

Joey!

Joey yeşil gözlerini Gideon'un gözlerine dikti. Peki, sen yapabilir misin?

Gideon başını salladı. Denemeye bile kalkışmam.

Onu banyoya giderken gördüğü an, bu savaşı kaybettiğini anlamıştı. Onun sutyensiz göğüslerinin tişörtün altında kabarmış bir halde, çıplak bacaklarıyla banyoya doğru salınarak yürüdüğünü gördüğünde, onunla sevişmesinin kaçınılmaz olduğunu kabul etmişti.

Yavaşça yerinden doğrulup, son birkaç dakikadır yapmak için yanıp tutuştuğu şeyi yaptı ve onun üstünden tişörtü çıkardı.

Joey'in dipdiri göğüsleri ortaya çıktı. Çırılçıplaktı...

Gideon gözlerini, onun gözlerinden ayırmadan uzanıp, dudaklarından öpmeye başladı. Bunu uzun zamandır bekliyorum, diye mırıldandı, onun göğüs uçlarını öperken.

Sonrasında da öpüşmeleri, birbirlerini çıldırtacak raddeye gelene kalan devam etti.

Daha fazla dayanamayacağım, diye inledi Gideon sonunda. Artık içinde olmak zorundayım. Üzerindeki pikeyi yere fırlatıp, doğruldu ve Joey'i altına alarak, kalçasından sıkıca tuttu. Beni içine al Joey.

Joey de bunu istiyordu ve Gideon'a yol gösterirken, heyecanla titriyordu.

Gideon kendini, onun içine itti...

Joey acıyla kasıldı... Tırnakları hafifçe Gideon'un sırtına geçti.

Ve Gideon birden donakaldı...

Gideon...

Kahretsin, neler... Gideon'un gözlerinde garip pırıltılar vardı. Kahretsin Joey... Bana ilk olmadığımı söyle!

Joey, onun sesindeki suçlayıcı tınıyla, adeta yerin dibine girdiğini hissetti. Ben... Bu fark eder mi?

Fark eder mil

Joey'in sözleri, Gideon'un beyninde yankılanıyordu.

Joey'in bir bakire olması mı, fark eder miydi?

Onun masumiyetini almış, canını yakmış olması mı, fark eder miydi?

Tanrım... Elbette fark ederdi...

Gideon, onu omuzlarından tuttu. Hayır... Sen... Sen bakire olamazsın!

Şey... Artık değilim... dedi Joey yavaşça.

Gideon, inanamazmış gibi başını iki yana salladı. Ama herkes biliyor... Sen ve Pickard...

Siz aylardır çıkıyorsunuz...

Sana kaç kez söyledim. Onunla sadece arkadaşız.

Ama bunca zamandır... Başka... Başka erkeklerle de çıkmış olmalısın...

Joey, hayatı boyunca bu kadar utanç verici bir konuşma yaptığını hatırlamıyordu.

İkisi de çıılçılak ve hala tek vücut haldeydiler.

Ne yani, Gideon daha önce çıktığı erkeklerle neden yatmadığını mı sorguluyordu şimdi de... Tanrım! Neden başına böyle şeyler geliyordu ki? Dudaklarını ıslattı. Sence de bunu daha sonra konuşsak daha iyi olmaz mı Gideon?

Gideon'un bakışları öfkeliydi. Hayır, şimdi konuşacağız!

Joey gözlerini ondan kaçırıldı. Şu anda biraz tuhaf olmaz mı?

Gideon, sağlıklı düşünecek durumda değildi. Şaşkına dönmüştü. Sanki tüm arzusu yok olup, gitmişti. Hızla ayağa kalktı.

O kalkar kalkmaz Joey, hemen pikeyi yerden alıp, çıplaklığını kapamak istedi, ancak Gideon'un masumiyetinin kanıtım görmesini engelleyecek kadar çabuk davranamamıştı.

Gideon gözlerini bir an için kapatıp, parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. Az önce yaptıklarına inanamıyordu. Gerçi bilmiyordu... Aklının ucundan bile geçmezdi...

Ancak Joey biliyordu...

Dönüp Joey'e baktı. Bunun mantığı yok.

Neyin?

Senin şey olduğun gerçeğinin...

Bakire, diye yardım etti Joey ona. Belli ki, bu kelimeyi söylemekte zorlanıyordu.

Evet! dedi Gideon öfkeyle. Ne sanmıştı? Seviştiklerinde, her şeyin birdenbire muhteşem bir hale dönüşeceğini mi sanmıştı?

Aslında Gideon bakire olduğunu fark edinceye kadar, Joey için her şey harika gidiyordu, ama sonra birden kabusla dönüşmüştü.

Evet, tam anlamıyla kabusla dönüşmüştü...

Çünkü...

Gideon saçmalamaya başlamıştı...

Joey de ona aşık olduğunu anlamıştı...

ON İKİNCİ BÖLÜM -

SEVİŞMEMİZLE ilgili sorunun, tam olarak nedir Gideon?

Gideon siyah koşu şortunu giyerken, ne düşüneceğini, ne diyeceğini bilemeyecek kadar şaşkındı.

Tanrım, bu nasıl olabilirdi?

Joey yirmi sekiz yaşında bir kadındı ve görmüş geçirmiş biriymiş gibi bir izlenim yaratıyordu. Kahretsin! Nasıl olurda böyle bir kadın bakire olabilirdi?

Ama bakireydi işte...

Yani az öncesine kadar...

Ne hissetmesi gerektiğini hiç bilemiyordu.

Ve Joey'in şu anki yüz ifadesi, tam olarak ne düşündüğünü bilene kadar, ağzını kapalı tutması gerektiğini söylüyordu. Joey...

Joey, onun kendisine ulaşmasını engellemek istercesine, kanepenin en ucuna çekildi.

Bak, seni incitecek değilim... Yani daha fazla demek istiyorum. Şayet bilseydim...

Bundan bahsedilmesini istemiyorum Gideon. Şimdi duş almaya gidiyorum ve sana tavsiyem, ben banyodan çıkmadan, evimden çekip gitmiş olman.

Bunu yapamayacağımı biliyorsun. O, Newman denen adam sağa sola saldırırken, bunu yapamam.

Joey ona alaycı bir bakış fırlattı. Newman sağa sola saldırmıyor Gideon. Hem saldırıyor olsa da, bugün bir yere çıkmaya niyetim yok... Yani sorun yok.

Doğru olabilirdi, ama şimdi de ikisinin arasında sorun vardı.

Yani şu anki sorunun, Newman'la bir ilgisi yoktu.

Sorun olan kendisiydi...

Keşke fark ettiği an dursaydı. Ama o kadar şaşırmıştı ki, makul davranabilecek halde değildi. Niçin başka kimse olmadı Joey? dedi birden.

Bu, doğru soru değil Gideon.

Peki, doğru soru ne?

Joey ayağa kalktı ve alaycı bir kahkaha attı. Dediğim gibi duş alacağım. Giderken kapıyı çekersin.

Gideon, onun banyoya gidişini izlerken, bu konuyu şu an için daha fazla üstelemesinin doğru olmayacağını anladı.

Kahretsin!

Doğru soru neydi acaba?

Joey banyoya gidene kadar nasıl dayandığını bilemiyordu. Yaşlar gözlerinden sel gibi boşaldı.

Tanrım! Bu ne kadar korkunç bir durumdu.

Gideon'a aşık olmuştu...

Asla aşık olmayacağını açıkça belli eden bir adama aşık olmuştu...

İşlerin bu kadar ileri gitmesine izin vermemeliydi... Arzularına yenilmemeliydi... Daha doğrusu duygularına yenilmemeliydi... Çünkü kendisini bütün gece uyanık tutan şey arzuları değil, aşkıydı.

Aşkına engel olamamıştı.

Bekaretinin, aşkı için bu kadar büyük bir soruna neden olacağını bilse, yıllar önce bunu halletmenin bir yolunu bulurdu. Bulabilir miydi? Hayır, bulmazdı.

Joey ve Stephanie mutlu bir ailede büyümüşlerdi. Anne, babaları ilk günkü gibi aşıktılar birbirlerine. İşte bu yüzden de, böyle bir aşk evliliğinin ürünü olan çocuklar olarak, ikisi de daha azıyla yetinemeyeceklerine karar vermişler ve aşık olmadıkları bir adamla yatmayı kabul edilemez görmüşlerdi.

Tamam, Joey bu sözünü tutmuş ve kendini çılgınca aşık olduğu adama vermişti. Ama büyük bir sorun vardı, çünkü aşık olduğu adam kendisini sevmiyordu. Yani her şeyi berbat etmişti.

Onun yüzüne nasıl bakacaktı?

Neyse ki, Gideon o kadar duygusuzdu bir adamdı ki, ona aşık olduğunu anlaması mümkün değildi.

Eğer aksi olsa, sorulacak doğru sorunun ne olduğunu bilmez miydi? İlk birlikte olacağı erkek olarak, neden kendisini seçtiğini sormaz mıydı?

Gideon, hala Joey'in evindeydi.

Yarım saat sonra banyodan çıkan Joey, doğruca odasına gidip kot pantolonuyla, yeşil bir kazak giydi, sonra da mutfığa gitti. Ve mutfığa girer girmez de donup kaldı.

Masanın üzerinde bir fincan çay, bir fincan kahve ve tabaklarda da kruvasan ve tost vardı. Ne yapıyorsun Gideon?

Kahvaltı hazırlıyorum, dedi Gideon tereyağını masaya getirirken. Çay sevdiğin için, sana çay yaptım...

Benim hakkımda hiçbir şey bilmediğini, çok kısa bir süre önce kanıtladın Gideon.

Bak Joey, seninle tartışmak istemiyorum.

Zaten buna vaktin olmayacak Gideon, çünkü gidiyorsun. Hemen! Böyle gidemem.

Görmüyor musun, anlamam gerekiyor, senin niçin...

Senin hiçbir şey anlayabileceğini sanmıyorum Gideon. Sen bir robot gibi yaşıyorsun. Evin otel gibi, ofisinde de kişiliğini yansıtacak tek bir çöp bile yok. Senin hayatında duygulara yer yok. Böyle yaşanmaz. Ama yarım saat önce beni, duygusuz bir robot gibi görmüyordun. Yarım saat önce olanların, duygularla bir ilgisi yoktu. Çıplak bir kadınla, çıplak bir erkeğin, içgüdüsel tepkileri o kadar.

Gideon derin bir nefes aldı. Yani demek istediğin, aramızda olanların senin için bir anlamı olmadığı mı?

Beni tartışmıyorduk Gideon. Tartışacak da değiliz. Hiçbir zaman. Lütfen gider misin artık?

Gideon, aralarını düzeltmek için, doğru bir şeyler söylemesi gerektiğini biliyordu ama bu konuda son derece yeteneksiz olduğunu da biliyordu. Niçin oturup kahvaltımızı yapmıyoruz? Dün gece yemek yediğinde, kendini daha iyi hissetmiştin...

Bu kez işe yaramayacak. Şu an istediğim tek şey, çekip gitmen. Seni böyle bırakamam. Daha yarım saat önce seviştik ve...

Bunu konuşmak istemiyorum!

Tam bu sırada Gideon'un telefonunun çaldığı duyular.

Polis arıyor olabilir, diyen Gideon, telefonunu almak için oturma odasına gitti.

Yalnız kalan Joey biraz olsun rahatlamıştı. Bacaklarının titremesine daha fazla dayanamayarak iskemleye oturdu.

Annem aradı, dedi Gideon mutfığa döndüğünde. Hafta sonu Edinburg'a gitmemi istiyor.

Daha az önce, ona gitmesi için ısrar eden Joey, birden içinde büyük bir boşluk hissetti.

Benimle konuşmak istediği özel bir konu varmış.

Hafta sonunu Edinburg'ta geçirmek çok hoş olur, dedi Joey üzüntüsünü belli etmemeye çalışarak.

Hiç değilse birimizin hoşuna gitmesi güzel.

Ne demek istiyorsun?

Gideon omuzlarını kaldırdı. Tabii ki benimle geliyorsun.

Tabii ki gelmiyorum, dedi Joey afallamış bir halde.

Joey, bu sabah aramızda yaşananlar, Nevvman gerçeğini değiştirmez. O adam ortalıkta dolanırken, seni burada bırakıp Edinburg'a gidemem.

Bu çok saçma! Annen ne düşünür?

Anneme seni getireceğimi söyledim bile.

Joey şaşkına dönmüştü. Peki, ona Newman'dan söz ettin mi? Hayır. Onu endişelendirmemize gerek yok.

Peki, annene benim gelmem konusunda ne gerekçe gösterdin? Hiçbir şey söylemedim. Niçin söyleyeyim ki? Nevvman konusu halledildiğinde açıklama yaparım.

Yani, o zamana kadar bırakalım, annen istediğini düşünsün, öyle mi? Hayır Gideon ben gelmiyorum.

Gideon gözlerini kıstı. Bugün için hiçbir programın olmadığını söylemiştin.

Bu, bütün günümü havaalanında geçirmek istediğim anlamına gelmiyor.

Geçirmeyeceksin, diyerek gülümsedi Gideon. St Claire helikopteriyle gideceğiz. Merak etme, brövem var.

Oh, çok rahatladım, dedi Joey alaycı bir tavırla. Kusura bakma Gideon, ama ben yokum.

Sen gitmezsen, ben de gitmem Joey, dedi Gideon kararlılıkla. Çocukça davranma. Annenin, önemli bir şey konuşmak istediğini söylememiş miydin?

Ya birlikte gideriz, ya da birlikte burada kalırız. Seni burada yalnız bırakamam Joey. Konu kapanmıştır.

Sana göre öyle olabilir, diye bağırdı Joey. Ama bana göre kapanmadı. Edinburg'a gitmeyeceğimi söyledim ve gitmiyorum. İşte konu şimdi kapandı!

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

YÜZÜNDEKİ o küstah gülümsemeyi hemen yok etmezsen, ben yok etmeyi bilirim!

Joey'in bu sözleri, Gideon'un üzerinde tam ters bir etki yaptı ve gülmek için kendini güç tuttu.

Bir saat kadar önce Joey, öfke içinde çantasını hazırlamış, helikoptere binmiş ve hiç konuşmamıştı. Ve sonunda helikopterden inip, Gideon'un annesinin evine doğru ilerledikleri sırada, patlamıştı.

Gideon'la gitmeye karar vermesinin tek bir nedeni vardı, annesinin Gideon'la görüşmek istemesi. Gideon da yalnız gitmemekte ısrarcı olunca, iki oğlunun birden arka arkaya evlenmesiyle sarsılmış olan Molly St Claire'in, kendini iyice yalnız hissetmesine neden olmak istememişti.

Joey daha önce birkaç kez karşılaştığı bu kadını, gerçekten sevmişti. Ve eğer Gideon'a ihtiyaç duymuşsa, sırf kendi nedenleri yüzünden, bu kadıncağızı oğlundan mahrum edemezdi.

Gideon dönüp, Joey'e baktı. Sadece kar yağmadığı ve rahat bir iniş yaptığımız için seviniyorum Joey.

Joey tabi ki Gideon'un bu açıklamasına inanmayacaktı. Zaten yüzündeki o küstah gülümseme, daha kendisiyle İskoçya'ya gelmeyi kabul ettiği anda belirmişti.

İşte şimdi de, Molly St Claire'in kapısına dayanmışlardı.

Gideon'a kendisiyle niçin gelemeyeceğini bir türlü anlatamamıştı ve sonunda da pes ederek, annesine yapılacak açıklamayı, Gideon'a bırakmıştı.

Gideon! Molly St Claire, daha onlar zili çalmadan kapıyı açmıştı. Gözlerinin içi gülüyordu.

Gideon annesini görünce, ne konuda konuşmak istediğini daha da çok merak etti. Annesi, kendi kendine yetebilen bir kadındı. Hiçbir zaman çocuklarının hayatına müdahale eden, yalnız kaldığı için sızlanan ve oğullarına duygu sömürsü yapan bir anne olmamıştı. Bu yüzden de, Edinburg'a gelmesini istemesine çok şaşırmıştı. Neredeyse emri vaki yapmıştı.

Molly oğluna sarıldı ve hemen Joey'e dönüp, onun iki elini birden tutarak, Joey, dedi sıcak bir gülümsemeyle. Geldiğine çok sevindim. İçeriye gelin de ateşin yanında ısının. Uçuşunuz nasıl geçti?

Joey, Gideon'a kaçamak bir bakış fırlattı. Daha önce hiç helikoptere binmemiştim, bu yüzden de bir kıyaslama yapamıyorum.

Gideon iyi bir pilottur. Size çay hazırladım, hadi oturma odasına geçelim.

Gideon'un annesi, onları çok sıcak bir şekilde karşılamıştı, ama Joey buraya geldiği için hala büyük bir rahatsızlık hissediyordu. Beni de davet ettiğiniz için teşekkür ederim Bayan St Claire, dedi gülümseyerek. Gerçekten çok nazicsiniz.

Lütfen bana Molly de canım, dedi ellili yaşlarındaki Molly. Hala çok güzel bir kadındı. Kahverengi gözleri, tıpkı Gideon'un gözlerine benziyordu.

Çaydan önce bavullarımızı yukarıya çıkarayım mı, diye sordu Gideon, annesinin kendisini bu kadar acele çağırmış olmasına karşın, bu kadar rahat davranıyor olmasına hayret ederek.

Oh, evet canım. Doğrusunu isterseniz durumunuzu... Bilmediğim için size mavi odayı hazırladım, ama isterseniz biriniz bitişik odaya da geçebilir.

Gideon annesinin bu sözlerinden, Joey'in utanacağını sanmıştı ama belli ki yanılmıştı.

Joey tehditkar bakışlarını Gideon'a çevirmiş, ne diyeceğini bekliyordu.

Ben bavulumu bitişik odaya bırakırım, dedi Gideon aksi bir ifadeyle ve hızla merdivenlere yönelip, gözden kayboldu.

Yoksa yanlış bir şey mi söyledim, diye sordu Molly şaşkınlıkla.

Joey omuzlarını silktili. Sanırım size bir çift olmadığımızı söylemeliyim.

Öyle mi? Neden peki? Molly hayal kırıklığına uğramış gibiydi. Oysa seni ilk gördüğüm günden beri, Gideon'u şöyle bir silkeleyip, sarsarak, kendine getirecek bir kadın olduğunu düşünmüştüm.

Joey bir kahkaha attı. Çevresine ördüğü duvarı sarstığını söyleyebilirim.

Öyleyse o duvar yıkılana dek, sarsmaya devam etmeni öğütlerim canım.

Bu gerçekleşene kadar, saçlarım ağarabilir ama...

Molly, Joey'in ellerini tuttu. Oğullarımın üçünü de eşit derecede severim Joey, dedi. Lucan ve Jordan adına çok mutluyum, ama Gideon için kaygılarım olduğunu saklamayacağım. Aslında o, sevgi dolu bir çocuktü.

Joey'in gözlerinin önünde birden sapsan saçlı, iri kahverengi gözlü küçük bir erkek çocuğu belirmişti.

Babasına çok düşküdü, diye devam etti Molly. Ayrıldığımızda çocuklarımın üçü de etkilendi, ama Gideon tek kelimeyle yıkıldı ve sanırım duygu dünyası derinden sarsıldı. Bunu o sıralar pek fark etmemişim, ama zaman geçtikçe, onun bu durumu, en büyük endişem haline dönüştü. Lütfen ondan vazgeçme canım. Seni buraya getirmesi, çok önemli bir sinyal...

Tam bu sırada Gideon aşağıya indi.

Joey birden kendini fazlalık gibi hissederek, Ben çaydan vazgeçip, dinlenmeye çekilsem sakıncası olur mu, diye sordu Molly'ye. Dün gece pekiyi uyuyamadım da.

Elbette, diye gülümsedi Molly. Sabah görüşürüz. İstedğin bir şey olursa, lütfen çekinme. Sonra da oğluna dönerek, Gideon, Joey'e odasını gösterir misin canım, dedi.

Oh, tarif ederseniz odamı bulabilirim, dedi Joey aceleyle merdivenlere giderken. Anne oğlun bir an önce baş başa kalmalarını istiyordu.

Molly, bir an önce oğluyla konuşsa, çok iyi olacaktı...

O kadar da kötü bir durum değil, dedi Joey.

Pazar akşamıydı.

Londra'ya dönmüşlerdi ve Joey'in evinin önünde durmuş, konuşuyorlardı.

Dün akşam yemekte gördüğüm kadarıyla, Angus Murray oldukça iyi bir adama benziyor. Anneni çok sevdiği de her halinden belli oluyordu.

Gideon hafifçe başını salladı. Annesinin konuşmak istediği konunun, yani Angus Murray'la evlenmeye karar vermiş olmasının şaşkınlığını, hala atlatamamıştı.

İskoçyalı iş adamı, altmışlı yaşlarındaydı ve Molly'yle bir yıl önce tanışmışlardı. Düğün yaza yapılacaktı ve Molly, Angus'un, Highland'taki evine taşınacaktı.

Gideon bu habere çok şaşmıştı, ama annesinin bunca yıldan sonra, nihayet sevebileceği bir adam bulmasına da sevinmişti. Bence harika bir çift olacaklar.

Bence de. Bu arada polisin Newman'ı yakaladığını bildirmesi de çok güzel bir haber. Artık zamanını, beni korumaya harcamana gerek kalmadı.

İşte Gideon'un sorunu da buydu. Polis Newman'ı yakaladığını ve suçunu itiraf ettirdiğini bildirdiğinden beri, başka bir şey düşünemez olmuştu.

Sence, o adama ne olacak?

Muhtemelen gözetim altında tutulup terapi görecektir, dedi Gideon düşünceli bir ifadeyle. Bu işin bittiğine sevinmesi gerekiyordu, öyle değil mi? Ama sevinmiyordu. Aslında ne hissettiğini bilemiyordu.

Tamam, o halde, yarın şirkette görüşürüz.

Gideon boş boş bakıyordu.

Gideon...

Ah... Evet... Yarın görüşürüz.

Joey kaşlarını çatıp, Gideon'a baktı. Ne düşünüyordu bu adam böyle? Herhalde annesinin evlenecek olmasından rahatsız olmuştu, ama belli etmek istemiyordu. İyi akşamlar, dedi ve kapıyı açmak için döndü.

Joey...

Efendim.

Gideon, onunla vedalaşmak istemiyordu. Ondandır hiçbir şekilde ayrılmak istemiyordu. İyi uykular dilerim.

İyi uyuyacağımdan eminim.

Yine de...

Joey onun ne yapmaya çalıştığını anlayamıyordu. Ne diye gitmiyordu? Oyalanarak, sabrını mı sınırıyordu? Her an onu içeriye davet edebilirdi. Daha doğrusu yatağına! Dikkatli kullan.

Yarın sabah seni almamı ister misin?

Gideon gider misin artık? Son yirmi dört saattir annene ayıp olmasın diye sana kibar davrandım, ama artık sabrım taşmak üzere! İyi geceler! diyen Joey, eve girdiğinde her yanı titriyordu. Son birkaç günü Gideon'la geçirmişti.

Ve onunla birlikte olmaya bayılıyordu, ama artık ona olan aşkını saklamakta çok zorlanıyordu...

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

GIDEON, saat sabahın ikisi! Joey kapıyı açmış, şaşkınlıkla Gideon'a bakıyordu. Biliyorum.

Gideon siyah kazağını ve pantolonunu çıkarmamıştı, saçları dağılmıştı.

Joey ise bu kez açık yeşil bir tişört giymişti ve kapısının zili çalınmaya başladığında, henüz uykuya dalmamıştı.

Gideon...

Neden ben Joey?

Ne?

Dün sabah, sana sormam gereken soru buydu. İlk erkeğin olarak, neden beni seçtin Joey?

Joey birden elinin ayağının titrediğini hissedip, kapıya sıkıca tutundu. Sabaha kadar bekleyemez mi?

Hayır, dedi Gideon ve Joey'i kenara çekip içeri girdi, kapıyı kapattı. Neden ben, diye sordu yeniden.

Joey yutkundu. Dudakları kurumuştı. Gideon'un, doğru soruyu bulabileceğine hiç ihtimal vermemişti. Şey, bir yerden başlamam gerekiyordu...

Gideon birden uzanıp, Joey'i omuzlarından tuttu. Yirmi sekiz yaşındasın, dedi hırsla. Çok güzel, neşeli ve eğlenceli bir kadınsın...

Neden? Düzinelerce adam bulabilecekken, neden ben? Neden seni sürekli kızdıran bir adamı seçtin?

Joey herhalde uyuyakalmıştı ve kabus görüyor olmalıydı.

Ve kabusu o kadar gerçekçiydi ki, omuzlarını sıkan parmaklar, canını acıtıyordu. Düzinelerce adam bulabileceğimi söylemen çok abartılı...

Joey bunun karakterinin bir parçası olduğunu biliyorum, ama bir kez olsun dalga geçmeyi bırakır mısın?

Joey gözlerini kırptırdı. Gerçekten de sabahın ikisinde buradasın, öyle değil mi?

Gideon'un yanıtı, onu sımsıkı tutup, öpmek oldu. Bu sana yeterince gerçek geldi mi?

Hayır, kabus görmüyordu ve başı büyük dertteydi...

Seninle konuşmak zorundayım, dedi Gideon ısrarla.

Bu saatte mi?

Evet. Ama illa sabaha kadar bekleyelim diyorsan, kanepede oturup, bekleyebilirim.

Bu durumda odama gidip, uyuyabileceğimi mi sanıyorsun? Gideon'un gözleri parlıyordu. Neden uyuyamayasın?

Çünkü... Şey... Çünkü bu gece burada kalamazsın.

Bana nedenini söyle.

Sana iyi geceler dilemek dışında bir şey söylemek zorunda değilim!

Peki, sana aşık olduğumu söylemem, burada kalma ihtimalimi mümkün mü, yoksa imkansız mı kılar? Gideon korku içindeydi. Ya Joey'in davranışlarından yanlış sonuçlar çıkardıysa, ya Joey aşkını umursamazsa... O zaman ne olacaktı?

Yani şimdi sen, bana aşık olduğunu mu söyledin?

Gideon, Joey'in şaşkınlık içindeki halini görünce, hafifçe gülümsedi. Evet.

Ama... Ama sen, bana aşık olmuş olamazsın! Benim patavatsız, kaba, ısrarcı, inatçı...

Evet, hakkında bunları düşünüyordum.

Artık düşünmüyor musun?

Gideon başını salladı. Şu an sana aşık olduğumdan başka bir şey düşünmüyorum. Ve sana evlenme teklif etmekten başka bir şey de düşünmüyorum.

Joey kulaklarına inanamıyordu.

Gideon sevdiğini mi söylüyordu?

Evlenmek istediğini mi söylüyordu?

Aşık olduğunu mu söylüyordu?

Bunun senin için çok beklenmedik olduğunu biliyorum, dedi Gideon heyecanla. Aslında, benim için de çok beklenmedik. Hiç kimseye böyle şeyler söyleyeceğimi tahmin etmezdim. Ama izin verirsen... Eğer bana bir şans verirsen Joey... Yemin ederim ki, beni sevmen için her şeyi yaparım! Her şeyi...

Joey yutkundu. Bana neden seni seçtiğimi sormuştun.

İstemiyorsan yanıt vermek zorunda değilsin, dedi Gideon hemen.

Joey, onu hiç bu kadar telaşlı görmemişti.

Gideon korkuyor muydu? Bu hiç hoşuna gitmemişti.

Seni seçmiş olmamın nedeni, çok basit Gideon. İlk karşılaşmamızda senin kibirli, duygusuz biri olduğunu düşünmüştüm, ama aynı zamanda hayatımda gördüğüm en yakışıklı, en seksi adam olduğunu da düşünmüştüm ve ikimizi beyaz ipek çarşaflarda, çırlıçıplak yatarken hayal etmiştim.

Kırmızı, dedi Gideon. Benim hayallerimde, çarşaflar hep kırmızıydı.

Sen de mi bizimle ilgili hayaller kuruyordun?

Gideon başını salladı. Elimde değildi. Sürekli olarak yaptığım buydu, diye fısıldadı.

Çok şaşırdım.

Joey, artık ona inanmaya başlamıştı.

Gideon seviyordu!

Gerçekten seviyordu!

Bunu hayal etmeye bile korkmuştum! diye devam etti Joey.

Gideon, onun sözlerini nasıl anlamlandırması gerektiğini bilemezmiş gibi, tedirgin bir ifadeyle ona baktı.

Gideon hala anlamadın mı? Ben de seni seviyorum!

Gideon kaşlarını çatıp, dikkatle Joey'e baktı.

Doğru mu söylüyordu?

Yoksa yine şaka mı yapıyordu?

Sevdiğini mi söylemişti?

Joey, duygularım kısıtlamış bir adamı sevebilir miydi?

Bu işte bir mantık aramak zorunda değilsin Gideon, diye fısıldadı Joey mutlulukla. Çünkü aşık olmanın, mantıklı bir yanı olduğunu sanmıyorum. Öylece, oluveriyorsun işte. Sonra da bir kahkaha attı. Bir de baktım ki, sana deli gibi aşık olmuşum. O kadar ki, başladığımız işi bitirmeseydik, üstüne atlayabilirdim.

Gideon göğsünün sıkıştığını hissetti.

Joey'e olan aşkı, tüm benliğini doldurmuştu. Seni çok seviyorum, diyebildi güçlkle ve ona sıkıca sarılıp yüzünü ipek gibi yumuşak saçlarına gömdü. Benimle evlenir misin Joey? Lütfen...

Joey gülümsedi. Yanıt vermeden önce, yataktaki performansını değerlendirmem gerekir.

Gideon bir kahkaha attı.

Joey'in hayatına kattığı neşe ve mutluluğun değerini her zaman bilecekti.

Hııı... Sen haklıymışsın... Deneyim, enerjiden çok daha etkiliymiş, diye mırıldandı Joey, Gideon'un kollarında yatarken.

Gideon kaşlarını kaldırdı. Hala kuşkuların varsa, başka sunumlar da yapabilirim.

Joey bir kakhaha attı ve Bundan hiç kuşum yok, dedi Gideon'un göğsünü okşayarak.

Gideon, onu iyice kendine çekti. Neden profesyonel bir yorumcu olmayı seçmediğini bana anlatacak mısın? Muhteşem bir sesin var. Ben yıllar önce kendime bir söz verdim. Daha doğrusu bir yemin ettim... Şarkı söylemek, benim tek hayalimdi. Ancak biz on yaşındayken, Stephanie'yle bir kaza geçirdik ve o, iki yıl yürüyemedi. Ben de bir yemin ettim... Stephanie iyileşecek olursa...

Şarkı söylemekten vazgeçecektin, öyle mi, diye sordu Gideon şaşkınlıkla. Bu çok... Aptalca, değil mi?

Hayır. Bu çok duyarlı, çok insani bir durum... Ve sana, son derece yakışan bir davranış. İkizinin yeniden yürüyebilmesi için, çok sevdiğin bir şeyden vazgeçmeyi göze aldın sen...

Evet... Çünkü Stephanie'yi, şarkı söylemekten daha çok seviyordum.

Sanırım ben, senin önce sesine aşık oldum, diye mırıldandı Gideon. Jordan'la, Stephanie'nin düğününde sesini işittiğim an için, bir meleğin şarkı söylediğini sanmıştım.

Düğünde şarkı söylememi Stephanie istemişti. Onun isteğiyle söylediğim için de, yeminimi bozmuş olmayacağımı düşünmüştüm.

Peki, ara sıra ben ve çocuklarımız için de şarkı söylersen, yeminini bozmuş olur musun Joey?

Joey gözlerini kocaman açtı. Çocuklarımız mı?

Sanırım yarım düzine çocuk istiyorum. Hepsisi de kızıl saçlı ve yeşil gözlü olmalı.

Ama bazıları erkek olursa, bu durumlarından pek memnun olacaklarını sanmam.

Seni o kadar çok sevecekler ki, kızıl saçlı olmalarına aldırmayacaklar bile...

Gerçekten de yarım düzine çocuk mu istiyorsun, diye sordu Joey hülyalı bakışlarla.

Şey... Altı çok fazla geldiyse, dört çocukla da yetinebilirim.

Joey'in gözlerinin önünde, altın sarısı saçlı, altı çocuk belirdi. Bu harika olurdu...

Ama önce evlenmemiz gerekiyor, dedi Gideon.

Joey başını salladı.

Bu evet anlamına mı geliyor?

Joey kollarını Gideon'un boynuna doladı. Kesinlikle, evet anlamına geliyor!

Altı hafta sonra...

Sana teşekkür ettim mi, diye sordu Gideon yavaşça ağabeyine doğru eğilerek.

Lucan ve Jordan, mihrabın yanında, sağdıçları oldukları Gideon'la birlikte bekliyorlardı.

Müziğin başlaması ve Joey'in, Stephanie ve Lexie'yle birlikte kiliseye girmesi an meselesiydi.

Lucan kaşlarını kaldırdı. Ne için?

Gideon güldü. Joey'in benim için yaratıldığını, benden önce fark ettiğin için.

Lucan gülümsedi. Muhteşem bir kadın, değil mi?

Elbette muhteşem olacak, diye araya girdi Jordan. O, Stephanie'nin ikizi.

Senin adına çok mutluyuz Gideon, dedi Lucan.

Ve tam bu sırada müzik başladı, gelinin geleceği duyuruldu.

Son altı hafta boyunca Gideon, hayatının en mutlu günlerini yaşamıştı ve bugün de evleniyordu.

Bu gün, ömür boyu sürecektir yeni hayatının ilk günüydü...

Joey'le sürdüreceği hayatının...

Gideon başını çevirip, tüm kalbiyle ve ruhuyla sevdiği kadının kiliseye girişini izledi.

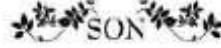

Joey, bembeyaz gelinliğinin içinde olağanüstü güzel görünüyordu.
Gideon, onun gözlerinin içindeki aşk pırıltılarının, sadece kendisi için ışıldadığını biliyordu...

Ve birlikte, sonsuza kadar mutlu yaşayacaklarından hiç kuşkusu yoktu...

**Kitap Taramak Gerçekten İncelik Ve Beceri İsteyen, Zahmet Verici Bir İştir.
Ne Mutlu Ki, Bir Görme
Engellinin, Düzgün Taranmış Ve Hazırlanmış Bir E-Kitabı Okuyabilmesinden Duyduğu
Sevinci Paylaşabilmek Tüm Zahmete Değer.**

**Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul Ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin
5.Maddesinin İkinci Fıkrası Çerçevesinde Bandrol Taşınması Zorunlu Değildir.**

Buraya Yükleğim E-Bookları Download Ettikten 24 Saat Sonra Silmek Zorundasınız.
Aksi Taktirde Kitabın Telif Hakkı Olan Firmanın Yada Şahısların Uğrayacağı Zarardan Hiç
Bir Şekilde Sitemiz Sorumlu Tutulamaz ve Olmayacağım.

**Bu Kitapların Hiçbirisi Orijinal Kitapların Yerini Tutmayacağı İçin Eğer Kitabı Beğenirseniz
Kitapçılardan Almanızı YaDa E-Buy Yolu İle Edinmenizi Öneririm.**

**Tekrarlıyorum Sitemizin Amacı Sadece Kitap Hakkında Bilgi Edinip Belli Bir Fikir Sahibi
Olmanız Ve Hoşunuza Giderse Kitabı Almanız İçindir.**

**Benim Bu Kitaplarda Herhangi Bir Çıkarım YaDa Herhangi Bir Kuruluşa Zarar Verme
Amacım
Yoktur.**

**Bu Yüzden E-Bookları Fikir Alma Amaçlı Olarak 24 Saat Sureli Kullanabilirsiniz. Daha
Sonrası**

Sizin Sorumluluğunuza Kalmıştır.

- 1)Ucuz Kitap Almak İçin İlkönce Sahaflara Uğramanızı**
- 2)Eğer Aradığınız Kitabı Bulamazsanız 30 Ucuz Satan Seyyarları Gezmenizi**
- 3) Ayrıca Kütüphaneleri De Unutmamanızı Söyleriz Ki En Kolay Yoldur**
- 4)Benim Param Yok Ama Kitap Okuma Aşkı Şevki İle Yanmaktayım Diyorsanız
Bizi Takip Etmenizi Tavsiye Ederiz**
- 5)İnternet Sitemizde Değişik İstedğiniz Kitaplara Ulaşamazsanız İstek Bölümüne Yazmanızı
Tavsiye Ederiz**

Bu Kitap Bizzat Benim Tarafımdan By-Igleoo Tarafından

**www.CepSitesi.Net www.MobilMp3.Net www.ChatCep.Com www.İzleCep.Com
www.MobilMp3Ler.Com**

**Siteleri İçin Hazırlanmıştır. E-Book Ta Kimseyi Kendime Rakip Olarak Görmem
Bizzat Kendim Orjinalinden Tarayıp E-Book Haline Getirdim Lütfen Emeğe Saygı Gösterin.**

**Gösterinki Ben Ve Benim Gibi İnsanlar Sizlerden Aldığı Enerji İle Daha İyi İşler
Yapabilsin. Herkese Saygılarımı Sunarım .**

**Sizlerde Çalışmalarımın Devamını İstiyorsanız Emeğe Saygı Duyunuz Ve Paylaşımı
Gerçek**

Adreslerinden Takip Ediniz.

**Not : Okurken Gözünüze Çarpan Yanlışlar Olursa Bize Öneriniz Varsa Yada Elinizdeki
Kitapları Paylaşmak İçin Bizimle İletişime Geçin.**

Teşekkürler. Memnuniyetinizi Dostlarınıza Şikayetlerinizi Yönetime Bildirin

Ne Mutlu Bilgi İçin Bilgece Yaşayanlara.

"Masallardaki gibi lüks ve parıltılı hayatların tutku dolu aşkları, her ay Highlife serimizde sizlerle."

LUCY MONROE

Kraliçem Sensin

USA TODAY
bestselling author

Veliaht Prens Maksim Yurkoviç, görevin arzularından önde gelmesini acı hayat tecrübeleriyle öğrenmişti. Ülkesinin bir veliahta ihtiyacı vardı. Bu nedenle sevgilisi Gillian Harris'in çocuğunun olmadığını öğrendiğinde onunla bağlarını koparması gerekiyordu. Gillian tanınmış bir gazetecinin kızıydı. Tek sorun Maks'in onunla yatakta son bir gece geçirmeye karşı koyamamış olmasıydı. Bu durum hayatındaki en büyük diplomatik krize yol açacaktı...

CAROLE MORTIMER

Aşk Pırıltısı

USA TODAY
bestselling author

Gideon St Claire'in yaşamı işinden ibaretti. Gideon duygularını kontrol etmekte oldukça becerikliyd ve hiçbir kadına özel yaşamının kapılarını açmaya niyeti yoktu. Ta ki eğlenceli, şakacı ve Gideon'un başını nasıl döndüreceğini bilmek konusunda insanı sinir edecek kadar özgüvenli bir kadın olan Joey McKinley ile karşılaşana dek. Gideon'un her zaman kaçındığı türde bir kadındı o. Bu sırada Joey'in eski bir düşmanı intikam peşine düşecek ve Gideon onu takip etmek zorunda kalacaktı. Gideon bu heyecan, coşku ve şevk ile baş etmekte zorlanacaktı.

ISSN 1309-7547

9 771309 754000

fiyat: 9,90 TL / Kıbrıs: 13,90 TL

www.harlequintr.com

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 5'nci maddesi çerçevesinde bu yayının bandrol taşıması zorunlu değildir.

HQN HL-2 2014/01